

©Kim Milrell, 2011

Framställd på www.vulkan.se
Ansvarig utgivare: Kim Milrell

Tänk att jag
måste bli så
hatad för att bli
så älskad

Kim Milrell

Välkommen till sjätte bloggboken.

2010 var ett mellanår, men när jag läste igenom inläggen så insåg jag att bloggåret i sig förmodligen var det bästa hittills. Allvar och skratt. Ångest och glädje. Personligt, pop och politik.

Tidigare bloggböcker:

Ångest och eufori (2005)

Shameless (2006)

Tänk om detta är kvällen då något underbart händer (2007)

Greatest Hits (2005-2007)

Igår blev en tonårstös kär i mig (2008)

Han väntade vid Jerusalems portar (2009)

Om nyårsafton

1 jan

Så hur var nyårsafton? Jo, den var nästan perfekt.

Efter jobbet åkte jag hem och ugglade ett tag. Snart började jag poppa och ju tätare fyrverkeriattackerna kom desto mer höjde jag volymen. Ljuvligt.

Ett tag senare korkade jag upp koshervinet och strax före 21 kom en vän över. Lugnt och trevligt; Madonnakonserten på tv (vi såg trots allt båda konserten live), Eurovision 1982, 1985 och 1987. Fantastiska ESC-år. Vinet flödade och det bubblade glatt i skumpaglasen och det serverades ost och kex.

Sebbe var en raring som låg mellan oss i soffan. Medan raketerna skröpade ner gården utanför sov han sött men då och då öppnade han ögonen och undrade vad det var som lät. Innan jag kom i säng (vid ett, halv två någonting) så skickade jag naturligtvis ett SMS till Italienaren. Noterade i morse att han svarat (inbjudande) under natten. Araben den förste hörde förresten av sig under kvällen – han är riktigt rar så jag borde kanske ge honom en andra chans.

Det blir nog ett spännande år det här.

Tyvärre så störde jag mig på att mitt ex Y glömde min födelsedag. Barnsligt av mig, men så är det. Han önskade gott nytt år men det var allt. Nåväl. Han fyller år om tre dagar så jag kanske ska ”glömma” hans födelsedag jag också.

I morse var jag nog lite tipsy när jag klev upp och åkte till jobbet men dagen gick som i ett huj och nu är jag ledig över helgen. Jag ska i och för sig jobba några timmar hemifrån, men

det gör jag så gärna.

Fick besök av en vän på jobbet idag, vilket var trevligt. Jag har så många (!) finemangfina kamrater. Puss på dem.

Idag hade jag äntligen tid att ta en titt på iWeb. Kul. Började så smått göra om min hemsida.

Vad hände under 00-talet?

2 jan

Mitt förra inlägg ledde till att jag började kolla på tio år gamla bilder, vilket i sin tur ledde till detta inlägg.

2000

Ni firade in 2000 medan jag firade min 25-årsdag. Trots att vi bara var tre herrar på "festen" så hade vi väldigt roligt. Vi tre hade för övrigt just varit i Spanien tillsammans och där träffade jag, och inledde en kort romans med, Holländaren. Ja, jag dumpade Miljonären för denne holländare som jag besökte i slutet av januari 2000 men några månader senare var jag tillbaka hos Miljonären. Vi reste en del under året. Gran Canaria, Barcelona, Köpenhamn och året avslutades i London/Brighton. Nu kom jag på hur mycket jag älskar Brighton – jättemycket.

På jobbet var jag sekreterare och höjdpunkter under året var ESC i Globen och inte minst MTV Awards i samma glob.

2001

På jobbet satt jag i kundtjänst och kallade mig "Emil". I maj åkte jag och Miljonären tillbaka till Gran Canaria. En månad senare åkte jag till Finland och syrran och jag gjorde

Helsingfors. Trevligt, vill jag minnas. I slutet av juli gjorde jag och Miljonären slut för sista gången. Därefter var det Pride och jag var full mest hela veckan. Usch.

På höstkanten hade jag en romans med en brasse, men vi kunde inte kommunicera så det blev inte så mycket mer med det.

Under 9/11 dejtade jag en yngling med psykiska problem. Hade kunnat vara bra, men... nej, det blev för mycket när han ringde mig efter att ha åkt in på psyket.

Under vintern dejtade jag en M, som irriterade mig på många sätt. Det visade sig senare att han hade en hjärnskada och därför inte hade alla suggor i båset. Hade jag vetat det när vi sågs hade jag varit snällare mot honom...

Året avslutade jag i Helsingfors tillsammans med min familj + min dåvarande bästa vän.

2002

Melodifestivalen i Globen. Afro-Dite vann och kvällen var festlig. Kylie i Sthlm. Fantastiskt.

I september gick jag på date och jag skrev efteråt: "Tyvärr var han en aning överviktig och jag har SÅ svårt för det. Men trevlig och snygg. Jag ville inte ens hångla". I övrigt säger 2002 mig inte så mycket. Väldigt mycket festande tror jag bestämt. Året avslutade jag återigen i Finland.

2003

Dejtade en subba. I maj blev jag tillsammans med R, som jag skulle vara ihop med i två år. Gick en intensivkurs i spanska. Mycket lugnt och stabilt år som jag och R avslutade med en Helsingforstripp.

2004

Stabilt förhållandeår. Den femte augusti fick jag lägenheten jag bor i nu. Jag grät av lycka och jag flyttade slutligen in den 2 november. Blev uppsagd från 3-Net som lades ner, men fick bums anställning på UTV.

På nyårsafton fyllde jag 30 och hade stor inflyttningsfest.

2005

Jag och R gjorde slut. Jag dejtade en australisk göteborgare men han var mycket snack och väldigt lite verkstad. Åkte till Madrid. Började blogga på försommaren och skrev krönikor för Stockholm Pride. Fick mina första glasögon! Drabbades av extrema smärtor i huvudet och var "säker" på att det berodde på en hjärntumör. Hundra undersökningar och prover senare vet jag fortfarande inte vad smärtorna berodde på. Blev ihop med nån i maj, som skulle komma att prägla mitt liv i många år framöver. Ledord: drama, psykisk sjukdom, terapi, sjukskrivning, ångest. Slut.

2006

Skaffade en hund som jag var allergisk mot: Kasper. En vecka senare kom Sebba in i bilden och livet fick en helt ny mening. Så småningom började jag jobba igen. Först halvtid och snart var jag tillbaks som hårt arbetande heltidsgrabb. Gick en webbdesign- och multimedialkurs.

2007

Fick besök av herr Israel den förste. Åkte till Österrike, Ungern, Slovakien. Sommar i Västergötland. London i december. Började jobba på Dogartist. I övrigt säger året mig inte så mycket. Se arkiv.

2008

Det enda jag minns är Israelresan och att jag träffade Grönis för första gången. Ah, och jag dejtade Prag och Italienaren. Sexy bitches. Började studera hebreiska (hemma) och fira judiska högtider. That's it.

2009

Blev ihop med Y som hälsade på mig i Stockholm och jag honom i Tel Aviv. Sedan var jag rätt låg andra halvan av året. Slutade jobba på Dogartist. Madonna + bröllop i Helsingfors. En sommarvecka i Västergötland. Fyllde 3fucking5.

Alltid är det nåt

3 jan

Jag hastade hemifrån, rusade till tuben så att astman började vina i röret mitt. Mötte upp en vän och vi gick till Baren där drinkarna bär namn som Rövslynan, Lilla pojkhoran samt Åke. Vi hängde av oss och gick nerför trappan och jag såg honom omedelbart: araben från arabfesten. Han log igenkännande, jag log flirtigt men gick bara förbi; jag var trots allt inte helt säker på att det var han.

Efter lite barhäng noterade jag att araben stirrade mest hela tiden och min vän pushade mig hårt att gå fram till honom. Eftersom det gick åt helvete förra gången (för flera år sedan) som jag gjorde som min vän sa så var jag skeptisk. ”Håll dig till manus denna gång”, väste han. Sagt och gjort.

Jag drack ur och ställde glaset på bardisken. Vände mig om och tog ett djupt andetag. Gick mot honom. Kunde inte låta bli

att se hans enorma sexappeal. Jag log lite när jag närmade mig. Han log. "Är det du som är XX?", frågade jag. "Ja, det är jag", svarade han.

På en bråkdels sekund raserades alla mina fantasier om vad som komma skulle; han hade nämligen väldigt dålig andedräkt.

Jag avslutade tvärt och sa att jag var på väg till herrarnas. Ledsen, men jag klarar inte av en man med taskig andedräkt. Det går bara inte.

När jag kom tillbaka sa jag bara "hej" när jag passerade honom och när jag gick hem sa jag vänligt men bestämt hej då och tack för idag och vi hörs.

Alltid är det något. Alltid.

Bättre sent än aldrig är bullshit

4 jan

Som jag skrev i fredags: jag var barnsligt irriterad över att exet Y glömde bort min födelsedag (att jag överhuvudtaget brydde mig störde mig enormt). Att jag tog emot en massa samtal, SMS och ett femtiotal gratulationer på Facebook spelade ingen roll – jag ville bara att Y skulle komma ihåg mig och tänka på mig.

Igår morse kom det. SMS:et. Jag ser framför mig hur han drabbades av panik, svor på hebreiska och kastade sig på mobilen.

Jag läste meddelandet i sängen och jag njöt, men jag svarade inte (fortfarande barnslig) och på kvällen när jag kollade min

mail hade Y skrivit: ”jag skickade ett SMS men fick inget svar, vilket är olikt dig. Är allt ok?”

Exakt: det är inte likt mig att inte svara på SMS. Däremot är det likt mig att vara långsint – jag är jäkligt långsint (och fortfarande lika barnslig).

Idag fyller Y år och när jag kom till jobbet skickade jag ett meddelande: ”grattis från nån som alltid är on time”. Han läser det det första han gör denna morgon och jag ska prägla hela hans dag.
(Alltjämt lika barnslig.)

Ur den jagades synvinkel

4 jan

Som vi alla vet har bönderna haft ett härligt litet race i skogarna. De har jagat varg. ”För att det är kul”, verkar argumentet vara. I tusental kom de. De laddade sina vapen och de var taggade till tusen; nu fan ska det skulle det skjutas. Det finns nämligen för många vargar i de svenska skogarna – 27 STYCKEN FÖR ATT VARA EXAKT. (Att jorden är överbefolkad av människan som mest bara sabbar och ställer till med drama går vi här och nu inte ens in på.)

Kollektivtrafikshoran

5 jan

Du finns ofta där för mig; varm, inbjudande och skön. Underbart är det. Då känns du relativt billig men ändå ganska classy och inte minst så blir det åka av så mycket jag vill. Men så finns det de där helvetiska morgnarna. Morgnar då jag känner mig sviken av dig. Lurad. Hånad. Som i morse.

Jag utnyttjar inte dina tjänster lika ofta längre, men denna tisdagsmorgon då tröttheten fick ögonen att hänga och jag kände mig svag och needy i den extrema januarikylan så kände jag att jag behövde dig.

Jag tog mig till dig. Jag drog mitt kort i din skåra och ville komma in i dig.

Tji fick jag.

Du vägrade. Du svek mig. Både arg och ledsen vände jag om för att ta saken i egna händer. Jag pustade och flåsade och kämpade mig mot mål och när jag var halvvägs såg jag dig igen. Du hade redan släppt in andra i dig, din lilla SL-hora. Jag svalde min stolthet och drog återigen mitt kort i din skåra och den här gången lät du mig komma in i dig. Du öppnade portarna och därinne var det varmt och skönt. Jag njöt av din åktur. Den har sällan känts bättre. Det gjorde mig ingenting att det skumpade som aldrig förr. Jag brydde mig inte ens om att det inte bara var du och jag.

Jag är dock inte nöjd; visst fick jag uppleva själva finalen tillsammans med dig, men grovjobbet fick jag göra själv. Jag vill att du är med mig hela vägen – annars vill jag inte träffa dig igen.

Ja, jag börjar tröttna på ditt hattande. Det blir alltför ofta bara något halvhjärtat duttande och för mig funkar inte det i längden.

Ditt problem är att du är så kåt på pengar. Du särrar de magiska dörrarna för vem som helst med mycket cash. Vem är det som "äger" dig nuförtiden? Nån fransos vid namn Veolia? Eller den där MTR i Hongkong? Jag har läst i tidningarna om hur du bjuder ut dig (och jag hänger inte med i svängarna) – den som erbjuder mest pengar vinner alltid.

Det är det som är roten till problemet; du är en riktig kollektivtrafikshora.

I won't be needing your services anymore.

En enklare vardag

6 jan

Nytt år och nya försök till att göra vardagen lättare och smidigare. Ja, ni vet nog hur det är. Jobbar man 8-dagarsveckor vill man gärna slappa lite dag nummer 9 för att därefter orka ta tag i en ny lång arbetsvecka. Jag tar del av några tips på Hjälp Hemma.

Möbeltassar! Ja, detta lilla knep lärde jag mig av en dåvarande halvsambo. Jo, golvet slipper repor men framförallt blir det lättare att flytta runt möbler när man städar.

Nix! Jag anmälde mig till Nix-registret för att slippa alla de telefonförsäljare som ringde chockerande ofta. Det tog ett tag innan telefonen tystnade, men den gjorde faktiskt det till slut. Rensa i garderober! Det gjorde jag för ett tag sedan – och det blev ett finfint inlägg av det.

Nej tack till reklam! Ja, det har jag gjort och jag lade dessutom till ”gäller även Pizza Express”. Jag har insett att jag förmodligen måste lägga till samtliga pizzerior som finns i Stockholms län. Just nu gör jag som min ungdomliga grekgranne: slänger ut reklamen i trappuppgången.

Jag gillar ”Gulls” tips:

- Samla i hop några av dina bästa vänner var tredje/fjärde vecka. (vännerna gör likadant) Den gång man är hos dig är du arbetsledare och fördelar allt som skall göras i ditt hem. Te.x. plantera om blommor, baka bullar, städa ur skåp, sy upp gardiner, etc. Gör ALLT det som aldrig blir av. Avsluta sedan med en trevlig fika! Gull

(Men låt oss dricka rödvin under tiden, så blir det ännu roligare.)

När vi är inne på ämnet så måste jag säga att jag är så lycklig över min tvättmaskin. Har haft den i snart ett halvår och att inte behöva gå ut och till en annan byggnad varje gång jag ska tvätta har gjort min vardag mycket behagligare.

Härnäst ser jag fram emot att skaffa mig en diskmaskin. Jag hat-hat-hatar att diska och det känns som att det är diskandet som tar mest tid av hushållssysslorna.

Jo, städhjälp vore härligt, men jag skulle nog ändå nöja mig med någon som kom och och rensade avloppet i badrummet en gång varannan vecka. Jag vet inte om det är Sebbe eller jag som hårar ner så förbannat.

Freaky Friday: Gubbkuken möter Rövfittan

8 jan

Okej, det är fredag så... Here goes.

Igår satt jag på Qruiser och läste lite i iPhone-klubben. Jag noterade att någon ville ha teknisk hjälp och jag var på vippen att vara hjälpsam, men så såg jag att människan kallade sig "gubbkuk" och hade ballbild istället för ansiktsbild. "Nej, en sådan neandertalare vill jag inte hjälpa", tänkte jag, "undrar om någon annan vill det."

Några minuter senare såg jag att "gubbkuk" hade fått svar. Det var "kåta rövfittan" som varit framme. Såklart.

Herregud. Jag orkar inte mer.

Jag är inte pryd och folk får göra vad de vill, men det är i mitt huvud jätkligt svårt att seriöst assistera någon som kallar sig "gubbkuk" eller "kåta rövfittan" (ännu värre blir det naturligtvis då de gärna visar upp sina vidriga kroppsdelar).

Det går liksom inte. Vilken tur att de fann varandra. Hoppas de fann varandra även på ett romantiskt plan.

Qruiser förresten, eller nej, hela jävla nätet – en enda porrhåla! Vart tog kärleken och romantiken vägen?

Sluta messa upp mitt huvud

8 jan

Y saknar mig.

Han SMS:ade just från gymmet. Han lyssnar på de svenska schlagers jag gav honom och nu saknar han mig.

Jag vill inte att han ska säga så eftersom jag inte saknar honom längre.

Faktiskt. Det tog sju månader men häromdagen insåg jag att jag inte saknade honom längre. Jag kollade inte ens hans Facebook-sida fastän jag såg att han var inloggad och i färd med att ladda upp nya bilder. Bara en sån sak!

Nej, nu ska han inte komma här och messa upp mitt huvud igen för jag orkar inte vara sorgsen en enda dag till.

Jo, jag svarade på hans SMS men jag kommenterade inte hans saknad.

Han svarade: Minshalle tilde. Japp, ur Shirley Clamps Min kärlek. ”Min kärlek till dig” alltså.

Ja, han älskar mig hårt och det är ju härligt, men han måste inte säga det till mig.

Ty jag tyar inte mer!

Förberedd i fina underbyxor

8 jan

God afton.

Jag är strax på väg! Ska på middag hos en snygg, smart, sexig kvinna. Jag lovar att de flesta heteromän och homokvinnor skulle vilja byta plats med mig... Ni skulle bara veta.

Hursomhelst. Det gäller att vara förberedd och i min ålder har man inte råd att vara kinkig – därför har jag dragit på mig finsmåbyxorna (med Davidsstjärnor).

”Ja ja, nu har han gått för långt. Han är fanatisk.” Jag hör er, men oroa er ej. Det är humor och det är kul och det finns en story bakom! Dessa herrunderbyxor köpte jag ”på skoj” i Tel Aviv när jag var där första gången och när jag och Y (mer om honom i förra inlägget) skulle ”klä av oss för varandra” första gången visste jag att jag skulle vara rädd och nervös så jag hade på mig dessa; för att liva upp stämningen lite. Skoja till det. Och det lyckades jag med. Vi skrattade gott och sexlivet blev fantastiskt.

Dagen därpå handlade han svenska kalsipper i Skrapan på Söder. Hihhi vilka minnen. Det var en fin tid. Kärleken är stor. Ja, störst till och med.

Hej då.

Hala skor och fjortonkiloskroppar

10 jan

Jag vaknar och känner mig som vore jag 19. Hahaha.

Hade en kul kväll men fick lite komplex då vännen har ett så fashionabelt hem. Allt är uttänkt och planerat (på ett bra sätt!)

och minsta lilla bok står exakt där den ska. Så är det inte hos mig. Här är det rörigt men nu ska det bli ändring på det.

Klubben då? Jo, det var gott. Otroligt bra musik men som vanligt var gästerna mer upptagna med att visa upp sig (och sina tre meter långa fjortonkiloskroppar) än att knyta hymnens band med okända friare.

Låter bitter men det är jag ej.

På hemvägen gick jag förbi Arabica (vet ej vad stället heter så jag har döpt det till Arabica) och handlade falafel (det var där jag förra gången fick en kebab istället) och den var SÅ god. Ja, Arabica har Stockholms godaste fyllemat. Så är det.

Tyvänn hade jag på mig mina assnygga men ack så hala skor så när jag vandrade hemåt halkade jag omkring som aldrig förr. Vet inte hur många gånger jag ramlade, men vid ett tillfälle fick jag hjälp av okänd reko medborgare. Hahaha.

Vodka och hala skor=inte bra.

Nu har Sebba just kommit hem och jag och Hundvakten ska ut och uträtta ärenden. Kick ass today!

Viktig info till butiksägare

11 jan

Ni kanske drar in några kronor men ni förlorar desto mer.

Sanna mina ord.

Jag talar om de vidriga försäljare som ni tillåter hänga vid era utgångar. När vi har handlat vill vi inte bli påhoppade av dessa parasiter! De smörar och åmar sig och de är ofta visuellt mycket attraktiva. Känner mig hånad av dem! Lite som när det visar sig att en krogflirt egentligen är ute efter ens vän. Trodde det var en fas, men nej. Nu känner jag mig tvungen att överge Ica Nära på Sveavägen på grund av dessa påflugna lismande sol-och-vårare. Förrförra veckan var det nån pillerförsäljare. Förra veckan nån mobilabonnemangskrängare. Den här veckan... ja, jag vet inte ens vad grabben ville lura på mig; jag blundade och sa "nej tack!"

Så kan det gå. Släng ut dessa jobbiga typer så kommer jag, och många med mig, tillbaka till era butiker.

Tills dess: TTYN.

När blev det fult att "söka" något?

11 jan

Jag sitter inloggad på diverse communitys mest hela dagarna.

Jag är inte så aktiv men jag är inloggad och har således en "öppen dörr" för en potentiell friare (tänk SATC: "She is out there!").

Vad som slår mig är, förutom hur otroligt otrevliga människor har blivit och hur mycket yta och lite innehåll de är, att de

flesta av dem inte ”söker” någonting. Japp, detta har de fyllt i eller till och med skrivit själva.

Söker inget just nu.

Av någon anledning har det blivit fult att söka någonting, ty det betyder att man inte har allt man önskar i livet. Det betyder att man inte är fulländad och fulländad och 100% nöjd med tillvaron ska man vara. Annars är man en loser.

Klart de söker. Vad de söker är en annan sak men visst tusan söker de någonting. Varför skulle de annars fråga vad andra söker? Varför skulle de annars sitta inloggade dygnet runt? För att bara hänga? I don't think so. Och varför cruisar de varenda krog i stan så fort de får chansen, och skannar av besökarna i jakt på gud vet vad?

Det kanske är det som är grejen; kanske söker de ingenting. Kanske jagar de istället. De kanske inte är sökare – de är jägare.

Hmm.

Äktenskapsmäklaren börjar inse hur svårt det är

12 jan

Min vän som tagit på sig rollen som äktenskapsmäklare skickar långa listor på potentiella kandidater.

Mina svar ser ut så här:

XXX: Assnygg men vill med all säkerhet ha en annan modellkille.

XXX: Assnygg men jävligt dryg och full of himself. ”Räkna med att bli ignorerade”. Hej och välkommen liksom.

XXX: Skrev med honom på en annan site (där man inte visade ansiktet) men när han fick se mig var han inte intre. längre.

XXX: Ok efter några öl. Ingen jag skulle jaga. Vill han jaga mig så varsågod. Lite slafsigt intryck.

XXX: Han vill bara ha en KK.

XXX: Honom har jag dejtat. Ingen var intre.

XXX: [Honom vet jag något om som jag inte kan skriva här.]

Tänk att jag kan vara så rapp och djärv

12 jan

Igår skrev jag om försäljarna som står vid butikernas utgångar och idag måste jag erkänna att på grund av vattendramat kunde jag ej laga min medhavda lunch och på grund av samma drama hann jag inte längre än till närmsta butik – dvs den med försäljarna. Förlåt.

Men! Idag var jag ingen mes.

De två försäljarna (ca 23 ”jordsnurr”, uppenbart glada i sport, öl och fitta) i mun på varandra: Tja!

Jag: Hej.

Försäljarna: Läget? (AS IF THEY CARE!)

Jag: Sätt er ner så ska jag berätta!

Försäljarna: Eh.

Jag: Alltså. Jag blir så trött. För det första så är det januari – bara en sån sak. Sedan kommer jag till jobbet och ser fram emot de där första, lugna morgontimmarna men det visar sig att vi har en vattenläcka så alla dundrar in på kontoret och det är stort drama och golvet måste brytas upp och bla bla bla. Mitt eget kaffe är slut och företagets smackar äcklo, men det går ner. Vidare håller jag på med en rotfyllning som kostar mig tusentals och åter tusentals kronor och det verkar fortfarande inte vara bra för jag har fortfarande ont i tandjäveln och till råga på allt så lossnade en urgammal lagning från samma tand. Fatta. Vad har jag gjort för att förtjäna detta? Jag är mycket noggrann med mina tänder; jag borstar och använder tandtråd och bakteriedödande crap men ändå har jag alltid problem i käften. Nån som borde få mina tandproblem är den där araben som kontaktade mig och bjöd ut mig efter att ha sett mig på arabfesten strax före jul. Honom sprang jag på på krogen för ett par veckor sedan och honom var jag tvungen att dumpa där och då på grund av hans vidriga andedräkt. Och mer då? Jo, Miranda i Sex and the City säger att hon håller på att bli galen efter att inte ha haft sex på tre månader. Som om tre månader vore något att gnälla över! Vidare ska jag åka till Oslo snart och naturligtvis passar tidningarna där på att publicera Muhammedteckningarna just nu så nu kanske det smäller när jag är där och jag har ingen lust att kola i Norge. Hallå! Och alla idioter stör mig som fan! Folk bara skräpar ner och tänker inte längre än den snoriga näsan räcker och sedan sitter de hemma och kollar på Paradise Hotel hela kvällarna och de har ingen aning om vad som

händer i världen och i politiken men ändå har de en massa värdelösa åsikter om saker och ting och jag blir så trött! Hör ni det? TRÖTT!

Sen röstar de på (sd) och gnäller om att muslimer är så pucko när de är ute och skjuter med sina gevär upp i luften när de firar nåt, och ja, jag tycker det är jäkligt töntigt och primitivt men skillnaden mellan mig och svennebanan är att jag tänker lite längre; exempelvis på att den dagen på året då Svenne super ner sig som värst så tycker han att det är en jättegod idé att gå ut och smälla en massa patetiska smällare. Dagen efter gråter han ut i media då han förlorat armar och ben. Så ni ser; han är lika töntig och primitiv han. Så FAN vad trött jag är på mänskligheten och NEJ, jag vill inte ha vad det nu må vara för skräp som ni försöker pracka på mig. NEJ TACK!

Nej, nu måste jag gå och mikra min lunch. Arbetet kallar.

***

Eller så lyfte jag bara upp handen och sa: "Nej tack. Nej tack. Nej tack!"

Den sista gången med så irriterad/sur/otrevlig ton att även jag själv blev förvånad.

"Det är bara att lägga upp sig"

13 jan

Heterograbbpolaren klev in på mitt tillfälliga kontor.

Han: Jaha. Här sitter du!

Jag: Japp.

Han: Och en skön soffa har du också.

Jag: Ja. Det är bara att lägga upp sig.

Jag vet inte varför, men grodorna flyger ur min mun varje gång han är i närheten. Som den där gången då jag kvittrade ”let’s get fruity”.

Lite snack och mycket verkstad är det enda rätta

13 jan

Jag är bra på att skjuta upp saker men jag jobbar hårt på att bryta mönstret och tack och lov har jag bevittnat vissa framsteg.

När jag var yngre var jag en doer. Jag var rapp och otålig och en gång sa min far: ”andra snackar om att de ska göra en massa saker men du min son snackar mindre men gör desto mer”. Det var fint och bra sagt.

På senare år har jag tyvärr förslappats en smula och det beror väl på tröttheten som infinner sig så här i livets mitt/slutskede. Det känns faktiskt lite så; slutskede. Jaha, det var så här det blev. Var det värt det?

Deprimerande tankar.

Ibland när jag går och lägger mig tänker jag: ”tänk om jag inte vaknar imorgon”. Det är sant!

Deprimerande tankar.

Nu lever jag på övertid; varje ny dag är en bonus – inte en självklarhet. Kanske just därför har jag återigen blivit mer av

en doer. Det kan gälla småsaker som att ringa ett jobbigt samtal. Har man telefonskräck som jag så skjuter man gärna upp det i veckor/månader/år, men igår fann jag mig själv lyfta luren och ringa bara så där. Småsmulor säger ni. Inte för en med telefonskräck säger jag.

Handyman är vansinnigt driftig och jag önskar så att jag hade mer av hans rappa mentalitet. Som igår. Vi hade varit ute och promenerat och när vi kom hem kom vi fram till att vi skulle hämta upp en dörr från källaren; en dörr som ska stänga ute ljudet från trappuppgången så jag slipper vakna klockan 03 varje morgon på grund av tidningsutdelarhelvetet.

”Vi kan väl hämta den nån dag i veckan”, hade jag i vanliga fall sagt, ”klockan är snart 21 och jag vill mysa och varva ner”.

Handyman sa: ”kom så går vi” och jag protesterade inte utan jag rusade ner i källaren och vände upp och ned på förrådet för att få ut dörren. Och nu sitter den där den ska.

Fantastiskt med lite rapphet och ork.

Nu ska jag ringa några samtal. Hade tänkt göra det klockan 14, men varför inte 09:50?

Det kanske är han som undrar hur det egentligen ligger till

13 jan

Det knackar på dörren och in kommer Heterograbbpolaren. Han ska hämta en grej och han kastar en blick mot min skärm. Av en slump har jag i min RSS-läsare fått upp ett blogginlägg med en bild på en naken, ekivok kvinna. Hahaha. Just nu. Just när han klev in så klickade jag på den posten. Han lär vara förvirrad nu. Här sitter jag instängd på mitt rum allra längst bort på kontoret och vad gör jag i min ensamhet? Jo, jag tittar på nakna kvinnor.

Freaky Friday: Har gynekologer fina fittor?

15 jan

Jo, det var underbart att jobba hemifrån hela gårdagen och jag skulle gärna göra det till en vana. Dock skulle jag sakna alla givande konversationer med kollegorna. Som i morse...

Klockan hann inte ens slå sju innan vi var igång med vårt vulgära fredagssnack, lesbianen och jag. Vi talade om tandläkarbesök och rotfyllningar.

Lesbianen: Man måste nog vara lite sadistiskt lagd om man väljer att bli tandläkare. Lite som med gynekologer... Det är nåt skumt med dem.

Jag: Jo... Jag undrar alltid hur tandläkarna själva gör med sina tänder... Om de är maniska.

Lesbianen: Ja, de lär ju vara fixerade vid den egna munhygien. Men jag hade faktiskt en tandläkare en gång, som hade riktigt fula tänder.

Jag: Å andra sidan så måste man ju inte ha fin fitta för att bli gynekolog.

”Do you have the dice?”

17 jan

Jag har alltid undrat vad det var för tärningsspel Maria Montazami spelade med sina ärtiga väninnor.

Hursomhelst. När jag städade häromdagen hittade jag ett par sällskapsspel som jag har hemma. (Ordet ”sällskapsspel” är för övrigt ungefär lika bespottat som ”parmiddagar”.)

Jag har Alfapet (såklart) och Uno och jag älskar dem men jag har ju ingen att spela med... Jag köpte dem 2005 och jag och min dåvarande halvsambo satt ute i solen hela sommaren och spelade och åt melon och drack polsk sprit. En väldigt bra sommar som naturligtvis slutade i katastrof.

Jag har aldrig varit en sån som spelar dataspel (usch så trist) utan ska det spelas så ska det spelas på gammalt vis.

Tärningsspel är bra då bara ljudet av tärningarna som slår mot bordsskivan påminner om barndomens sorglösa dagar.

Jag minns att vi spelade en hel del – mest Fia och Monopol och diverse kortspel. Jag minns också att vi hade ett spel vid namn Karriär; det gick ut på att man skulle göra popkarriär och jag älskade det såklart.

Föräldrarna brukade spela nåt som hette Plump tillsammans med sina vänner och jag förstod aldrig vad det gick ut på men

de verkade ha väldigt trevligt och det blev alltid en hel del tjo och tjim.

Yatzy var även det ett vanligt förekommande spel och jag tror att jag gillade det men nu minns jag inte alls hurdant det var.

Så, eftersom vi alla befinner oss på livets höst och har slutat gå ut och slå klackarna i taket och mest ugglar hemma så kanske vi kan ugglas tillsammans? Och spela nåt kul spel?

Aggrolista

17 jan

Saker som stör mig på såna där mötesplatser på nätet.

- Män som har gjort ett julvykort med sig själva på och lagt ut som hemsidesbild. Så jävla töntigt.
- Män som beskriver sig som "helgalna". Och så är de över 40.
- Män som inte kan stava. Män som särskriver exakt allt.
- Män som beskriver sig själva som "grabbiga" fastän man ser att de har väldigt tveksamma handleder.
- Män som känns pretentiösa.
- Män som ser ut som Västeråsbögar. Har svårt att förklara hur de ser ut... men... de har alltid det "senaste" från modekedjorna och har noll personlighet. De är ofta mer eller mindre snygga, men det hjälper inte.
- VERSALÄLSKARE.
- Män som visar upp varenda vrå ur de perfekta hemmen.
- Män som spänner sig. Man ser det tydligt. Slappna av!

- Män som kallar sig "bisexuella" eller "experimentella" fastän de aldrig varit i närheten av en fitta.
- Män som visar ballen.
- Män som har fotoalbum som ser ut så här: "mitt hus", "mitt ansikte", "min kuk", "min syster", "min systerdotter", "min röv", "min kollega", "min kompis", "jag suger kuk".
- Män som har foton (av sig själva) knäppta av samma gamla tradiga bögfotograf.
- Par (som har gemensam profil på nätet), där den ene är typ 45 och den andre 19 och så anger de 19 som ålder. Eller kanske 25.
- Män som har statusar som "jag älskar dig min Peter". Men umgås med Peter då, vill jag fräsa. Varför sitter du här och horar?
- Män som är allmänt tröga.
- Par som vill att jag ska vara kryddan i deras värdelösa sexliv. Vissa ska bara ha och ha och ha. Var nöjda eller gör slut och gå vidare! As!
- Män som skriver och inte minns att de skrivit tidigare. Om och om igen. När man påpekar detta blir de sura.
- Män som kastar ut en massa krokar (skriver till jättemånga) och när man svarar så kollar de in en och tänker att "nej, han duger ju faktiskt inte" och så svarar de inte tillbaka.
- Överlag män som skriver och när man svarar så svarar de inte tillbaka (fastän man inte på något vis har kunnat avskräcka dem). Jävla as.

”Negerboll” låter ungefär lika aptitligt som ”polsk horkaka”

17 jan

Jag har just varit ute och promenerat i 45 minuter och jag blev mer och mer irriterad för varje steg jag tog. Jag måste till en dator snabbt som attan, tänkte jag, så att jag får skriva ur (inte av) mig det här eländet.

Det som stör mig är den så kallade negerbollsdebatten. Jag noterade på Facebook i morse att någon skulle fira negerbollens dag eller nåt liknande och ”ja ba... urk!” Så gick jag in och kollade vad det var för tölpar som var med i klubben som hittat på detta meningslösa sattyg och jag läste runt på det (naturligtvis) dåligt författade klotterplanket och så såg jag en bild på en subba som skrivit ”det har alltid hetat o kommer alltid att heta negerboll” och hela hennes värdelösa liv spelades upp framför mina ögon. Ja, strax efter midnatt satt hon rödvinslullig i sin tradiga lilla villa och bestämde sig för att verkligen tycka till innan hon gick till sängs. Göra skillnad! Vara en åsiktmaskin. Med illa målade naglar närmade hon sig tangentbordet, fluffade till håret och så skrev hon sitt livs viktigaste mening. Ja, hon tänker nämligen sitta där i sin LAGOM inredda lilla villa och med snipiga små ljusröda läppar säga ”negerboll, negerboll, negerboll!” ”Det har gått för långt om vi måste byta namn på våra traditionella bakelser”, har blivit ett mantra för denna kvinna. En annan populär fras är:

”vi får ju inte ens sjunga kristna psalmer på skolavslutningarna längre”.

Hon är inte ens kristen och hon känner inte till några psalmer och hon har inte besökt en kyrka under de senaste 25 åren.

”Men ändå!”

Okej, nu kom jag av mig lite, men det är samma människotyp som gnäller över det jag just skrev som enträget vill säga ”negerboll”.

Vad dessa töntar inte fattar är att det handlar inte om ”vad det alltid har hetat”. Det handlar kort och koncist om följande: är det viktigare för dig att ”få” använda det vidriga ordet ”negerboll” än det är för en annan människa att eventuellt slippa känna sig provocerad eller kränkt eller sur eller ledsen eller allmänt äcklad?

Det är det det handlar om, era primitiva as.

”Men det är inte rasistiskt!” flämtar töntarna. ”Men det är ju inte det det handlar om, ärthjärnor”, svarar jag. ”Det handlar om god jävla smak!”

Dessa människor äter förmodligen dessa vidriga ”bakelser” en gång vart femte år men de har gjort till sitt livs mening att få kalla det NEGERBOLL och INGENTING ANNAT. Fatta vilka tradiga liv dessa envisa idioter måste leva – inte undra på att världen ser ut som den gör.

En eftermiddag hos italienaren

17 jan

Han: Köket är väldigt stökigt nu för de håller på att bygga en balkong.

Jag: Oj! Så kul. Men är det lika stökigt som den där gången i september då du lagade nån maträtt som exploderade i mikron?

- Hur fan kan du komma ihåg det? Jag hade helt glömt bort det.

- Jag vet inte. Jag är full av onödig information och värdelöst vetande.

- För du protokoll över allt vi gör och säger?

- Nej, men jag önskar att jag gjorde det för nu kommer jag inte ihåg vad det var för maträtt du lagade.

- Inte jag heller.

- Men tänk! Det stör mig om vi inte kommer på vad det var.

- Men varför vill du veta det? Vad spelar det för roll?

- Det spelar ingen roll men jag vill veta allt. Jag vill få en fullständig och klar bild av det vi pratar om. Annars är det bara onödigt blaj. Var det fisk?

- Nej, det kan jag inte tänka mig.

- Nej. Jag minns att det var något som även jag äter. Det fanns en poäng med det hela.

(Vi går in i huset och tar hissen upp till våningen. Tvättar Sebbes tassar och sedan ställer jag mig i vardagsrummet och glor på huset mittemot.)

- Var det canneloni?

- Vad?

- Det du lagade i september?
- Nej, *stön* jag gillar inte canelloni.
- Inte jag heller. Det är så fett. Jag gillar fett men jag gillar inte smaken av fett.
- Aha.
- (Vi sätter oss i soffan och jag märker att han vill hångla.)
- Jag vet! Det var lasagne!
- Ja just det. Det var det.
- Var den vegetarisk?
- Nej, den var med kött. Kan du massera mig nu?
- Okej. Så vad gjorde du igår?
- Jag var ute och åt med några vänner.
- Var var ni någonstans?
- *Namn på krog*
- Aha. Där har jag aldrig varit. Är det bra?
- Ja, det är... bra.
- Vad åt du?
- Det var nån pasta med kyckling. Lite småstarkt.
- Kanske lite sallad till?
- Det fanns men jag ville inte ha.
- Och vad drack du?
- Vatten.
- Med bubblor?
- Ja.
- Inte öl då?
- Nej, lite vin efteråt.
- Rött vin?
- Ja.

- Var det italienskt?
- Det vet jag inte.
- Nähe. Hur många poäng ger du maten?
- Hmm. Stark trea kanske.
- Och hur var servicen?
- Den var helt okej.
- De var närvarande men inte gåpåiga?
- Exakt.
- Ska du gå dit igen?
- Det tror jag säkert kommer att hända.
- Okej. Så vad var det du ville berätta? Vad var poängen?
- Jag ville inte berätta någonting. Du frågade vad jag gjorde igår och på den vägen är det.
- Aha. Vad åt du till lunch idag?
- Jag har inte ätit ännu.
- Nähe. Så hur var Italien?
- Det var som vanligt. Folket är fördummat av Berlusconi.
- Träffade du din mor och din far?
- Ja.
- Dina vänner?
- Några.
- Varför inte alla nu när du ändå var där?
- Jag hann inte. Jag jobbade mest.
- Men du var ju på semester!?
- Nja, jag skrev en artikel till en tidning. Det var därför jag var där.
- Aha. Kommer din bild med i tidningen?
- Nej, det tror jag inte.

- Inte ens i bylinen?
- Nej.
- Så du skickade inte med några fina fotografier på dig själv när du skickade texten?
- Nej, det gjorde jag inte.
- ...Några fina svartvita foton i diverse poser! Det vore väl fint!
- Nej, inga bilder.
- Så onödigt.
- Men berätta nu istället vad du haft för dig de senaste månaderna.
- Jobba jobba. Sova. Ta en drille då och då. That's it. Vad handlade artikeln om förresten?
- En film.
- Åh. Berätta allt om filmen! Noggrant och från början och även hur den slutar plus vad du tyckte var bäst respektive sämst med filmen och skådespelarna. I am all about details.
- Jag märker det.

Sedan berättade han och därefter gick jag hem.

Papijack?

19 jan

Som ni vet så är Sebbe en Papillon på pappret men jag (eller snarare människor vi mötte, jag hade ju faktiskt aldrig tidigare träffat en Papillon) insåg snart att han hade någonting annat i sig.

För det första så har han hängande öron och då är han ju en Phalene snarare än en Papillon men han är både lite större (de ”ska” väga 4,5 kg – Sebbe väger 7 kg) och har längre nos än en renrasig (hatar ordet RAS lika mycket när det gäller djur som när det handlar om människor – otroligt vulgärt) Phalene. En gång var det nån som sa att Sebbe förmodligen har lite Jack Russell i sig och häromdagen kom jag över bilder på hundar som kallas Papijack – de är alltså blandningar av Papillon och Jack Russell och när jag tittar på bilderna så.. ja, kanske. Kanske är Sebbe en Papijack. Nu spelar det ju ingen roll vad han ”är”. Jag är bara nyfiken.

Jag är störd

20 jan

Hej. Jag sitter här och stör mig på saker. Ja, jag har varit på riktigt uselt humör sedan i... lördags ungefär. Vet ej varför. Mänskligheten i stort stör mig, skulle jag vilja påstå. ”Småsaker” stör mig så förbannat att örfilen konstant hänger i luften.

Såna här upplevelser får mig att se svart:

Jag står i kassan på Ica. Få kassor öppna och köerna ringlar. Framför mig står en ung, snygg, sportig puma. Hon är långsam. Hon betalar. Hon gräver i handväskan. Mina varor åker ner för bandet. Alla mina varor åker ner för bandet. Bandet är nu tomt. ”183,50”, säger den sura kassabruden

(irritationsmoment). Jag viftar med mitt kort. Puman framför mig står fortfarande och gräver i sin jävla handväska. Hon möblerar om. Läger mobilen till höger och plånboken till vänster och läppstiftet i mitten. Nej förresten, det var inte bra. Hon lägger mobilen till vänster, läppstiftet till höger och plånboken i mitten. Jag viftar med mitt kort. Hon ställer frågor om Ica-kortet. Jag viftar med mitt kort. Till slut tar hon handväskjäveln och går och hela min dag är förstörd.

Jag promenerar hemåt. Plötsligt, från ingenstans, dyker en halvfet man, en halvfet kvinna samt en smal hund upp. De får knappt plats på trottoaren men de väljer ändå att gå i bredd. Inte för ett ögonblick tänker de att de kanske har en ringlande människokö efter sig. Nej, de masar sig framåt och jag får sån lust att meja ner dem.

Jag fortsätter min vandring. En ung man dyker upp. Han går framför mig och i fickan har han nån typ av musikspelare och han är ung och cool och går där med oknäppt jacka och fula mysbyxor och spelar musik bara sådär. Utan hörlurar. Han stör mig som fan och jag blir inte gladare av han spelar kvinno- och bögfientlig rap”musik”. Jaha, han tycker att det är kalaskul att spöa bögar och våldta kvinnor. Jaha ja. Vilken fin framtid vi alla kommer att få.

Jag kommer hem och försöker se nåt ”neutralt, onödigt och avtrubbande” på webb-tv men så hamnar jag i ett program med ett inslag med en så kallad ”modeexpert” (bara en sån sak,

hahaha). Människor ringer in och frågar modeexperten om de "kan ha vinterns tights även till våren". Fatta. Modeexperten svarar och alla håller andan och lyssnar som vore hon Messias. Vad fan är mode? Något för människor med för mycket pengar och låg självkänsla.

Jag loggar in på Facebook och stör mig som FAN på alla jävla hjärtan och puttinuttiga grejer som folk skickar/skriver till mig. Jag stör mig på att folk inte kan stava. Okej om man inte är en stjärna på't, men de vanligaste 50 orden borde människan väl klara av att memorera? Men nej. Särskrivningar stör mig ännu mer och jag stör mig på folk som stör sig på att människor stör sig på särskrivningar. Nej, jag kan inte köra bil men jag kan fanimig läsa och skriva och vad är människan utan språket? Ett DJUR som alla andra.

Jag stör mig på subban med okopplade hundar. Varje morgon (tidigt) och hela dagarna och kvällarna och nätterna står hon på innergården och gapar "KOM HIT!" och jag vill mura igen hennes käft och binda fast hennes hundar i stolpen med håll hunden kopplad-skylden.

Jag stör mig på meddelanden som "jag kåt nu". Exakt så skrev han. Som ett brunstigt djur satt han med kuken i näven och allt han fick ur sig var "jag kåt nu". Fatta.

Naturligtvis stör jag mig på att jag låter mig störas av sådana här bagateller. AAARGH.

Orörd popcornskål

21 jan

Ibland känner jag mig som ett popcorn.

Ni vet... popcorn finns på alla fester men dagen efter är popcornskålen den enda som står orörd.

Ingen vill ha de där popcornen om det bjuds på chips och ostbågar och grönsaksstavar.

Jag är lite trött på att vara ett popcorn. Ska nog satsa på att bli mer som en grönsaksstav. Blomkål kanske. Blomkål är alltid populärt. Att dippa blomkål är både kul och gott och lite nyttigt. Popcorn kommer inte att serveras på mina framtida tillställningar.

Det var dagens djupa inlägg. Hej då.

Fittornas fest, spåtanter, hebrepop och en och annan svart kuk

22 jan

- Hej Kim. Tycker du inte att din blogg är lite spretig? Du hoppar från ämne till ämne!

- Hej. Jo, den är väldigt spretig – men det är ju även jag som person; jag är ju en komplex människa! Den hemliga planen är såklart att sådana som i vanliga fall inte tar del av vissa ämnen ska ”råka” göra det här. Snubbla över något och tänka efter och inte minst få det hela serverat i mycket komprimerad form och

som du kan se av sökningarna här nedan så hänger alla typer av människor här.

- Aha. Så du försöker indoktrinera folket med dina sanningar?

- Exakt.

Småsugen på heterosexuellt samlag?

22 jan

Igår lovade jag att berätta vad ”småsugen” betyder och det tänker jag göra nu. Som jag skrev så har jag alltid varit av den meningen att antingen så är man sugen eller så är man det inte, men så hjälpte en (numera både gift och mammaledig) kollega mig att komma på andra tankar.

Efter en lång arbetsdag packade hon ihop för att gå hem. Hon rättade till de trendiga grova bågarna och jag frågade: ”Så... blir det nå' knulla när du kommer hem?”

Hon svarade: ”Nja. Jag vet inte hur sugen jag är just nu. Hmm. Kanske lite småsugen ändå!”

”Men vad betyder det? Antingen så är du väl kåt eller så är du okåt?”

”Nej, du förstår... när man är småsugen så skulle man inte tacka nej till att sätta på sin man men man skulle däremot aldrig ta första steget. Man skulle inte inbjuda till sex, så att säga.”

”Aha. Ja, du har nog en poäng där. Nåväl. Jag kan känna att det heterosexuella samlaget ligger i luften så jag hoppas du får en god åktur. Väl mött på måndag!”

Så var det med det.

Visst älskar ni mina kollegor? Visst börjar ni förstå varför jag jobbar kvar år efter år efter år fastän arbetet i sig är oerhört ostimulerande och inte det minsta utvecklande? Jag blir stimulerad av kollegorna och de hjälper mig att utvecklas till en bättre, roligare människa.

Detox

23 jan

Jag har detoxhelg. Jag har helt enkelt lagt in mig på mitt hemmarehab – jag ligger på torken kan man säga. Kroppen ska avgiftas och här skriver jag ner allt jag äter och dricker under dagen.

Ett glas vatten och en alvedon.

Två koppar kaffe (kunde inte låta bli).

En banan.

Lunch: gurka, gul och grön paprika, salladskål, kikärtor, snabbkokt broccoli och fänkål. Lite olivolja, svartpeppar och chiliflarn. Citronvatten. (Jag glömde köpa blomkål!)

En citronklyfta (bara så där) – mums så gott.

Ytterligare två citronklyftor + två omega 3-kapslar.

En avokado och en (våldigt hård) kiwi.

Middag: salladskål, riven morot, gurka, stekt quorn (blev så sugen) + en massa vitlök och gul lök.

Filmsnacks: blandade nötter.

Avslutningsvis: en alvedon och en ibumetin.

Detox 2

24 jan

Igår var det insidan som fick sig en omgång. Idag är det den fagra utsidan. (Sebbe glör konstigt på mig.)

Nu är huden len som en rakad herrdosa. Och rejält insmord och härlig. Kommer osökt att tänka på hur välmående, mjuk och len huden är efter en vecka i solen. Bara av den anledningen måste jag snart resa bort igen.

Ska även idag skriva ner vad jag inmundigar.

Kaffe. Dock bara EN kopp.

Alvedon + ibumetin och ett redigt glas citronvatten.

En banan och ett grönt äpple.

En tantnäve blandade nötter.

Lunch: broccoli, fänkål, salladskål, en röd paprika, kikärter, stekt quorn + vitlök och gul lök. Citronvatten.

En omega 3-kapsel.

Hälsohelgen avslutas med... varm choklad och knäckemackor!

Tack för idag.

Lågt blodsocker leder till oväntade utbrott

25 jan

Bitcha inte med mig när jag har lågt blodsocker.

Det är dagens tips från mig till dig.

Jag läser dagens Metro och damerna gnäller ”buhu, han tog mig på stussen och får nu betala 10 000 kr i skadestånd ty det handlar om sexuellt ofredande”.

Förstår ni inte att det är så här neandertalarmännen uppvaktar er? De vet inte bättre. De vet inget annat. Det är inget att hetsa upp sig över.

Tro det eller ej, men hade jag cashat in 10 000 spänn varje gång någon tafsat på mig så hade jag kunnat säga upp mig från mitt jobb.

Sedan ser vi tanterna klämma herrarna både här och där men då är det minsann ingen som gnäller. Fan säger jag. Jävla pissiga morgonhumör.

TAFSA PÅ! Inte undra på att vi lever i universums singeltätaste stad. Snart kommer ingen ens våga snacka med nån annan av rädsla för att bli anmäld för någon typ av ”ofredande”.

Vad kommer härnäst? Blickar? Stirrar du mig i skrevet så ÅKER DU DIT. Hör du det?! Jävla kukfluktare.

I morse när jag satt på tuben så klev det på en pimpinett ung kvinna. Hon slog sig ner snett mittemot mig och hon sparkade mig på smalbenet med sina horiga klackskor. Jag vet, och alla andra vet, att det var min mandom hon var ute efter. Jag funderar på att lyfta luren och anmäla henne för sexuella trakasserier. Hon sa inte ens förlåt.

Usch vad jag är på dåligt humör idag. Hej då.

Samantha Fox förtjänar mer cred!

25 jan

Ja, så är det. Om vi tittar på 80-talets ”våp”, ”bimbos”, ”pattbrudar” eller vad de nu kan kallas så noterar vi snabbt att

de höll/håller mycket högre musikalisk klass än dagens ”popbrudar”.

Samantha Fox har en riktigt bärande röst och hon har inga problem att dra av de högre tonerna. All cred till henne. Att hon dessutom tröttnade på karlar och sedan många år tillbaka lever med en kvinna gör det hela ännu roligare.

Att se Samantha riva av Dusty Springfields You Don't Have To Say You Love Me är en ren fröjd.

Okej, det här inlägget fick sin början av en konversation med en hunk. Vi hade båda Sam på väggarna när vi var tonårsgrabbar. Varför vet vi inte riktigt. Jag vet bara att jag alltid har varit och alltid kommer att vara svag för

”pattbrudar”. De är bespottade och de ses som patetiska men rätt vad det är så får de sin revansch. Lovely. Dessutom älskar jag Samanthas senaste fullängdare Angel With An Attitude – fantastisk musik med både tunga gitarrer och elecrovibes.

Lyssna på Spotify. Favoriterna heter Threw Our Love Away och I Give Myself To You.

Kärleken till pattisarna har smittat av sig – Sebbe älskar dem.

Veckans plan

25 jan

Komma hem från Oslo nyknollad men klamydiafri.

Detoxandet fortsätter

25 jan

Vet ni att redan efter helgens råmatsdiet så känner jag mig en smula läckrare – ja, byxorna hänger till och med lite grann. Nu går jag in i fas två: pillerfasen. Tre utrensande tabletter om dagen i 20 dagar. Dag 11 börjar jag dessutom äta kosttillskott – jag fick noggranna instruktioner av milfen på hälsokostbutiken i Gallerian.

Som bonus vill jag i detta inlägg ge exempel på min storslagna humor! Jag har ett läckert par i min umgängeskrets. De har varit tillsammans i sju månader och igår frågade jag lite besvärat och blygsamt men nyfiket: ”Har ni... hmm... haft sex ännu?”

Jag fick naturligtvis ta emot den skrattsalva jag förtjänade och därefter sa jag: ”Så ni kände inte att ni... kunde ha väntat ett tag? Tills ni verkligen lärt känna varandra?”

Hahaha. Skratta nu. Själv tyckte jag att det var jädrans roligt.

Hundar ska ha det gott

26 jan

Jag läser om alla djur som far illa och jag väser: ”jag orkar inte mer!” Jag ser på gårdagens bilder på Sebbe (skönheten fotograferas varje dag) och ögonen tåras en smula.

Ja, igår var det alternativ julafton i hemmet (vi är ju berömda för att göra lite som vi vill) och Sebbe fick inte bara en massa nya leksaker och karameller – han fick en ny finblus också. Eller jacka. Eller mantel som det egentligen heter. Ja, jag har

varit lite orolig då han inte gillat att ha saker på sig, men nu när våren snart är här och regnet kommer ösa över oss alla så krävs någon typ av regnskydd. Sebbe hatar, som bekant, regn och rusk. ”Du måste ändå ut och slå en stråle”, brukar jag säga. Oftast förgäves. Under stora protester tar vi oss ut och där, under ett stort träd, slår han en stråle och sedan vill han tillbaks in i stugvärmen.

Dagens lunch

26 jan

Vegschnitzel, champinjoner och salladskål.

”Men blir du, som är en sån redig karl, mätt på det?”

”Nja, men jag blir smäcker!”

Dagens retro

27 jan

För femton år sedan. Femton! Jag var tjugo år ung och ute på europeiska äventyr. I en pool i Alicante svalkade jag min smala, hårlösa pojkkropp (ja, ordvalet är det rätta). Inte en endaste liten valk fanns. Inte en antydning till gubbfetma. I munnen satt ännu samtliga tänder kvar och rotfyllningar visste jag ingenting om. Inte om stela nackar heller, eller hälspporror eller antidepressiva. Brunbränd och smäcker plaskade jag runt med ett koppel av spanska hunkar runt mig. Den stiligaste av dem alla hette Jesus. Alla ville ha honom; kvinnor och män

dansade sina parningsdanser för honom men han brydde sig ej – Jesus hade siktet inställt på den nordiske gossen.

Medan solen kysste min oförstörda kropp dagdrömde jag om min fantastiska framtid. Det där underbara jobbet som skulle bli mitt och hunken jag skulle gifta mig med (ej Jesus eftersom han titulerade sig som bisexuell och en sådan man skulle jag aldrig stå ut med i längden – I love the gays). Jag drömde om den elegant men personligt inredda trean på Södermalm och jag visste med all säkerhet att jag femton år senare skulle vara en både lycklig och lyckad ung man.

Jag visste verkligen ingenting. Nada! Men det var kul så länge det varade. (Se bild på kimmilrell.se.)

POISON

28 jan

Aha, ni undrar hur det gick hos tandläkaren! Jo, det gick väl som vanligt. Jag måste säga att jag gillar min portugisiska tandläkare. Hon känns bra på det hon gör och hon verkar **ENGAGERAD** och **INTRESSERAD** och hon förklarar **LAGOM** mycket vad det är hon pysslar med i käften min.

Låt mig berätta lite kort om min helvetestand. Det är tanden framför den utdragna visdomstanden i nedre käken som vi snackar om. Innan visdomstanden drogs ut för en... 7 år sedan eller så.. så tryckte den sig snuskigt mot tanden framför. Ja, den fick sig många smällar helt enkelt och den lagades för

många år sedan men nu visade det sig alltså att en rotfyllning var det enda rätta.

På grund av att visdomstanden gnagt sönder halva tanden så är den väldigt tunn på bakre sidan och förmodligen, säger tandläkaren Marta, lyckas bakterier ta sig in i kanalerna genom just den tunna lilla tandväggen. Därför ilar jag gång på gång till tandläkaren med samma gamla smärta.

Idag kom en annan tandläkare in för att ge Marta en extra hand. Hon var lite halvsvensk/halvösteuropé och hon BRANN för sitt jobb. Ja, denna unga fräscha böna ÄLSKAR tänder. Det är så lustigt med människor som BRINNER för något. Puss på dem. Hursomhelst. Hon rådde Marta att lägga in SCHLUMSKA eller nåt liknande. Haha, ja, det hette ungefär så. Jag vet inte om schlumska var detsamma som det "POISON" som Marta lade in i tanden. Ja, "it will poison the tooth", sa hon.

Och så fick jag antibiotika. Och jag ska tillbaka om två veckor.

Och undrar ni nu varför vi inte helt sonika har dragit ut tanden så beror det på att Marta (29) sa till mig: "Du är fortfarande ung. Lyckas vi fixa denna tand så kommer du kunna ha den kvar i många år framöver!"

Jag tror att Marta sa, när jag låg där omtöcknad med en massa, jag säger MASSA, saker i käften, att jag inte behövde betala nåt idag (eftersom hon gjorde samma sak som förra gången). Jag kilade i alla fall bara hem utan att ta vägen förbi receptionen.

Hoppas jag inte hörde fel/hallucinerade. Vill inte bli sedd som en sån som inte gör rätt för sig!

Nu väntar jag på att min danska hundvakt ska flytta in. Han smsade och undrade om jag behövde nåt från affären, fastän jag just skrivit att jag bjuder på middag.

Surt och kort svarade jag: "I COOK. U EAT!"

O är det nya NY

29 jan

Jag uppfann häromdagen en fantastisk slogan: "Oslo är det nya New York". Eller snarare... "O är det nya NY!"

Ja, snart vet jag om det är så eller om jag som vanligt bara snackar en massa skit. Nåväl.

Sitter äntligen på tåget, en kvart försenad. Trots att det inte tar mig mer än 12 min att åka till centralen så var jag där trekvart innan avgång; how very me – alltid redo, alltid ute i god tid då marginaler är bra i detta spännande, oförutsägbara liv. Fryser såklart tårna av mig efter en timme på perrongen. Nåväl, nu åker jag!

Jag riktigt känner hur semestern tränger in! Och nu blir det biljettkontroll. Så klassiskt och elegant!

När jag gick satt Sebba i sängen och glodde på mig och mitt prasslande. Hundvakten sov tungt.

Uppdatering:

Brunchen är avklarad och jag läser Ruth Maiers dagbok. Då och då tittar jag ut men det ser ju likadant ut varje gång. I lurarna har jag min fantastiska pop- och dance-spellista.

HEI OSLO

29 jan

Nu sitter jag i en fashionabel villa i ett snöigt och fredagsmysigt Oslo. Værdparet (två friska herrar) behandlar mig väl. Vi har strosat på byn och ætit indiskt och jag tror att lite sællskapsspel väntar. Dærefter ska vi eventuellt ta oss ut en liten svæng.

Oslo kænnis – spontant – lite som Helsingfors; lite mindre och lite mysigare och lite tystare æn Stockholm. Framførallt tystare. Mænniskorna talar roligt. De ær klædda i lite deprimerande færger, så jag kænnis mig helt rætt i mina rosa jeans.

Jag kænnis återigen att jag lever. Tænk vad en resa – om æn bara till ett grannland – kan pigga upp!

Inga hoppande, skrikande glin

20 jan

Tænk att man måste åka till Oslo før att få sova ut ordentligt. Tænk dig ett helt svart rum, mycket svalt och inte minst: inga hoppande, skrikande grannungar. Inte heller skramlande

tidningsutdelare eller damer (?) på sylvassa, skyhøga klackar som trampar upp och ner i trappuppgången dygnet runt. Ja, jag sov som en stock och det var underbart!

I går kvæll, efter lite Uno och finsk sprit (hær finns en finlandssvensk) tog vi oss en titt på köttmarknaden. Inte mycket fanns att se, ær jag rædd, men lågan ær ænnu inte slæckt. Dagen ær ænnu ett oskrivet parfymerat blad, men jag tror att den kommer att bli bra.

Nu har værdparets hund kommit hem och det ær bra eftersom jag saknar Sebbe!

En lørdag i Oslo

30 jan

Åh, vilken dag.

Strosat från a till b till c och hela vægen till ø.

Dagen i stødord (ordentliga rapporter kommer nær jag kan visa mina många, vackra bilder): pervers park, pervers konst, tunnelbana, judisk kyrkogård, minnesmonument, Operan, snø, halka, matjakt, kafe (får inte till nån apostrof på detta tangentbord), shoppinggata, vuxenshopping, øl i matbutikerna, kyrkogårdspromenad.

Nu: vila, vegetarisk lasagne, kanskje en ny runda Uno och dærefter ska vi gå på bar/klubb.

[Alla vackra mæn hittills har varit sådana som kommit från andra lænder.]

Knulla ni

31 jan

Om ni undrar hur jag ær som gæst så kan jag avsløja att jag ær perfekt. Jag sæger: ”Om ni vill knulla så ær det bara att sæga till. Då kan jag ta en promenad med hunden... Jag vet hur det kænns. Man måste bara får till det med jæmna mellanrum.”

Oslo-Stockholm

31 jan

Sitter i ”salong” med nio brudar som kacklar och äter burgare och apelsiner. Jag læser.

Uppdatering: nu filar de naglarna! I kör.

Oslo: minnesmonument + lustigheter

2 feb

På tåget till Oslo læste jag av en slump Ruth Maiers dagbok (som jag nyligen köpte på måfå – bara så där) och det visade sig i bokens förord att hon under andra världskriget flydde från nazisterna till Norge. Hon hamnade dock till slut i nazisternas händer och mördades (så långt har jag ännu inte hunnit i den tjocka boken) och på Østre gravlund finns en judisk begravningsplats med ett minnesmonument där namnen på de judar med norsk koppling som mördades under

kriget finns inpräntade. Naturligtvis tog vi oss dit och här är bildkavalkaden.

Men först ännu ett lustigt sammanträffande! Ibland blir det som det blir och allt har en liten mening. Ex. satt jag på tåget och av en eller annan anledning, som vi inte måste gå in på här, så skulle jag ”komma ihåg orten Lillestrøm”. När jag sedan satt på tåget tillbaka hem till Stockholm kom jag fram till det parti i boken där Ruth Maier flyr till Norge, och var hamnade hon? I Lillestrøm såklart. När sånt händer känner jag att jag är ”på rätt väg och där jag ska vara i livet”. Mycket fascinerande och härligt men ovanligt.

Är rätt

2 feb

Jag känner att jag vill utveckla det jag skrev om i förra inlägget. Det vill säga varför jag blir så GLAD och LYCKLIG när saker och ting rullar på på det där fina viset.

Jag har sån otur.

Jag är grabben som när jag köpt en mobiltelefon och kommer hem och ska packa upp den inser att det inte ligger nån telefon i förpackningen.

Jag är grabben som köper nåt tekniskt och inser att det fattas en sladd.

Jag är grabben som (dagsfärskt exempel) köper en tidningsprenumeration och får två. Samma tidning. Två kundnummer. Två fakturor. Två ex av samma magasin.

Jag är grabben som alltid hamnar lite i kläm. Är undantaget!
Jag är grabben som är vegetarian och köper en vegetarisk rätt och inser att producenten anser att fisk är vegetariskt.

Jag är grabben som tvingas strippa på flygplatsen och får hela mitt bagage minutiöst granskat för att därefter ÄNDÅ tvingas gå igenom den ”vanliga” röntgenproceduren (så himla onödigt).

Jag är grabben som köper en bok som jag egentligen inte vill läsa, men känner att jag måste, och när jag plågat mig igenom 300 sidor inser jag att de sista 10 sidorna saknas. I just denna bok. I just denna nyinköpta vackert inbundna bok.

Ännu ett dagsfärskt exempel: jag är grabben som efter några om och men bestämmer mig för att skriva någonting mycket hjärtligt och fint till någon på Facebook-chatten och när jag väl skrivit ned mina väl valda ord och klickar på ”sänd” så får jag meddelandet: ”XX är inte inloggad längre”. Vad fan.

Därför blir jag så glad och lycklig och chockad när något faktiskt bara rullar på och FLYTER och överraskar positivt. När jag känner att jag är rätt. Är-rätt så att säga. Inte på rätt ställe eller vid rätt tidpunkt utan bara Ä R R Ä T T . Okej?

Hår och frukt

3 feb

Igår kommenterade hela fyra personer min minimala hårfärgsändring.

Jag gick som i en chockartad dimma hela dagen. Det fanns en tid då jag var mycket aktiv med mitt hår (my finest feature) och jag kunde gå från blont till svart utan att någon reagerade. Nu däremot... Nu är de inte vana vid förändringar, ty på ålderns höst ogillar man lätt alla typer av förändringar.

De som kommenterade det hela var för övrigt:

- heterosexuell kvinna, ca 43
- heterosexuell man, ca 32
- heterosexuell kvinna, ca 37
- shemaleälskande man, ca 34

Varken bögen (ca 40) eller heterograbbpolaren (ca 26) sa någonting. Den förstnämnde skulle inte märka ens om någon genomgick en könskorrigering operation och den senare... ja, jag vet inte. Han är så blyg och rädd för mig. Igår när han kom in i köket, där jag stod och rotade, så sa han inte ens hej. Så rädd är han. Jag vände mig om och såg att han grävde i fruktkorgen. "Frukt är godis", väste jag och gick. "Ja", hörde jag honom pipa medan jag susade iväg längs korridoren.

Det är visst inte bara jag som störs

4 feb

Ni tror kanske att jag är en sån där som bara gnäller och klagar över småsaker och petitesser, men låt mig avslöja att så är det då rakt inte.

Häromdagen träffade jag min granne. Han vinkade till mig. "Hörrö, störs du av de där brudarna som bor ovanför dig?" Jag höll på att gå sönder av upphetsning. "Om jag gör", skrek jag lyckligt. "Jag störs som tusan!" Så nej, jag överdriver inte. Hela huset störs tydligen av dessa huliganer som lever rövare dygnet runt. Jag trodde dock att det var barn som väsnades, men det verkar handla om ett par ärtiga brudar. Nåväl, vem det än är så ska han eller hon hålla käften eller dra.

Vi pratade lite om annat också och i morse sprang jag på grannen igen. Jo, kanske blir det ombildning. Kanske blir jag bostadsrättsägare. "Nej, nej", hade jag sagt för några år sedan. "Låt oss värna om hyresrätten!" Nu, bitter och cynisk, säger jag: "Skitsamma. Bara en massa gräsossar överallt som talar så vackert men tjänar en extra slant så fort de får chansen. Varför skulle inte jag? Vad, oh vad, får jag för att jag är en sådan vänlig, omtänksam själ? Inte mycket!"

Så... Jag vill klargöra att detta är mitt år. Mitt egoår. Jag bryr mig bara om mig och människorna i min absoluta närhet (bloggläsarna naturligtvis inkluderade). Resten kan dra.

Bonus: sluta genast plantera blommor i Haitis imaginära trädgård på Facebook. Herre! Skänk en slant om du vill visa att du är en fin människa. Tönt!

Bonus 2: Jag ska sluta lägga mig i sånt som jag inte har något med att göra. Lovar.

Dagens as (tidigare ”dagens mail”)

4 feb

Han: You are hot, dude!

Jag: Well thank you. Are you?

Han: Am I what?

Jag: Hot?

Han: That's for you to decide.

Jag: Well, you haven't got any pics, so...

Det kommer en ful bild föreställande baksidan på en naken småfläskig ung man

Jag: A facepic is hotter.

Han: Tell me about it.

Jag klickar på *Log out*

Engångsligg och ruggugglor

4 feb

Men åh, vad jag skriver om ointressanta och tråkiga saker numera. Ska genast ändra på det.

Nu ska vi snacka engångsligg!

Jag är inget fan, men nog tusan har det hänt nån gång. Men!

Jag tänkte häromdagen på att nuförtiden så kilar man ju inte med någon hem bara så där. Nån man träffar under ett

eventuellt krogbesök, menar jag. Eller hur? När hände det dig senast? Berätta.

I alla fall. Min kollega och vän – han som älskar shemales och förmodligen lever ett dubbelliv* – påminner mig då och då om den där gången (runt 2002 kanske) då jag hakade på nån hunk hem. Han bodde i nåt slags vindsvåning mycket högt upp i ett hus vid Zinkensdamm, och i hans bostad saknades mobiltäckning. Hahaha. Jag skulle jobba tidigt dagen därpå och Shemaleälskaren ringde förtvivlat då jag inte dök upp. Så småningom vaknade jag och insåg att jag försovit mig (fatta chocken, med tanke på att jag är en vän av ordning och reda och supertidiga ankomster). Jag ilade till kontoret och hojtade: ”förlåt, förlåt, jag fick till det och i mannens bostad fanns ingen täckning!”

Hahaha.

Nästa gång ska jag berätta om H. H som var det bästa ligget ever. H som var ful som stryk. En riktig rugguggla. Så ful att jag inte kunde träffa honom igen, trots den fina ”samvaron”.

*Hallå, grabben är asläcker och maxismart, men han får aldrig till det. Säger han. Något stämmer inte.

In i bubblan, baby. In i bubblan!

4 feb

Jag har en date i april. Om ni undrar varför jag, som är både stilig, smart, kul och ett schysst pök, inte ska träffa någon tidigare än så så kan jag avslöja att jag inte har tid med män. Nej, MELODIFESTIVALEN börjar på lördag och då går jag in i BUBBLAN och där stannar jag kvar i en dryg månad. Därefter måste jag vila upp mig och hinna ta in alla intryck och smälta alla skandaler och chocker och försöka komma över folkets dåliga smak.

Därefter kan jag dejta.

Men bara i en månad eftersom jag därefter ska in i en ännu större bubbla: EUROVISIONBUBBLAN.

Och därefter, mina vänner, är det sommar!

Ja, det är plusgrader en plusgrad i Stockholm idag. Sommaren närmar sig!

”Jag vill ligga med en avatar”

5 feb

Äntligen Freaky Friday! Äntligen får vi ta ut svängarna lite.

Lesbianen överraskar vidare.

Hon berättar att hon vill ”ligga med en avatar”. Nu har jag inte sett filmen, men som jag förstår det så har hon härmed gått från människa till något slags monster. Eller? Sak samma i och för sig.

Vi talade igår om hur Madonna och Jesus (det känns väldigt okristligt att skriva dessa rader) har sex med varandra. Jag

hävdade med bestämdhet brinnande i rösten att Madonna förmodligen är lite lätt undergiven i halmen. Ja, Jesus dominerar henne nog rejält (om de nu fortfarande är ett par).

Lesbianen åkte hem men snart kom ett SMS. Hon undrade hur det skulle se ut om Madonna och Malena Ernman (som hon är väldigt kåt på) fick till det. Jag var inte sen att svara:

”Madonna spankar och binder Malena. Dock får Malena knulla Madonna med en strapon då och då. Madonna sitter förresten ofta på Malenas ansikte och väser ‘eat that pussy. Dig in there, bitch. Let my juices flow over that wrinkly face!’”

Lesbianen ”tackade för den bilden” och lade till: ”Madonna is a Malafucker”.

Ja, jag älskar mina vänner och kollegor. Inga pryda träkmånsar här inte. Vad talar du och dina kollegor om?

Utvilad eller påtänd

8 feb

Klockan åtta väckte Sebbe mig och ville att jag skulle dra upp persiennerna så att han kunde morgonspana över sina ägor. Klockan nio väckte Sebbe mig och sa att han trots allt ville sova ett tag till, men han kunde inte hoppa upp i sängen då jag låg för nära kanten.

Klockan halv tio väckte Sebbe mig och sa att det fick vara nog; det fick räcka med sovmorgon.

Klockan tio promenerar vi nu i strålande vintersol och jag ser fram emot att komma in och hinka kaffe och läsa tidningarna. Njut nu dagen. Äg den. Älska den. Ta emot den. Åh, ta emot denna vackra dag som vore den en himmelsk gåva och förvalta den väl. Åh.

En dag

8 feb

Jag ligger i soffan och läser. Soffan är ljus och vacker. Ståtlig efter att jag tagit bort det noppiga, håriga överkastet och slängt ut det på balkongen där det nu plågas. Rätt åt det.

Musiken spelar i bakgrunden.

Tvättmaskinen surrar i badrummet. Det surrar annorlunda nu då Handyman så vänligt öppnat upp den och bytt ut några delar (fråga mig inte). Den snurrar fort fort fort. Oj då. Nu är den visst färdigsnurrad. Surrandet har avtagit.

Jag går ut i badrummet och hänger den rena tvätten i torkställningen. Det är premiär för strumptorkställningen. Den jag köpte i Oslo. Den är i samma fulgröna färg som mina plastgalgar.

Jag borde raka mig. Det kliar.

Jag borde klippa naglarna. De växer i en sådan takt så ni anar inte.

Jag är klädd i något som får mig att se ut som en ballerina. Eller balettdansare. Om det nu heter så. Balettskor (om de nu heter så) bär jag dock inte – yllesockor däremot. Omaka par. Mor har stickat dem och de ligger huller om buller bland de

andra strumporna. Vem orkar para ihop dem? Inte jag. Inte just nu.

Astmapipan ligger på bordet. Den ser lite pervers ut och den gör mig gott. Ute ligger astmavädret tungt och envist kvar men snart är det vår. Sanna mina ord; den kommer tidigt i år.

Många astmatiker lider under våren men det gör inte jag. Jag lider nu.

Det kommer ett mail från mitt ex. Från Y. Han vill sända mig någonting men filen är för stor. Nu undrar jag vad det kan vara som han "letat länge efter". Han avslutar med "puss". Jag frågar vad han försöker skicka. Avslutar med "neshikot". Vilket vackert ord. NE-SHI-KOT. נשיקה. Jag kan tydligt läsa SHIK i mitten av ordet (från höger till vänster). Han svarar att han vill skicka något som har att göra med kabbalah. Jag ber honom logga in på MSN på onsdag och sända det den vägen.

Sebbe vill gå ut på balkongen. Han står framför dörren och tittar på mig och jag svarar honom att han inte ska gå ut nu för jag vet att han bara kommer att nosa lite vid springan och sedan vända om igen och vips blev det kallt i lägenheten helt i onödan. Han är trött på snön som täcker balkongen. Snön som gör det lite trixigt att hoppa upp på stolen där han tycker om att stå och glo – spana – över grannskapet. Han ger sig och lägger sig på mina träningsbyxor (haha) som jag slängt på golvet. Hans nos är lång och han blundar redan. Nu rycker det i tassarna och han sover. "Det är vår snart, raring", viskar jag till honom. Nu skäller han i sömnen. Han är sötast i världen. Tvättmaskinen är fortfarande tyst men jag har ännu inte tagit mig ut i badrummet. Det jag skrev tidigare var bara fiktivt.

Men nu så. Nu ska jag resa mig och göra dikt till verklighet.
Nu.

En morgon

9 feb

Klockan är halv åtta och jag halvsover. Har sovit dåligt hela natten fastän jag kom i säng först runt halv två.

Öronpropparna börjar bli utslitna och jag hör ett välbekant ljud men jag försöker ignorera det.

Mrhmm. Mrhmm.

Försöker somna om. Försöker drömma.

Mrhmm. Mrhmm.

Jag antar att Sebbe ligger och tittar ut genom fönstret – persiennerna är uppdragna, det vet jag – och att han ser något spännande där ute.

Mrhmm.

Nej, tänker jag, det där är inte Sebbes uppspelta röst. Det är hans missnöjda läte jag hör. Ett jämmer. Jag slår upp mina eleganta blå ögon och skymtar något i köket. Sträcker överraskande graciöst ut min extra långa mansarm och skjuter upp dörren ordentligt. Ja, där sitter han. Mitt lilla troll. Han sitter vid matskålen och jämrar sig. Skålen är full av mat så det är inte av hunger han klagar.

Han vill gå på toa. Jag vill sova, men jag vet ju hur det känns att inte få lätta på trycket när kroppen gråter så jag slänger mina grova, håriga herrben över sängkanten och sträcker på mig. Trollets ögon tittar med spänning på mig och när jag

yttrar den magiska meningen ”ska vi gå ut och kissa” – lite väsende så där – så sätter svansviftandet igång. Det viftar ordentligt där bak. Vift vift. Därefter reser han sig upp och sträcker på sig så där som han alltid gör; med arslet i vädret. Och så gäspar han. Som för att gäspar ur sig den sista droppen av trötthet som bor i kroppen gäspar han och därefter tassar han fram till mig, medan jag går och letar efter mina kläder, och snabblickar mig på vaden. Därefter går vi ut.

Världsläget oroar

10 feb

Han tittade ut genom fönstret och nickade mot terapeuten.
”Hur kan man inte bli deprimerad?”

Jo, jag drabbades igår, för första gången på mycket länge, av en vidrig ångestattack. Jag skakade och jag hyperventilerade och sprang hem (var ute på byn). Lugnade ner mig och därefter började det om igen.

Jag tror att jag får lära mig att leva med eländet. Jag vet ju att det går över efter en timma eller två.

För övrigt så oroar jag mig mycket. Allt går åt helvete och Sverige blir ett u-land. Tjoff tjoff tjoff. Nere på botten. Folket är fördummat. Kött limmas ihop. Likdelar limmas ihop och blir en mumsig matbit, tror medborgarna.

Jag säger det igen.

Vi lever i en värld där samkönad kärlek är någonting konstigt men där det anses helt normalt och fullt naturligt att limma ihop likdelar till en läcker matbit.

Vi lever i en värld där grisarna plågas så pass att de äter på varandra, där fåglarnas fjädrar rycks loss för att vi ska sova varmt om nätterna, där kycklingar står och trängs i dödsfabriker.

Moder jord blir väldigt arg och straffar oss alla. Hör mig!

Hur kan man inte drabbas av ångest?

Minnen

10 feb

Nu till något gladare.

Jag sitter och bläddrar i gamla TM. Hmm... Det där företagsmagasinet jag drog igång för 11 år sedan (och lade ner 2004). Fantastiskt! En kulturskatt.

Här får ni se några bilder (nåja) från sista numret. Den rödhåriga heter Lolita Lurvbuske och hon var chefredaktör för den mer vågade delen av magasinet (hon kom på kant med huvudchefredaktören Louise-Margaretha Hauptzenkollenschütz och startade sin egen tidning: Lolitas Värld, men var snart tillbaka på TM igen).

Blondinen heter Tanja Paperinukke och hon korades till Fröken TM 2001 och vann därmed posten som chefredaktör. Arbetet gick dock inte särskilt bra med henne bakom ratten så

hon fick istället mest modella och snart startade hon sin egen blaska: SC – Scandinavian Cunt.

Andra medarbetare var:

Lill-Noëlle Schütz. Henne kunde man fråga om astro.

Rut Laqroix. Henne kunde man fråga om mode.

Fariba Mehmet. Henne kunde man fråga om moral.

Nina Näsvis var praktikant.

Mikko Ström var AD.

Vanja Vehnäjauho var redaktionsassistent.

Elvira Vas var TM:s medium.

Put a De Porno var en slinkig en.

Vi intervjuade nyanställda. Vi höll i julfester. Vi var väldigt politiska och vi skrev om nöjeslivet och rasism och djurens rättigheter. Vi avslutade varje nummer med Avd: Sex med noveller, porriga korsord och gissa min balle-tävlingar.

Hur som helst. Det var fina tider och solen hade inga fläckar då. Vad hände sedan? Jag blev väl vuxen. Och tråkig och fantasilös.

Jag saknar alla mina alter egon. De var såna raringar! Jag fick utlopp för alla mina jag. Nu kvävs jag!

Nu när jag tänker på det så ser ju min blogg ut lite som gamla TM. Åh! TM lever vidare här på KM.se. Underbart. Måste skruva till bloggen lite mer.

Vårkänslig och nyförälskad

10 feb

Jag promenerar i februarisolen och jag ler (!) och känner mig lycklig och nyförälskad. I vem vet jag ej. I våren kanske. Tänk vad lite sol kan göra. Inte undra på att vi är deprimerade, att vi super och att vi tar livet av oss. Solen är svaret. Vi är inte skapta att bo här uppe i mörker och kyla (visst, vissa av oss är håriga, men knappast tillräckligt). Av hälsoskäl borde vi emigrera söderut.

Vad händer med den mördade kärleken?

11 feb

Jag sitter här och funderar på vart kärleken tar vägen. Som jag skrev en gång så har ett ex börjat jobba i byggnaden mittemot. Jag ser honom så gott som dagligen och jag minns hur kär jag var. Jag är ju en sån som gör saker och ting ordentligt och grundligt. Älskar exempelvis. Det sker inte så ofta men när det väl händer så är det på riktigt och med hela mitt arma väsen. Nu tänker jag på exet tvärs över gatan. Jag älskade honom så hårt och nu känner jag ingenting. (Kanske lite, lite avsky. Jag gillar honom inte som människa. Tänk taskiga värderingar.) Så vart tog kärleken då vägen? När vi var färdiga med varandra han var färdig med mig så hade jag ju ihjäl den. Jag stängde av. Blåste ut lågan. Drog ur kontakten. Det var svårt och det tog lång tid, men plötsligt var känslan borta. Visst är det märkligt.

Jag leker med tanken: skulle den mördade kärleken kunna uppstå?

Nej.

Jag tror att det fungerar lite som en rotfyllning. Likt en tand gröps ur och fylls med någonting artificiellt gröps kärleken ur, men vad den fylls med vet jag inte. Ett tomrum kanske. Eller helt enkelt en ny erfarenhet.

Det som var var.

Det som kommer kommer.

Och framförallt: det som är är.

Vem sa det?

11 feb

Vem sa till mig idag (på engelska):

”Du behöver inte betala. Jag tycker synd om dig.”

Var det

a) servitören

b) horan

eller

c) tandläkaren?

Halv sju knackade det på dörren och där stod en hunk

12 feb

När jag säger ”hunk” så menar jag HUNK.

Han var en av hantverkarna/installatörerna som smög runt i mitt hem igår, medan jag satt på jobbet och mådde dåligt. Ja, vi vet alla hur de kilar runt och tittar på våra mest privata saker. De öppnar skåp och drar ut lådor. De kollar vår post och våra bokhyllor. Och förra gången glömde de låsa ytterdörren! Hur som helst.

Jag och Sebbe hade varit ute och när vi kom in igen lämnade jag nycklarna i låset (som jag så ofta gör) eftersom jag strax skulle ila iväg.

Jag var i färd med att ge Sebbe ett par karameller då det plötsligt knackade på dörren. Jag öppnade och där stod en hunk. Han hade vackra bruna ögon och lite smårufsigt hår. ”Du har glömt nycklarna i låset”, sa han med ett leende. ”Åh”, svarade jag. ”Jag vet. Jag ska just gå... Kanske kan du köra nyckeln i låset mitt så går det snabbare? Men tack ändå!”

Han log. Jag log.

Han var inne i min lägenhet igår, tänkte jag, och nu ville han se vem det är som bor här. Jag bara vet det. Han har nosat på mina småbyxor och han har kollat i min cd-hylla och han älskar min musiksmak och han läser samma böcker som jag och han har lekt med mina vuxenleksaker och han har druckit av mitt kaffe. En liten kaffepaus så där.

Jag bara vet det.

Han får gärna ringa på igen. Ikväll kanske.

She's a slut

12 feb

Varning. Här följer mycket grovt språk (det är ju fredag).

Jag satt och samtalade med en vän om det här med att kvinnor är lika porriga som män – de är bara lite mer polerade på ytan.

I samma stund kom ett meddelande från en väninna. Hon skrev: Åh, så mycket god kuk jag fick igår. Och i natt. Och i morse. Åh!

Berättade det för min vän som rappt dömde henne: She's a slut, sa han surt.

No, svarade jag, she's a cock loving lady.

Feministiskt va!

Jodå, ångestmonstret knackade på

15 feb

Ångestmonstret knackade på.

- Du är värdelös.

Jag höll händerna för öronen.

- Du är ful och mesig och trög.

Jag höll händerna för öronen och blundade.

- Du har inte åstadkommit något och du kommer inte göra det heller. Du kan lägga ner och dö.

Jag höll händerna för öronen och blundade och skrek "La la laa".

- Du har ett patetiskt jobb.

Jag ruskade på huvudet.

- Du är lat och din kropp är trött och du har ont här och där.

Inse att du är gammal och att det är över. Ö-VER!

Jag började bläddra i en bok.

- En bilderbok va, blåsta pucko.

Jag lade boken över ansiktet och suckade.

- Det enda du alltid vetat att du vill i livet har du inte lyckats med. Du lyckas inte med någonting. Vårdelös är du.

Jag ställde mig i duschen och med hög och tydlig stämma sa jag ett sanningens ord till Moder Jord.

Nu väntar jag på svar.

Jag gick och lade mig. En bra sak med min nya, aktningsvärda ålder är att jag varit varvet runt så många gånger att jag vet att allting ser helt annorlunda ut när jag vaknar. När våren kommer. När lågan återigen brinner. När något spännande händer.

Men just nu är det hårda tider.

Andedräkten

16 feb

Gissa vem som hörde av sig igår.

Han jag träffade på arabfesten: Andedräkten.

Han skrev (uteslutande med versaler och på engelska).

”Jag behöver din hjälp!”

”Med vad?”, undrade jag.

”Jag vill lägga upp bild på mig själv på nätet.”

”Hmm. Det är busenkelt.”

”Jag har ingen egen dator och ingen kamera.”

”Du kan väl göra det hos nån vän eller på jobbet?”

”Alla mina vänner är hetero.”

”Mhmm.”

”Jag vill komma hem till dig och göra det där.”

(Fastän jag är en hjälpsam, trevlig person:) ”Nej du, så funkar det inte. Inga främmande karlar i mitt hem.”

Jag har jämt så... märkliga människor efter mig.

Skillnaden mellan en man och en Man

16 feb

När en man har haft en jobbig dag går han ut och slår någon på käften. Kanske mördar han någon vid en bankomat. Kanske våldtar han en 70-årig tant (som ni vet mycket färska och bokstaviga exempel). Förmodligen slår han sönder saker; vandaliserar. Super ner sig och drämmer till frugan/maken där hemma. Örfilar barnen. Hänger hunden i svansen. Ja, ni kan typen. Den där mannen.

När en Man har haft en jobbig dag skriver han ett aggressivt men sakligt mail som han skickar till rätt person. Han publicerar därefter ett uttömmande men ej självförgörande blogginlägg (en Man har en blogg, ser ni). Kanske avreagerar han sig lite på Facebook (förmodligen raderar han strax därpå det han skrev eftersom poängen ju är att FÅ UR sig känslan och en Man använder gärna det skrivna ordet som redskap). När Mannen kommer hem kramar han sin hund hårt (kan även vara ett annat husdjur, en sambo eller ett barn) och därefter laddar han musikspelaren med rå, hysterisk techno

och ger sig ut och joggar/powerwalkar. När Mannen sedan kommer hem igen tar han sig en dusch, fixar till en hälsosam men oerhört smarrig middag och därefter är han lugn som en filbunke. Lugn och reko. Ja, en riktig Man.

Dagens konversation

17 feb

Han: So you might come to Israel in May? Why not June, during Tel Aviv Pride?

Jag: Because I would turn into a walking STD.

Dagens konversation

18 feb

Kim säger: your weekend is here. are you having a glass of kosher wine?

XXX säger: My weekend is here? Are you talking to me?

Kim säger: mhmm

XXX säger: Weekend starts on friday. It's not friday yet

Kim säger: yeah but no but yeah but no but* it starts when you get off work and school on Thursday, babe

XXX säger: Its wednesday today!!

Kim säger: it's not

XXX säger: Yes it is

Kim säger: No, it's Thursday, February 18, 2010. Or in Jewish time: 4 Adar, 5770

XXX säger: hmm...

(...)

XXX säger:

BRB.

(...)

XXX säger:

Omg ive lost a day...

*Han är ett fan av Little Britain.

Väninnan som nätdejt

19 feb

Äntligen fredag. Äntligen kan vi freaka ut en smula. Detta inlägg har legat och väntat på publicering hela veckan.

Väninnan berättar om sin senaste date.

”Han är så snygg och så trevlig!” (Jag fick se bild. Mums.) ”Och han har SÅ snygg kropp!” (Jag fick se bild. Mumsfilibabba.)

”Och dessutom så har han värsta kuken!”

Jag lyssnar med spänning.

”Och så knullade han mig som en duracellkanin! Som en ivrig femtonåring! Jag kände mig som ett knullhål!”

Jag försöker trösta. ”Han kanske bara var nervös. Ge honom en chans till. Lär upp honom! Av bilderna att döma är han verkligen värd besväret.”

Väninnan är skeptisk.

Hon byter ämne, precis som hon byter kön på sina partners (så att säga).

”Kolla här. Jag tog kort på en tjej på tuben. Hon gjorde mig så jävla kåt!”

Jag tittar. Jag förstår inte, råbögen som jag är.

”Och kolla här då! Jag tog kort på en tjejs bak i en butik.

Fantastisk stjärt!”

Jag tittar. Jag förstår inte. Jag ber henne istället att än en gång visa bilderna på duracellknullen.

Mhmm. Ja, jag älskar mina frispråkiga väninnor.

Dagens retro

21 feb

För tio år sedan hade jag en romans med en holländare vid namn Erik. Vi träffades i Spanien där jag och två vänner var och levde rövare. Mitt livs bästa semester, skulle jag vilja påstå. Hursomhelst så satt jag idag och vandrade längs minnenas aveny och jag kom på att jag sa till Erik: ”I hope I am not spoiling your vacation”. Han svarade: ”Don’t worry, you’re not. You are my only ray of hope! You saved my vacation!”
Fatta vilka goa män det finns där ut.

På begäran: Kims spenatlasagne

23 feb

Igår lagade jag min fantastiska spenatlasagne och eftersom jante inte bor här så kan jag säga att denna lasagne – kanske –

är det absolut godaste jag någonsin ätit. Här kommer, på begäran, receptet.

Du behöver:

En halv påse quornfärs

En lök

Vitlök efter smak

En paprika

Fetaost efter smak

En burk krossade tomater

En halv påse hackad spenat

Lasagneplattor

Riven ost

Kryddor efter smak. Jag väljer: salt, vitpeppar och chiliflarn samt en nypa grillkrydda.

Du gör följande:

Hacka lök och skär paprika i lagom små bitar

Fräs quorn, lök, paprika

I med den krossade vitlöken, häll över tomatkrossen och blanda härligheten. Krydda rejält och låt puttra ett tag.

Värm spenaten

Varva quornfärs – lasagneplattor – spenat i en fräsig ugnform och dutta några fetaosttärningar här och var. Avsluta med riven ost (snåla ej!).

In i ugnen. 225 grader, 30-40 minuter (beroende på lasagneplattorna).

Njut!

Jo, jag drömmer om våren

25 feb

Blommorna tittar upp ur marken och fåglarna sjunger sina vackraste sånger. Humlor och bin surrar som fan och i vinden fladdrar mitt friska hår. En dam trippar i kort kjol och uppknäppt blus. De skyhöga, sylvassa klackarna slår aggressivt mot asfalten och vem som helst kan se att den väna varelsen i själva verket är en riktig dominatrix.

Grabben ilar runt i t-shirt och slitna jeans som hasar i marken. Höftbenet kan anas.

Katten ligger och lapar sol. Hunden nosar ivrigt i buskarna (fästingarna har inte vaknat ännu) (för övrigt blir det en fästingfattig sommar!). Bögen drar på sig solbågarna och glor med hängande tunga på hunken i tunnelbanekuren.

Den förtryckta kvinnan känner sig äntligen stark nog att lämna sin odåga till "man". Åt helvete med honom!

Flatan rättar till sin aggressiva flatfrilla medan hon i hög fart och i foträta skor småspringer till sitt queerfeministiska veganmöte.

Barnen tjoar och tjimmar på gården och bitterfittan står på balkongen och skriker åt dem att "hålla käft eller gå till lekplatsen på andra sidan huset". Alkisen sitter på sin parkbänk och talar för sig själv. Han tar en klunk nyköpt öl och kastar den noppiga tröjan åt helvete.

Tönten cabbar ner och höjer volymen. E-Type dånar.

Kvarterets sköka står i slinkiga kläder och tvättar bilen. Kåt-Berra spanar in henne och hon fnittrar förtjust och inbjudande.

På Malmskillnadsgatan strosar horan. Äntligen återvänder kunderna, tänker hon och fyrar av ett leende mot mannen i bilen.

Ja, vi vill ha vår! Nu!

Jag spontan-drog-ut en tand

25 feb

Här står jag och väntar på att få betala.

Jag kom till tandläkaren som sa att hon kunde försöka ”rotfylla och stänga” men att det fortfarande (detta var mitt sjunde besök sedan december) såg illa ut. ”Just get it out”, sa jag tuftt. Jag har dragit ut två (visdoms)tänder tidigare och det var inget man gjorde bara så där, samma dag...

”Okej, jag ska hämta mina instrument”, sa portugisiskan som jag för övrigt tycker mycket om.

”Så vi ska dra ut den nu!?” flämtade jag.

”Ja, eller är du inte psykiskt förberedd?”

”Äsch, just get it out”, upprepade jag.

Hon satte igång och det gjorde mer ont än förra gången. Det knakade och brakade och jag svettades och då och då skrek jag till. Plötsligt var det över och jag kände mig alldeles matt och nu står jag här och väntar.

Oj.

”Du behöver inte betala idag”, sa kassagrabben just.

”Varför inte då!?”, flämtade jag korkat.

”Du har varit här så många gånger bla bla bla”.

Nu har jag ett hål i käften och jag hoppas vid min Skapare att jag nu kan GÅ VIDARE.

Post operation

26 feb

Om ni undrar hur jag mår efter min spontana operation (!) så mår jag under omständigheterna bra. Kände mig dizzy igår och under natten kickade smärtan in. I morse kände jag mig mycket mör och svag – det känns som att hela kroppens immunförsvar förflyttats till käften.

Idag jobbar jag således hemifrån. Har trots allt tre dagar kvar till min så kallade helg. Ja, sjudagarsveckan blev en åttadagarsvecka inkl. en massa kvällsarbete hemifrån. Det är gott att jobba och det är gott att håva in cash så att man kan resa lite...

En riktig man

27 feb

En riktig Man har för just sin hudton specialblandad concealer. Alla borde ha det. För det första ser man fräsch ut

under kvällen, men framförallt – eftersom man som Man inte tänker på att tvätta av sig ”sminket” innan man går och lägger sig – så ser man exceptionellt fräsch ut när man dagen efter känner sig jäkligt skabbig.

Ett tips från mig till dig. Inget konstigt med concealer.

Jag vill om du vågar, men jag vågar inte fråga

28 feb

Jag ville verkligen inte fråga min ex-make om jag kan bo hos honom i Tel Aviv så just nu är jag jädrans glad över att han självmant smsade och sa att jag ”självklart får det”.

Nu kan förberedelserna börja.

Och nej, jag ska inte ligga med honom – jag ligger bara i en regelrätt, monogam relation. Så är jag: very posterpojke för (kd).

För övrigt så fick jag beröm för mina judiska dekorationer av en för mig tidigare okänd donna som kom hela vägen från Israel för att närvara på gårdagens fest hos mig (nåja). Kul var det i alla fall.

Efter veterinärbesöket

2 mar

Fy så fruktansvärt det var. Horribelt! Sebbe säger att det är ok att jag berättar.

Det började i lördags. Sebbe var lite trött och grinig och när vi var ute gled han titt som tätt runt på sitt lilla arsele så där som

han gör ibland när det kliar. På kvällen hade vi som sagt fest och Sebbe brukar vara eld och lågor när vi har gäster men nu låg han mestadels och sov under vardagsrumsbordet. Den natten sov han hos Hundvakten eftersom jag skulle jobba dagen därpå och när jag hämtade Sebbe i söndags och vi promenerade hemåt var han inte så där glad och rapp som han brukar. I måndags kväll när jag duschade Sebbe så blev han väldigt olycklig när jag duschade honom i stussen. Då såg jag att det inte riktigt såg ut som det skulle. I morse (tisdag) när vi var ute på långpromenad satte han sig ner och kliade sig där bak väldigt flitigt så när vi kom hem så ringde jag veterinären och tack och pris fick vi en tid samma dag.

Vi kom dit och jag förklarade att Sebbe blir mycket olycklig när man närmar sig hans bakre regioner och han fick därmed en lugnande spruta. Bara det var traumatiskt och han skrek och jag fick ont i hjärtat.

Vi slog oss ner i väntrummet och väntade på att han skulle bli groggy och tio minuter senare var det dags. Upp på bordet med arslet i vädret. På med en sån där nosklämma så att han inte skulle kunna bita någon och därefter fick jag ta ett stadigt tag om Sebbe medan läkaren tog sig en titt. Ja, det var en inflammerad analsäck han led av, precis som jag misstänkte, och veterinären klämde på den och tömde den och Sebbe skrek. Hjärtskärande var det. Mina ögon tårades och jag var alldeles röd i ansiktet. ”Husse är visst lika skakad som Sebbe”, sa veterinären. ”Ja”, sa jag med darrig röst, ”det gör så ont i mig när jag hör honom skrika så”.

När jobbet var gjort fick Sebbe ytterligare tre sprutor och därefter fick han äntligen hoppa ner på golvet. Jag fick recept på piller och vätskor som jag ska försöka få i min älskade hund under de kommande tio dagarna. Jag fick även en räkning på 820 kr.

När vi gick mot tunnelbanan för att åka hem så började jag gråta (på riktigt). Det är så FASANSFULLT PLÅGSAMT när din älskade hund ser dig rakt i ögonen, med panik och rädsla, och du ser att han undrar varför du låter detta hemska hända honom. Usch och fy. Jag blir tårögd nu igen. Jag är en mycket känslig man och jag älskar Sebbe så hårt, så hårt.

Kuren är påbörjad

3 mar

När vi kom hem igår tömde Sebbe matskålen och sedan gick han och lade sig. Vid ett tillfälle var han uppe och drack vatten och lite senare tvingade jag honom ut på kvällstolett. Sedan sov han tills han väckte mig vid 05 i morse då vi gick ut en sväng. Han gjorde vad han skulle och när vi kom hem noterade jag att han blödde där bak. Han somnade dock om och när solen gått upp ordentligt gick jag till apoteket (bonusinfo: apotekaren Joseph hade mycket vackra händer) och jag kunde inte låta bli att le en smula när jag såg att det på receptet stod: ”djurets identitet: Sebbe”. Så rart. Han har en identitet. Han är Sebbe med hela svenska folket norra Europa.

Jag kom hem och till min stora glädje var Sebbe hungrig så jag tryckte in två fjärdedels piller antibiotika (Vetrimoxin) i varsin köttbullshalva och han svalde dem glupskt. Två gånger om dagen ska han äta ett halvt piller (jag är mycket noggrann i detta inlägg så att jag så här på ålderns höst inte ska glömma något).

Därefter gick vi ut i det fantastiska vintervädret och – återigen – till min enorma glädje skuttade han runt som vanligt i snön. Väl hemma var det dags för Metacam ("lindring av inflammation och smärta"), vilket sprutas in i maten – jag känner mig väldigt sjuksystemaktig just nu. Även detta gick utan problem och doseringen är för övrigt efter vikt (7,5 kg i detta fall).

Nu tvättar jag lite. Sebbe har blodat ner en del här hemma, men vad gör väl det? Huvudsaken är att han blir frisk och fräck igen. Min egen käftsmärta har jag för övrigt helt förträngt, men den finns där i bakgrunden. Ska nog ta och ringa tandläkaren i morgon och se om hon hinner ta en titt för att se att allt är som det ska (hade ju en redig inflammation under den där helvetestanden som nu ligger i nån soptunna nånstans).

Jag hatar dig, Denise

4 mar

Hej, det här är Denise och jag önskar dig hjärtligt välkommen till XXX. Vill du veta våra öppettider, tryck 1. Vill du boka en tid, tryck 2. Vill du avboka din tid, tryck 3. Vill du lämna

bekräftelse på utskickad kallelse, tryck 4. Du kan även vänta kvar, så kopplas du automatiskt till vår kundservice.

Trycker 2

Hej, det här är Denise och jag önskar dig hjärtligt välkommen till XXX. Vill du veta våra öppettider, tryck 1. Vill du avboka din tid, tryck 3. Vill du lämna bekräftelse på skickad kallelse, tryck 4. Du kan även vänta kvar, så kopplas du automatiskt till vår kundservice.

Trycker 2

Hej, det här är Denise och jag önskar dig hjärtligt välkommen till XXX. Vill du veta våra öppettider, tryck 1. Vill du avboka din tid, tryck 3. Vill du lämna bekräftelse på skickad kallelse, tryck 4. Du kan även vänta kvar, så kopplas du automatiskt till vår kundservice.

Väntar kvar

Upptagetton

(Denise – what kind of bullshit name is that anyway?)

Skyddad: Oväntat orosmoln (ja, alltid är det nåt)

5 mar

Igår eftermiddag när jag och Sebba kom hem så mötte vi en okänd kis i trappuppgången. Han kom uppifrån och vi mötte honom vid vår ytterdörr. Kisen jidrade något utländskt och jag ryckte på axlarna. Snart fick han ändå fram något på engelska; han undrade om *något efternamn* bodde här.

”Nej”, svarade jag. ”This is me”.

Sedan gick han.

Jag fick en konstig känsla i kroppen och vågade inte låsa upp min dörr förrän grabben var utom synhåll. Tusentals bilder flimrade förbi i huvudet mitt: bilder av hur hans 12 polare dök upp från ingenstans. Hur de tvingade in mig i lägenheten. Tog mina prylar. Pryglade/våldtog mig. Vad de gjorde med Sebbe vågar jag inte ens skriva.

På kvällen läste jag att det hade begåtts en hel del inbrott i Stockholm under dagen – särskilt många i min del av byn.

Usch! Var han en bov och bandit?

Jag började tänka intensivt. Grabben var väldigt ung och jag tänkte först att han kanske hade gått till fel hus (som jag gjorde en gång när jag var nyinflyttad och full) (den kvällen då Martin Stenmarck vann Melodifestivalen, så jag är ursäktad). Jag tänkte att han kanske var på väg till den där blattehunken som bor mittemot. Kanske.

Eller så var han ute på stöldturné! Varför hade han inga ytterkläder på sig? Varför frågade han om *något efternamn* bor här då det klart och tydligt står mitt namn på dörren? Ja, detta låg jag och tänkte på i natt. Så till den milda grad att jag inte vågade köra in öronpropparna! Och jag kunde inte sova. Nu sitter jag här och är orolig! Jag vill hem!

Dagens tips

5 mar

När du blir uppvaknad av en tjugoåring*... fatta. Nån som är född 1990.

Nittonhundranittio.

1990.

(Fy fan.)

Han säger att han vill kyssa dig.

Du svarar: ”Jag kan inte hångla nu för jag har just dragit ut en tand. Fatta så gubbigt. Farbror tandlös här.”

Dagens tips från mig till dig.

*Förutsatt att du själv är hundratals år äldre. Är du 21 så go for it, baby.

I en ding ding värld

11 mar

Fan så tröttsamt det är.

Hur många protesterade när H&M öppnade i härliga länder som Kuwait, Förenade arabemiraten, Schweiz (!), Ryssland, Slovakien, Sydkorea, Qatar?

Ingen. Zero. Nada.

Men så fort det gäller Israel så är svennarna framme och ska PROTESTERA.

Samtidigt åker de gladeligen på semester till finfina länder som Turkiet (folkmord) och Thailand (you name it).

Jävla pack.

Låt mig påminna om att vi lever i ett land där polisen kallar medborgarna ”apejävlar”, och där minoriteter lämnar, inte

bara städer, utan även landet, för att de ska få leva i fred. Så shut the fuck up. Borde H&M ha fått öppna i Sverige? Nopes.

Ska vi plocka körsbär i min trädgård?

12 mar

Jag är väldigt poppis bland damerna just nu.

I förrgår var det en 47-årig donna som pillade på baret medan hon skrev till mig. I tisdags var det en transsexuell tös som sökte min uppmärksamhet.

Igår var det en ung flicka som kallade mig ”gullet”.

Ja, vad säger man?

Ska vi plocka körsbär i min trädgård? Nej. Låt oss plocka rediga, ståtliga bananjäbblar.

I did it for love

13 mar

Fy fuck vilken kväll!

Tack! Åh!

I korta drag: Hundvakten hämtade Sebbe och en vän kom över på ett glas rött. Vi strosade till Globen för att möta en väninna som arbetar där och som ordnat en loge till oss. I VIP-entrén mötte vi JESSICA ANDERSSON och det kändes så absurt att det var just henne vi mötte eftersom jag älskar’na och håller på’na i kvällens tävling. Hon var ack så vacker och STJÄRNAKTIG. Lite som att möta Jesus när man minst anar!

Hon sa "tack" för att vi höll upp dörren. Bara en sån sak; stjärnan sa tack. Åh!

Ja, sedan satt vi där i logen med perfekt utsikt och CHAMPAGNE och chips (kultur!) och presenter fick vi och jag kände att jag levde och livet jag levde var fantastiskt. Mer sånt i livet, tack – jag är fanimig värd det!

Jodå, finalen var bra och vi skrattade och applåderade och sjöng med. Vissa skämt fick oss att vrida lite generat på oss, men överlag var det schyssta puckar. Och ja, Jessica har äntligen bytt klänning. Underbar är hon.

Kdam Eurovision 2010 – liveblogg

15 mar

Nu börjar Kdam Eurovision – den israeliska uttagningen till ESC. Let's go! (Lägger upp youtube-klipp så fort de dyker upp.)

20:00 En himla massa prat om hur de försökte och försökte och försökte vinna. Många fina klipp.

20:06 Harel gör entré.

20:09 Förra årets ena representant, palestinska Mira Awad, dyker upp och pratar... Hon sitter i juryn.

20:13 En presentation av Harel.

20:17 Reklamavbrott.

20:26 Harel framför melodi nummer ett: Le'an. Han bär svarta byxor, en kortärman röd/vitrutig skjorta och en svart väst.

20:28 Han klarar med glans de höga tonerna och hysteriskt spelande violinister fyller scenen.

20:29 Jurymedlemmarna berättar vad de tycker om låten. Fjollorna i publiken ser spända ut.

20:30 En komisk intervju med den brittiske ambassadören (tror jag).

20:37 Harel framför melodi nummer två: den poppigare Ela'yich. Tre manliga körsångare kliver ut på scenen. Nej, Harel ska inte göra upptempo! Svulstiga ballader passar honom bättre.

20:42 Reklampaus.

20:51 Vi är igång igen.

20:52 Skojfrisk intervju med den irländske ambassadören (?). "Irland har Johnny Logan – Israel har Dana International". Hahaha. Irland gav inga poäng till Israel förra året och nu kommer Mira Awad in och vill höra vad det var för fel på låten.

20:55 Harel framför melodi nummer tre: den fantastiska Le'hitkarev. Han är klädd i ljuslila skjorta och grå brallor. Het. En gitarrist dyker (tyvärr) upp och låten avslutas i sann israelisk ESC-anda: kören kliver in.

20:59 Tzvika Pick (som skrev Danas Diva) sitter i juryn och delar med sig av sina åsikter.

21:01 Glada fjollor och klipp från gayklubben Evita i Tel Aviv (om jag inte ser helt fel).

21:03 Reklampaus.

21:14 Harel framför melodi nummer fyra: Milim. Nu iklädd mörk kostym.

21:17 Enorma applåder. Där har vi vinnaren. Den dramatiska Milim.

21:19 Juryn älskar den. De sjunger på den. De säger att den är bra för Europa.

21:21 Snabbrepris.

21:23 Reklampaus.

21:30 Vi är tillbaka.

21:31 Intervju med den tyska ambassadören (tror jag).

21:34 Titt på ESC 1979 i Jerusalem.

21:37 Den grekiska låten från 1979 framförs.

21:42 Reklampaus.

21:49 Vi är tillbaka. Prat om gamla israeliska ESC-bitar. Många mycket mycket bra.

21:52 Nu blir det omröstning. Jurygrupperna börjar. De olika jurygrupperna är:

Jury 1 = Members of the Israeli parliament

Jury 2 = OGAE Israel

Jury 3 = Members of the Harel Skaat fan club

Jury 4 = Mira Awad, Tzvika Pik and Moshe Datz

Jury 5 = IBA jury

21:57 Milim får sin tredje tolva. Av tre möjliga.

21:59 Milim får sin fjärde tolva.

22:02 Milim får full pott från femte juryn. Följt av reklampaus.

22:10 Milim får sista maxpoängen – 120 stycken – av folket.

22:11 Slutresultatet. Precis som mina källor avslöjade redan i morse...

22:12 Vi hör vinnarlåten igen.

Låtsasläg i natt

17 mar

Sätt er ni så ska ni få höra.

I morse när jag, precis som alla andra morgnar den senaste veckan, försov mig på grund av den så kallade vårtröttheten (men oroa er ej; herr Ordning är trots det aldrig sen nånstans – bara ovanligt stressad) så hittade jag inget långärmat att ta på mig. I hallen hängde dock en trasa (se bild) så jag grabbade åt mig den.

Kände mig ovan i herrkoftan; den kändes inte formad efter min eleganta (positivt tänkande, okej) kropp och jag insåg snart att det var en kofta som en het hunk glömt kvar på en fest hos mig för ett tag sedan.

Den doftar herrparfym och det är inte min parre vi snackar här; jag har ju under de senaste fem åren uteslutande använt Chanel Allure Homme. Nu går jag därför runt på jobbet och känner mig lite nyknollad.

Ja men ni vet! Man har haft en liten bortamatch och så råkar man få med sig den lyckliges klädesplagg (jag har faktiskt varit med om sånt, men ja, det var väldigt längesen)!

Jag gillar läget. Om nån frågar om jag har ny kofta ska jag banne mig finurligt säga att nej, det har jag inte. Den tillhör min nya kille. ”Men det är väldigt nytt, så nu pratar vi inte mer om det!”

Så långt har det gått. Jag låtsasligger. Hjälp mig.

I en ding ding värld, del 2

17 mar

Igår öppnade H&M i Jerusalem och naturligtvis gapades det i svensk media.

Det börjar bli komiskt.

För att återknyta till mitt tidigare inlägg i ämnet: Varför denna fixering vid Israel?

Vore det inte dags för H&M att stänga samtliga butiker i det ack så gemytliga Danmark?

(Obs! Klicka på länken och läs!)

Klädbutiker och politik hör ju ihop! Eller hur var det nu?

När vi ändå är inne på ämnet: ännu mer komiskt är det att Aftonbladet så fort rapporter o dyl kommer från Israel, eller kan ses som positiva för Israel negativa för palestinierna Hamas, som i fallet med barnsköldar, kvider om att ”det alltid finns anledning att vara misstänksam”. AB sväljer däremot utan att blinka alla Israelfientliga rapporter och all antiisraelisk propaganda. Som jag skrev en gång för länge sedan: när man börjar tänka på det så ser man det så tydligt.

(Om vi ska se något positivt i Sverigedemokraternas förmodade intåg i riksdagen så är det att det ska bli så skönt att se svennebanan bli av med sin med egna händer påmålade gloria. Vi kommer att få bojkotta oss själva. Omvärlden kommer att fördöma oss och vår extremhögerpolitik och det kommer att svida så jävla gott.)

Surkuken Kimman

17 mar

Min chef bad mig hälsa en kollega som glömde göra något mycket viktigt och grundläggande att ”det är lugnt – det är sånt som händer”.

Jag hälsade. Och lade till: ”Men bara så du vet så kommer de orden endast från henne. Självt är jag besviken på och orolig för dig. Skärp dig, slöa as.” Ordning!

Horar ut min röst

18 mar

Jag fick just ett erbjudande jag inte kunde tacka nej till.

Jag kommer aldrig kunna berätta om det, men jag lånar ut min vackra stämma i några minuter och får en halv dagslön för besväret. Minus skatt så klart – det är ju kul att betala skatt! (Eller hur det nu var.)

Men jag behöver ett manus också – och jag ska genast börja skriva på det. Jag är slarvig och (inte minst) lat privat, men i arbetslivet är jag en noggrann och flitig stjärna... Ja, en uppdragsgivares våta dröm.

Sjung in våren

20 mar

Sebbe hör vintern rinna ut.
Äntligen fick den ett slut.

Våren surrar in.
Hjärtat sätter i spinn.
Håriga hyndor i Humlegården nosar.
Tassarna blöts där de vårsugna strosar.

Därför får jag aldrig k**

20 mar

Alla människor får ha en egen åsikt. Det är underbart. Och inte alls självklart i världen vi lever i.

Jag blir jävligt provocerad av människor som, jag märker, bara har svalt betet och inte tänkt efter själva. Inte för ett ögonblick. Och de har noll, zero, nada koll på historia.

När de då skriver till mig, och tror sig vara visa, pålästa och ack så politiska, så svarar jag glatt med bifogade filer, artiklar och historiska dokument och ja, jag sågar dem vid de feta fotknölnarna.

Inte för att jag har rätt, utan för att jag har fakta. (Mycket viktigt i sammanhanget!)

Därefter händer alltid samma sak: de drar sig tillbaka lite så där politiskt korrekt, men vad de inte vet är att jag har svar på tal även där.

Och gud, så härligt det är när de försätter sig själva i en jäkligt simpel fälla.

Sedan hatar de mig. Men det skiter jag i.

Och jag får aldrig ligga, eftersom det var just det de var ute efter, men jag kunde inte hålla käften och bara ta emot (kuk).

Kvällens konversation avslutades med att jag rådde honom att åka till Israel för att bli av med sina fördomar och han svarade: åk till de arabiska grannländerna, varpå jag svarade: ”jag får ju inte det, eftersom jag har en israelisk stämpel i passet (okej, flera). Says it all, doesn't it.”

Ja, det slutade så klart med att han skulle ”logga ut och sova”.

Det heterosexuella samlaget ligger i luften

22 mar

Här är min rapport från gårdagens tunnelbaneresor.

Hej. Jag står på tunnelbanan. Till höger om mig står ett kelande par i medelåldern och till vänster ett yngre råhånglande par. Deras förspel är intensivt och man bara vet att han har ribba och att hennes fina lilla fitta är fuktig. Det smaskas ordentligt kan jag avslöja. Då och då kvider hon till. ”Mmhh!” ”Brööl!” svarar han.

Jaha, nu kliver de av – nu blir det åka av hemma på hallgolvet.

Ha kul så länge det varar – akten lär bli kort.

Bakom mig sitter en ung kvinna med barnvagn. Hon har kört in vagnen i gången istället för att lämna den vid dörrarna.

Barnet skriker inte men ändå sitter morsan och viftar frenetiskt med sin bjällra. Dong-dong-dong-kling. Dong-dong-dong-kling.

Åh, nu är det något ljushuvud som plockar fram ett munspel. Så vackert. Dong-dong-dong-kling och munspels”musik” på det.

Snett mittemot mig sitter en kvinna runt 40. Hon glor på mig och hon ler lite inbjudande. Jag vet inte om det är mig eller min hund hon har siktat in sig på.

Har ni tänkt på att under helgerna existerar inga regler i kollektivtrafiken? Att ta sig från a till b (en tripp på 12 små minuter) blir en händelse i sig – en hej-kom-och-hjälp-mig-happening.

Vore jag inte miljöpartist och om jag hade körkort så skulle jag ta bilen. (Det går inte att promenera på helgerna eftersom gatorna är fulla av långsamma flanörer som vagnar från höger till vänster.)

Nej tack

24 mar

Jag är en sån som konsekvent vägrar svara på MSN-meddelanden som kommer från människor som ”är offline”.

Vad är det för tönterier?

Hur skulle det se ut om vi alla var offline?

Jag svarar heller inte på samtal från skyddat nummer.

Jag ska nog sluta öppna brev utan tydlig avsändare. Ordning!

Ibland säger jag saker

25 mar

Jag: Har du sett den där ENORMA hunden som går omkring här utanför, med en karl?

Chef: Ja! Den är såå stor! Som en häst! Och ägaren är gay.

Jag: Hur vet du det?

Chef: Han bor ju här i huset, tillsammans med sin kille!

Jag: Men... Varför har han kille? Han är ju ganska ful!

Chef: :-O

...

Chef: Men han är väldigt trevlig! Det är ju det, Kim!

Jag: Pffft!

Fördomar

26 mar

Ni tror att homosexuella bara shoppar och knullar, men ni har fel.

På gårdagens trivsamma event (tack!) handlade jag mer än under hela förra året. Jag gillar verkligen inte att shoppa, men med lite sprit i kroppen känns även det okej.

Det blev inget ligga heller, nej, det var en synnerligen heterosexuell tillställning (ja, fördomsfull som jag är så trodde jag att det skulle krylla av villiga män).

Det ska bli kul att komma hem från jobbet i eftermiddag, och se vad jag faktiskt köpte. Minns inte riktigt (ölen var sponsrad av Carlsberg).

Det homosexuella samlaget låg i luften

28 mar

Jo, jag var ute igår. På klubb. Fatta.

Jag rakade, duschade och parfymade och jag bar vax i håret och drog på mig mina eleganta röda skor och hoppades på det bästa.

På dansgolvet stod jag och plötsligt hade jag en het man på mig och om mig och kring mig och det osade älskog om oss. Det låg i luften. Det ryckte både här och där och jag skrattade högt och vulgärt och jag böjde huvudet bakåt och jag syntes och hördes. Sensuellt rörde jag min fem kilo lättare kropp. Vred och vände på den. Gned och gnuggade.

Och sedan gick jag hem.

Ensam.

Men hey – jag slapp klamydian.

Allt detta för att nåt ljushuvud fick för sig att trixa med tiden

29 mar

Ju mer jag tänker på det desto mer tvär och ilsk blir jag.

Tid är tid och inget man kan förhandla om.

Här sitter jag och väntar på tuben, ja, jag missade ju just mitt tåg eftersom jag på grund av klockvrideriet är fullständigt ur balans. Jag ser ut som ett vrak och är på dåligt humör eftersom jag inte klarar av stressiga morgnar. Vad händer när jag är på dåligt humör? Jo, jag är småotrevlig och sprider inga positiva energier omkring mig. Jag slarvar i mitt yrke. Jag hoppar av min hälsosamma livsstil då jag känner sug efter tröst och flott och följderna ser vi framför oss: fetma och hjärt- och kärlsjukdomar och inte minst arbetslöshet.

För vad?

En lousy liten timme som nån fick för sig att mixtra med. Jag ser fru Samhälle sitta där och med bakåtböjt huvud skratta vulgärt så de läppstiftsindränkta (hugg)tänderna syns.

”Grabben har det har det lite för gott just nu”, väser hon.

När man, som jag, har sömnproblem och äntligen har kommit i fas och funnit en rytm som är långt ifrån idealisk men som ändå funkar, så är det helt åt helvete att behöva ställa om sig.

Igen. Och igen. Och igen.

Vad kostar detta sattyg samhället i både rena pengar (sjukdom, sena ankomster, urspårade tåg (pga trött, ouppmärksam personal)) och allmänt sureri? Och tänk så fula och trötta alla är idag! Ogifta blir de vi, och därmed olyckliga suputer som kommer att kosta oss alla enorma mängder pengar och resurser.

Och vad händer med grabbar som är för fula för att få komma till? De blir huliganer och vandaler. De sabbar, klottrar och förstör.

FÖR EN LITEN TIMJÄVEL!

Dagens konversation

29 mar

- Kimmi, vill du ha tårta?
- Fyller du år?
- Nej, men NN fyllde år igår (bla bla).
- Ah. Tack, men nej tack. Jag sitter här och äter min råkostlunch med tillhörande knäckebröd.
- Knäckebröd är inte tårta.
- Nej. Men är det du eller jag som gått ner fem kilo på ett svisch? Just det.

Jag fick en raket i brevlådan

30 mar

Igår fann jag en kassam-raket på hallmattan – eller ja, åtminstone en del av en raket. Det är de påhittiga israeliterna som förvandlar terroristers raketer till konst.

This piece was fashioned from the remains of Palestinian rockets fired at Sderot and other Israeli communities during the Gaza war in January 2009.

Konstverket har formats efter Israels karta och orden som har ristats in på hebreiska lyder "Am Israel Chai" (Israels folk lever).

Raketerna blir också fredsrosor som elegant växer ur den israeliska myllan. Mycket vackert.

För övrigt skvallrar Rapport denna morgon om att "Israel efter tre år häver blockeringarna och släpper in lastbilarna till Gaza". Detta är, som alltid när det gäller svensk press, inte hela sanningen:

Under 2009 slussades exakt 30.576 lastbilar med 738.576 ton förnödenheter in. 10.544 Gazabor med anhöriga fick vård i Israel, och 4.883 ton medicin och utrustning skickades till Gaza. Och då är inte Israels bränsleleveranser och el inräknade.

16 år senare

5 apr

Idag firar jag 16 år som stockholmare. Fatta. Sexton.

Som en oskyldig nittonåring kom jag till staden, med en fullmatad resväska och ett huvud fullt av drömmar och fantasier. Med betoning på naiva fantasier...

Mitt första år bodde jag på Dannemoragatan och det var en omtumlande tid som jag minns med blandade känslor.

Jag hade inte besökt nämnda gata sedan 1995, men nu kände jag att det var dags! Sebbe och jag åkte dit och knäppte några bilder och jag berättade allt om svunna tider. Han var inte särskilt imponerad.

Det stora med denna sextonårsdag är att Stockholm nu är den stad jag bott längst i. Det förra rekordet låg på 15½ år och då var det fråga om min västergötlandshåla.

Numera kan jag helt enkelt med gott samvete kalla mig stockholmare. Dock vill jag gnälla lite och säga att Stockholm var roligare förr (tänk de glada åren i slutet av 90-talet).

Staden känns numera skrämmande konservativ och torr (bär du röda skor så blänger folk). Skärp er. Lev och låt leva!

Kom vi inte överens om att ni skulle städa efter er?

8 apr

När ni (i närmare två månader) plågade mig med era patetiska nyårssmällare – kom vi inte överens om att ni skulle städa efter er? Drygt tre månader senare ligger ert skräp kvar och – som sagt – ni har mage att gnälla över lite hundskit.

Ni ska veta så jävla mycket hut.

Nej, jag vet att två fel inte blir ett rätt, men tänk till lite nu. Lite frisk och fin hundavföring under sulan får er att skriva insändare efter insändare men ni skiter (hehe) fullständigt i alla gifter som vår stackars jord tvingas suga i sig.

(För övrigt är det idioterna som ej kopplar sina hundar som inte plockar upp efter dem – de har ju inte koll på var och när de uträttar sina behov.)

När vi ändå är inne på ämnet så kan jag berätta en lustig sak som hände igår. Sebbe skulle just gå på muggen då han noterade att en katt satt på andra sidan staketet. Nåväl, nöden har ingen lag, tänkte Sebbe och vände arslet mot katten som följde hunden min med intensiv blick. När Sebbe gjort vad han skulle så vände han sig om och skällde aggressivt och det hela var så komiskt, så komiskt. Okej, det lät inte så kul nu när jag skrev det, men tro mig: igår, live, var det fantastiskt underhållande.

Utekväll

11 apr

Hej. Sitter på tuben på väg hem. Småberusad. Träffade god vän på favoritkrogen och blev småkär i man som såg ut som hockeyspelare. Wayne Gretzky kallar jag honom. Träffade även ett ligg från 1995. ”Kom inte på lakanet, min tjej får inte se”. Jag kom. Träffade dessutom ett ex från 1997. Vi var väldigt lika sa min vän

(Här höll jag på att bli rånad, men klarade mig. Fortsätter detta inlägg imorgon.)

Uppdatering:

Nyvaken i sängen. Okej, berättelsen fortsätter. Ett par unga män var kraftigt påtända/påverkade och de levde rövare i tunnelbanevagnen. Efter ett tag satte sig den ene bredvid mig och jag noterade plötsligt att han hade handen i min jackficka.

Jag blev småchockad och undrade vad han höll på med. Han + vän klev snabbt av.

Det som provocerar mig som fan är att han var ung, man och av utländsk härkomst. Det finns fördomar i samhället och du får ta ditt jävla ansvar och se till att inte leva upp till dem!

Ex: när jag hade finländskt efternamn var jag aldrig full offentligt. Köpte heller inte mina köksknivar själv. Det är ett ansvar man får ta.

Nu: folket tror att bögar bara knarkar och knullar. Jag gör således varken eller.

Så: TA DITT ANSVAR! Låt ingen få sina fördomar bekräftade. Det är en svår och primitiv tid vi lever i.

Roller

14 apr

Nu ska jag berätta lite om mina erfarenheter – mycket rakt och simpelt eftersom klockan bara är barnet och ögonen hänger en smula.

Det där bostadsrättsmötet jag var på häromdan påminde mig om den där multimediekursen jag gick för några år sedan... Som i sin tur påminde mig om min helvetiska skolgång.

Jag har kommit på att det inte var något unikt för skolan i sig. Inget unikt för barn och ungdomar. Nej, det är likadant i vuxen ålder.

På mötet var det likadant:

Längst fram sitter en rultig kvinna som ställer tusen (gärna småkorkade onödiga, nyss – eventuellt lite subtilt – besvarade frågor).

Längst bak sitter en sån där jobbig grabb (gubbe i det här fallet) som är jävligt negativ och sur och bitter och som gärna säger negativa saker rakt ut i det blå. Inte till någon särskild alltså, utan bara... rakt ut.

I mitten till vänster sitter en sån där viktig-Lisa som MÅSTE HA NÅT ATT SÄGA och för att få uppmärksamhet överdriver så det står härliga till.

I mitten till höger sitter en rätt cool brud/dam som är lite ”alternativ” och new ageig. Henne gillar jag alltid.

Och så i mitten-mitten sitter jag. Tyst som en mus. Ivrigt iakttagande hela baletten. Med tusen smarta saker att säga, men aldrig, aldrig kan jag öppna käftjäveln bland okända människor.

Vad jag vill komma fram till är att allt är som det alltid har varit; jag lovar att alla som jag just beskrev var likadana under skolåren. Rollerna sitter i och så fort vi hamnar i av oss själva icke valda människokonstellationer så halkar vi omedelbums in i de gamla, vana rollerna.

Jag vet inte om jag tycker att detta är deprimerande eller tryggt.

Betalar man inte hyra på 20 år så blir man vräkt

25 apr

[Om du undrar varför jag är så engagerad så beror detta naturligtvis på att jag är förbannad.]

Det jiddras och jollras som fasen i svensk press om Jerusalem. Ni minns kanske hur svenska tidningar blåste upp rubriker och artiklar som gick ut på att judar helt sonika kom och kastade ut araber ur sina hem och tog över. Nu var det ju inte riktigt så.

I slutet av 1800-talet köpte två judiska organisationer en bit mark och hundratals judiska familjer flyttade så småningom dit. 1948 tvingades de fly och Jordanien tog kontroll över området och tilldelade husen till arabiska flyktingar som betalade hyra till jordanska myndigheter fram till 1967, då Israel tog kontroll över området i och med sexdagarskriget. Efter kriget började en utdragen rättsprocess av de judiska organisationerna som ursprungligen köpt marken (och hade dokument att bevisa detta).

Twisten var löst: judarna ägde husen men araberna fick bo kvar så länge de betalade hyran (som sig bör). När ingen hyra betalades inleddes en ny rättsprocess som sakta, sakta tog sig ända upp till Högsta Domstolen som i somras beslutade det självklara: har man inte betalat hyra på 20 år så blir man vräkt.

Och i svensk press hette det att de onda judarna kom från ingenstans och slängde ut araberna. Där ser man.

Dagens konstiga

15 apr

Det ringer på mobilen.

Okänt nummer. Utlandssamtal.

Jag svarar.

Jag hör: "Shalom!" och en lång förinspelad harang på hebreiska.

Hmm. Konstigt, tänker jag.

Bara det inte är nån myndighetsperson som tror att jag är huligan och ringer för att meddela att jag inte längre är välkommen i landet! (Detta var min första tanke. Ha ha.)

Men vänta nu... Det slår mig plötsligt! Det var inte ens Israels landsnummer. Samtalet kom från Storbritannien.

Hmm... Mycket märkligt.

Okej, samtal kan komma fel, men nog är det mer än bara en slump att JAG tar emot ett samtal på hebreiska!

Slyniga par

16 apr

Åh, vad jag stör mig på såna där människor som flirtar med en och sedan träffar en partner som de blir seriösa med (tänk: flyttar ihop) och så fortsätter de ändå flirta och jiddra om hur de ska göra både det ena och det andra med en när man ses.

Nej, nej, nej, säger jag. Du är UPPTAGEN och jag UMGÅS
INTE INTIMT MED UPPTAGNA MÄNNISKOR.

Sedan börjar det likna det där Sex and the City-avsnittet där en
man säger till Charlotte (som inte vill blåsa hans magiska
horn): will you at least lick my balls?

MEN NEJ, säger jag ju.

Jag skriker i vredesmod (låter bättre och härligt filmiskt på
engelska):

*Why should I waste my time getting blown by you when I
could be out there falling in love?*

(Visst var det fint!?)

Därefter säger jag nej några gånger till och sedan får jag höra
följande:

Kan jag åtminstone få slicka din heta kropp? Varför är du så
anti-sex?

DÄRFÖR ATT DU ÄR UPPTAGEN, ditt jävla as! Vad är det du
inte f-ö-r-s-t-å-r? Jag är en romantiker!

Efter ett tag:

Men det är ju en fantasi och du sabbade den just.

Jag: Men jag vill inte vara nån jävla fantasi! Varför ska jag sitta
här och egga (fruktansvärt ord) upp dig? Det är din sambos
jobb.

Jag säger ja till romantik och nej till sex. (Men sedan ser jag allt puttinuttande och alla vidriga hjärtan på Facebook och då vill jag bara skrika: ”Ska vi knulla?”)

Sånt som händer mig men förmodligen inte dig

17 apr

Eftersom jag har Ofra-helg så har jag spelat henne mer eller mindre non stop i tre dygn och nyss när jag och Sebba var ute på en halvlång kvällspromenad så gick jag runt och sjöng på låten iTunes slumpade fram just innan vi gick hemifrån: en gammal judisk folksång tror jag bestämt att det är.

Vi gick på en trång liten gångväg som vi gjort så många gånger förr, men plötsligt, mitt i mitt ivriga sjungande, så tittade jag upp på huset framför mig (som jag gjort så många gånger förr) och då såg jag att i vardagsrumsfönstret på tredje våningen stod en enorm menorah (alltså en judisk ljusstake). Det kändes magiskt, måste jag säga.

Nästan samma sak hände förra veckan då jag gick för att träffa min isravän; jag promenerade förbi en loppis som jag passerar varje dag jag går till eller från jobbet. Nu stod där plötsligt en liten och en stor menorah längst fram i skyltfönstret.

Jag ser dessa tecken överallt och titt som tätt och jag tolkar det hela så här: framtiden är vacker som ett hav av blomster.

Nu hände det igen

18 apr

Var ute med Sebbe och vi gick längs en gatstump vi faktiskt aldrig besökt tidigare (trots närheten till hemmet). I godan ro strosade vi och jag vände plötsligt blicken mot vänster och vad såg jag? Precis som igår stod där en menorah i vardagsrumsfönstret. Jag blev alldeles till mig och mycket rörd eftersom jag gick runt där och kände mig en smula usel. Sedan var det som om allting föll på plats och jag kände återigen att jag var på "rätt väg".

Fatta. Alla dessa tecken!

Skyddad: Back off

19 apr

Vad är det med såna där människor som är så fruktansvärt PÅ hela tiden?

Jag blir SÅ provocerad.

Du lär känna någon, som en vän, och plötsligt så är han där hela tiden. Samma sekund du loggar in på Facebook så är han framme och ska chatta. Loggar du in på någon annan site så dyker han upp där också. Säger du "jag är på jobbet... bla bla... ha nu en bra dag", så säger han ALLTID "okej, jag ska inte störa" för att tio sekunder senare återkomma: "åh, förresten, vad ska du göra i helgen?" (eller annan valfri fråga).

Dessa människor betar sig som vore vi ett par, fastän de redan har sitt på det torra.

Jag skojar inte – som gamar är de framme på morgonen och samma sak när jag innan jag går och lägger mig kollar min mail och diverse konton. ”Hallå, har du haft en bra dag?” AAARGH. Men skit i det du!

Bu bu bu. Jag ogillar väldigt starkt plåstriga människor.

Igen och igen och igen

19 apr

Ha ha ha. Nu blir det nästan för mycket.

När jag promenerade hemåt från jobbet... vad såg jag i ett fönster på en gata i Gamla stan?

Ja just det. Samma som igår och i förrgår.

Jag är på väg att bli antingen sinnessjuk eller djupt religiös.

Funderar på vilket som passar mig bäst.

Hatlistan

21 apr

Om vi bortser från diktatorer, cancer, AIDS, fotbollshuliganer, djurplågåre, bovar och banditer, människor som klarar de mest avancerade matematiska krux men är socialt handikappade, klamydia flatlöss, bögnackare, rasister, såna som bara ska ha och ha men inget vill ge, mobbning samt fästingar så är långsamma människor det värsta jag vet. Ur vägen eller pinna på!

Apatisk urbefolkning

22 apr

Ser ett inslag på nyheterna. De bygger en extra våning på höghusen i Alby och reportern frågar en blattegrabb vad han tycker om det. "Det är grymt!" svarar han storögt och exalterat. Därefter ställer reportern samma fråga till en finnisg svennegrabb. Han kraxar: "Det är fult... Det passar inte in."

Det säger så mycket om vår apatiska urbefolkning.

Bygg! Gör något tokigt! Väck oss ur vår trygga bekvämlighetsdvala.

På väg

27 apr

Boker tov och god morgon. Sitter på Arlanda och nu gäller det att jag väljer rätt gate; till höger Tel Aviv och till vänster Bagdad!

Nu ar jag har pa riktigt

27 apr

Shalom!

Jo, forstar ni... Nu ar det sa att jag sitter i ex-makens kok och knappar pa tangenterna pa detta supertokiga tangentbord dar valdigt fa knappar sitter dar de borde...

Fligheten gick bra och inga askmoln syntes till. Lyckades kallprata med en 59-årig kvinna i ett par timmar (vilket är en evighet när det handlar om mig) och så vips var vi framme.

Många frågor i tullen som vanligt. ”Nej, jag har inte besökt något arabiskt land på sistone.” ”Nej, jag har inte för avsikt att besöka det palestinska territoriet den här gången heller.” ”Vad ska du göra i Israel?” ”Jag ska semestra plus träffa vänner.”

”Vad är det för vänner?”

Jag hivade upp min lista med namn + nummer till tio av mina isrävningar (som jag senare upptäckte att hon behöll... (listan alltså...) Jag som alltid har en lapp med viktiga nummer, i fall mobilen skulle braka samman).

Därefter välkomnades jag återigen in i det heliga landet.

I 31-gradig värme gick jag mot taxikon och meddelade att jag ville till den-och-den-gatan.

Klev ur tjugo minuter senare och snart saktade en bil ner.

Därinne satt någon med världens bredaste leende. Ja, det var ex-maken som kom hem från jobbet för att slappa in mig. Och här är jag nu.

Nu väntar dusch och därefter ilar jag ner och handlar mitt favoritvin (som jag ej smakat på ett år!)

Lycka är

27 apr

Hej igen. Jag tankte bara tala lite om det här med lycka. Just nu så är jag ju så där lycklig igen. Fatta att jag sitter i bara smabyxorna på balkongen och lyssnar på, inte bara på detta mini-New Yorks ljuva sus och dus, utan även Dana International på lagom hög volym. Det, mina vänner, är lycka. Att jag dessutom nyss att en smarrig sallad (de är så goda här nere – man bokstavligen känner hur kroppen suger åt sig alla närproducerade, nyttiga vitaminer och mineraler) och just korkade upp favoritvinet gör ju inte saken sämre.

Ex-maken har lämnat mig ensam – kanske av säkerhetsskal, då han har en ny man i sitt liv. Let's face it – jag är ganska oemotståndig när jag lägger manken till.

Klart jag saknar Sebbe, men Hundvakten hälsar att de har det bra där hemma. (Tusen tack till Hundvakten som inte bara tar hand om min hund, utan dessutom bor i min eleganta bostad – vilket ju i och för sig kan ses som ett privilegium). Naturligtvis hann jag berätta för damen på flyget om min hund. :-) Och nyss när jag var ute och handlade så såg jag en avlagsen slaktning till Sebbe – bara fem gånger så harig och jag undrar lite hur den hunden står ut i varmen. Han/hon pinnade dock på bra på gatan, så jag antar att även hundar vänjer sig.

Och ja, ex-maken Y ar sig lik; vacker, smart, omtanksam och rolig. Det ar inte manga ex jag valt att fortsatta halla kontakten med, men Y ar en av dem (tva).

Skyddad: Aha

28 apr

Jamen just det. Jag maste ju aka till Israel for att avsluta mitt arslanga celibat. Aha. Ja ja. Nu ar det gjort.

(Ex-maken ar icke inblandad.)

Att strosa langs stadens gator ar som ett enda langt forspel

28 apr

Ja, sa ar det. Den ena stiliga manniskan efter den andra ilar forbi. Till och med de blonda mannen ar heta (fatta). Ja, till och med de rultiga!

Jag satt pa en uteservering och at en smarrig toast (den narproducerade salladens vitaminer och mineraler suggs upp av kroppen och det kanns) och iakttog suset och duset.

Trafikstockning. En buss stod still framfor restaurangen och servitoren (hunk) bjod den kraxande chaufforen pa kaffe.

Jag alskar att bara sitta och glo.

Den okopplade hunden (ikladd elegant scarf) foljde efter husse da han gick in for att betala. Darefter trippade de ivag hemat.

Hunden som satt i en taxi, med huvudet utanfor fonstret.
Tungan fladdrade i vinden.

Nu sitter jag hemma och lyssnar pa mina nya Harel Skaat-
skivor. Det kanns bra.

En san dar sorgfri singelkvall

28 apr

Ah, vad gjorde jag igar kvall?

Jag kilade bort till min van R, som bor inte alls langt fran Y. R
ar mannen som nyligen blev av med sin tandstallning och nu,
efter manga ar av angst och skam, ler brett hela tiden.

Perfekta tander! Som jag skrivit tidigare: nar vi kommit upp i
aren ar det bra och snygga tander vi gar igang pa.

Efter lite trevligt umgange trippade jag bort till nattklubben
Evita och hangde i baren och pa uteserveringen. Samtalade lite
och var allmant singel och sorgfri.

Avslutade kvallen i en helt annan del av staden och nar jag
skulle hem hade jag ingen aning om var jag var nagonstans.
Taxichaufforen tog mig till ratt adress och jag minns att han
fragade om det finns gott om jobb i Sverige. Nej, svarade jag.
Det ar tuffa tider. Sedan somnade jag.

Helkvall

30 apr

Har just sovit 12 timmar (fatta). Klockan ar 13 och jag ar nyvaken...

Igar gick jag ut och at med ex-maken och lat mig saga att pastan jag at var varldens godaste! Tank att pasta kan vara gott och inte bara nagot som fyller magsacken. Rustico heter stallet!

Medan vi vantade pa ett ledigt bord sa ilade vi over till den spanska restaurangen som vi at tapas pa forra gangen. Ja, det dar romantiska stallet. Farligt, jag vet... Men det gick fint. Efter all mat traffade jag min nya vaninna M, som jag larde kanna for ett par manader sedan da hon besokte var gemensamma van E i Stockholm och de bada var pa fest hos mig. Vi besokte en flatklubb och jag kande mig mycket feminin. En upplevelse. Nar jag kom hem somnade jag bums och sov, sov, sov. Nu ar en ny dag har. Ex-makens barn kommer till bostaden sa jag ska flytta in hos min van R. Det blir spannande.

Här sitter jag och trivs med livet

2 maj

Just nu sitter jag på en uteservering på Sheinkin Street. Dricker en israelisk öl och äter goda svarta oliver (jag som egentligen bara gillar gröna) och tittar på alla dessa vackra människor som passerar. Hur, oh hur, kan de vara så vackra? Tänk en man med ljusbrun, len hy, guldbrunnt smålockigt hår, ljusbruna ögon och fylliga läppar plus vita, perfekta tänder.

Den trevliga servitrisen kommer ihåg mig och bjuder på snacks.

Kvinnan i butiken intill, hon som provar solglasögon, frågar mig vilka hon passar bäst i (de största). Grabben som frågar mig om jag har esh (eld).

Ja, jag trivs verkligen.

”Ma-nish-ma?” (hur är läget) frågar en man nu (minns aldrig hur många ord det är, så jag skriver ihop...).

”You should stay in Israel”, säger servitrisen och pekar på min tatuering.

”I should actually”, svarar jag och lyfter på solglasögonen och blottar mina vackra blå.

Senare: nu har jag shoppat lite (bland annat småbyxor) och har just satt mig på ett burgerställe på Nachalat Benyamin. Fantastiskt god svampburgare och läckra, heta såser till pommes.

Om en timme ska jag möta ex-maken och bo hos honom i natt. I afton ska vi på eurovisionsöndag på den lokala klubben. Alla ska dit.

I väntan på hotellrummet

3 maj

Efter en lång shoppingtur sitter jag återigen på Saquella på King George Street och äter den ljuvliga mozzarellatoasten med fantastisk sallad. Fan vad jag älskar mitt liv ibland.

I natt promenerade jag hand i hand med Shimon tvärs över stan (sånt man gör när man är singel och i min ålder). Ja, han friade. Och nej, han var ej full (dock hög, så där som de är söder om Malmö).

Nej, jag kom inte hem förrän klockan 08 och det var ju bra eftersom jag skulle sova hos exet (som var hemma -tidigare har han låtit mig bo ensam i bostaden) och hans nya man var en smula sotis. (I mean: look at me.)

Allt gott.

Pånyttfödd har jag kommit hem från det heliga landet

5 maj

Kom hem igår. På Arlanda slet jag upp min resväska och letade fram något långärmat och satte mig därefter på bussen mot city (chauffören var för övrigt en ursinnig (på taxiförarna) arabisk man – lite humoristiskt i sammanhanget). När jag kom hem hade Sebbe och jag kramkalas och sedan somnade han som en stock medan jag kände mig jetlaggad (trots den minimala tidsskillnaden). Lade mig vid 03 men somnade förmodligen inte förrän runt 05 och tre timmar senare väckte Sebbe mig. Han satt på sin fönsterplats och sa: ”vänligen dra upp persiennen så jag kan se ut över mina ägor”.

Jag gick och handlade en enorm kasse (israelisk och i tyg naturligtvis) Mellanösternmat och innan jag fyllde kylskåpet skrubbad jag det rent, rent (fatta). Ska packa upp och tvätta och laga till en libanesisk lunch med israelisk sallad. Låt mig

återkomma till maten vid ett senare tillfälle – den är ack så god och smakrik. Mina nya hebreopopskivor spelas i bakgrunden och den nya menoran (ett fynd på Shuk HaCarmel) står i fönstret. 25 små Shekels (50 SEK) köpte jag den för. 800 SEK kostade en liknande som jag såg på loppis på Södermalm för några veckor sedan...

Förresten så... Nej, jag fortsätter senare. Har så mycket att berätta!

Anteckning från flyget

5 maj

Låt mig berätta om Birgitta.

På planet till Tel Aviv tänker Birgitta, glad i hågen över att äntligen få lite sol i ansiktet, att det är en strålande idé att nappa på flygbolagets erbjudande och beställa taxfree som betalas och fås på hemresan. Smidigt och utan krusiduller, väser hon säkert till någon väninna.

Birgitta sätter sig ner och spänner fast säkerhetsbältet så hårt det går och därefter kryssar hon i både det ena och andra i broschyren och när hon nu sitter på planet mot Stockholm och personalen börjar dela ut de beställda varorna så måste de (naturligtvis) ropa ut vissa namn eftersom resenärerna (så klart) bytt platser med varandra.

Det ena namnet efter det andra ropas upp och till slut återstår endast en påse med taxfreeartiklar. ”Ja, då har vi bara en påse kvar”, säger flygvärdinnan, ”och den tillhör Birgitta. Ja... Det står endast Birgitta på lappen”.

Nu vet jag inte om jag är trött och flamsig men jag kan inte sluta skratta åt söta lilla Birgitta så nu måste jag skriva ner det här eftersom jag inte vill sitta och flabba rakt ut och till synes helt omotiverat.

Mattips för Tel Aviv-resenären

6 maj

Idag ska vi tala om maten. Det är ju så att varje gång jag besöker det heliga landet så slås jag av att maten är så otroligt god; oavsett om jag äter sallad eller pizza eller burgare eller pasta så smakar den gudomligt.

Salladen är så smakrik och fräsch att jag börjar ana att medan du väntar på din beställning så ilar personalen ut på bakgården och plockar ingredienserna direkt ur jorden. Inte undra på att det känns som att mineraler och vitaminer suggs upp av kroppen på ett aldrig tidigare skådat vis.

Vid ett besök i Israel så kan jag lova att du kommer att äta den israeliska standardsalladen flera gånger. Den serveras konstant och överallt och trots (tack vare?) att den är oerhört simpel så är den väldans smarrig.

Israelisk sallad

Tomat, gurka och charlottenlök skärs i små, små tärningar.
Lite olivolja, salt, citronsaft + citronpeppar på det (och kanske lite bladpersilja), allting blandas och voilà!

När du besökt marknaden Shuk HaCarmel (ett måste för alla turister) så är du nog en smula hungrig efter alla ljuvliga dofter som finns där (se bild ovan). Då slinker du in på gatan intill: Nachalat Benyamin (även den ett måste för turister). Precis i början ligger hamburgerhaket Agadir. Sätt dig på uteserveringen och de vänliga servitriserna tar hand om dig. Beställ Mushroomburger + chips + en Goldstar (öl) och njut. Fantastiskt god burgare!

När du strosar längs den fantastiska shoppinggatan Dizengoff (en upplevelse i sig) så känner du kanske plötsligt för lite energipåfyllning. Stanna då till på nummer 122 (eller 123) och ät en pizza slice på Il Pizzaiolo. En enkel liten pizzabit – men ack så god. Pluspoäng för trevlig (snygg) personal.

När du vill äta riktigt god italiensk mat så går du till Rustico på Rothschild Blvd. Smaka en vegetarisk pasta med ”citron någonting” – gudomligt god! (Och jag är ändå inget stort fan av italiensk – mesig – mat.) Var beredd på att du kan få köa ett tag innan du får ett bord – under tiden kan du ila över till spanska La Champa runt hörnet och ta dig ett glas eller lite tapas. Oroa dig ej – personalen på Rustico ringer dig när ditt bord är redo att ta emot dig.

Frukost äter du med glädje på Loveat, som finns på flera ställen i stan. Organisk, nyttig och god mat!

Avslutningsvis... När du vandrar längs den spännande King George Street (se bild här) och känner hungern pocka på så slår du dig ner på Saquella (på nummer 46) och beställer mozzarellatoasten. Den är mycket smarrig och salladen den serveras med gör dig gott.

Det var några tips. Enjoy!

Själv bojkottar jag hela det homofoba östblocket

6 maj

Tröga Coop i Norrort funderar på en bojkott av israeliska varor – oerhört tröttsamt med alla dessa trögisar som ränner runt i vårt samhälle.

Åh, de smäller upp hyllor med delikatesser från folkmordsländer som Turkiet och mysiga homofoba östländer och ja, självklart även från arabländer där bögar hängs till höger och vänster.

Men... som vanligt så är svennebanan så fruktansvärt fixerad vid Israel – naturligtvis utan att någonsin ha besökt landet. Självklart vet han/hon inte mer om landet eller dess politik än det som rapporteras i vår tragiska press.

När, oh, när ska vi börja tala om fina saker med Israel? Varför nämns aldrig alla de afrikanska flyktingar som tas emot och som får en finemangfin framtid i det nya hemlandet?

Varför talar vi inte om alla de miljoner judar som – än idag –
flyr och blir utkörda ur sina arabiska hemländer och hamnar i
Israel?

Varför talar vi inte om att den israeliska staten bokstavligen
hämtar hem judar - ur länder som Etiopien - där de är
förföljda?

Varför talar vi inte om att palestinierna skulle ha kunnat ha sin
egen stat för länge sedan – om de inte gång på gång tackat nej
till israelernas fredsförslag?

Varför, oh, varför?

Och VARFÖR skriver aldrig svensk press om granaterna som
faller över Israel? Jag ser det hädanefter som min personliga
uppgift att nämna vartenda litet försök till mord på det
israeliska folket (=judar, muslimer, kristna, druser, bögar,
flator, drugor, flyktingar...)

Patetiskt statement år 2010

8 maj

Hej. Jag ska gå ut och träffa en vän nu. Jag undrar bara: är min
davidstjärna stor nog, eller borde jag ha valt en större?

Det är ju så att jag kan inte acceptera att jag lever i ett land där det är KONTROVERSIELLT att bära davidsstjärna – där man riskerar att bli nedslagen för att man är jude.

Jag har således bestämt mig för att alltid, alltid bära en.

På samma sätt som jag för 10-15 år sedan gick runt med en regnbågsflagga.

Nån jävla ordning får det vara va.

Jag lyxade till det

14 maj

Jag har inte berättat färdigt om min senaste resa, så nu fortsätter jag...

Näst sista dagen lyxade jag till det och tog in på hotell. Det visade sig vara svårt att bara så där huxflux få tag i ett ledigt rum mitt i Tel Aviv, men efter några om och men och med lite hjälp av ex-maken så ordnade det sig och jag tog in på Sun Aviv – perfekt läge på Montifiori Street. Ja, jag rekommenderar hotellet för en natt eller två, men det är mycket enkelt och frukosten – som jag naturligtvis sett fram emot – var inte som vilken hotellfrukost som helst; hunken i receptionen plockade helt sonika fram kaffe och yoghurt och bröd och marmelad och juice när jag kom ner till det lilla, lilla kafét. Men som sagt: är du ute efter stadens sus och dus och

mest bara sover på hotellet så funkar Sun Aviv bra. Pris per natt: 638,85 kronor.

Jag har inte gjort lumpen – men jag har jobbat på en hamburgerrestaurang

17 maj

När jag var 19 år ung och nyinflyttad i staden jobbade jag på en hamburgerkedja (som är på tapeten just nu).

De sex månader som jag arbetade i restaurangen på Östermalm var den värsta tiden i livet mitt.

Jo, jag var mycket omtyckt och populär (jag ifrågasatte väl aldrig någonting) och jag avancerade på bara ett par månader och de ville att jag skulle göra karriär.

Jag vantrivdes. Jag var alldeles mör efter detta slitgöra och mina få lediga dagar låg jag och sov för att sedan orka med ännu fler helvetesdagar. Ledningen var horribel och fick de anställda att känna sig korkade (gäller även mig – även om jag var så poppis). Jag tjänade 50 spänn i timmen.

Nej, jag skulle inte kasta mat hur som helst – svinnet! Tänk på svinnet!

Ja, jag blev ofta hemskickad (och sa sällan nej eftersom jag var trött i huvudet och i kroppen och hatade arbetet).

Men! Det fanns en bra sak med det hela: när arbetsdagen var slut och vi städade och fixade så fick jag ofta beröm. Jag var ”smidig och rapp under ruschen”, ”det där klarade du bra”.

Och jag glömmer aldrig när Vicky B (that it Kronprinsessan) dök upp...

Nu är ju inte allt detta unikt för just denna hamburgerkedja – det är snarare något som genomsyrar hela samhället. Sanna mina ord: så länge allt, allt, allt handlar om att dra in så mycket pengar som möjligt så kommer det vara så här. Människor utnyttjas. Företag ljuger. Löner minimeras. Allt går åt helvete.

Och jo, just det, när jag sade upp mig... det var då jag blev heltidsvegetarian. Jag kan än idag höra ljudet av de runda, iskalla, hårda köttplattorna landa på stekbordet.

Tre månader senare började jag jobba på en så kallad 071-linje. Underbart!

Att cykla genom Stockholm

19 maj

Jag älskar att cykla till och från jobbet – och jag kan inte komma över hur SNABBT det går.

Men... det är naturligtvis farligt också. Låt mig berätta om gårdagens hemfärd.

- Cyklar framför slottet, vilket i sig är ganska stressande i och med att det står en miljard turistbussar parkerade till höger om cykelbanan och till vänster susar bilar och lastbilar förbi i hetsigt tempo. Plötsligt svänger en taxi in över cykelbanan –

bara så där. Vi är en lång rad cyklister som håller på att åka in i bilen och det hela hade kunnat sluta i katastrof.

- I Götgatsbacken (som jag hat-hat-hatar) visar de sommarglada människorna exakt hur blåsta de är. En kvinna står på trottoaren till höger och ser en bekant på trottoaren till vänster. Hon vinkar och utan att vare sig blinka eller titta åt både höger och vänster så kliver hon rakt ut i gatan.

Katastrofen är nära även denna gång.

- Vid Medborgarplatsen kör en donna sin barnvagn rakt ut på cykelbanan (hon har för det första röd gubbe) och hennes blick är fixerad vid barnvagnen. Hade kunnat sluta i superkatastrof, men tack och lov så är jag en supercyklist som vet att människorna runt omkring är superoberäkneliga och superbänga i bollen.

- Lite längre fram på Götgatan – mitt på cykelbanan – står tre-fyra sega människor + hund och dividerar. De bara står där.

Och de blir sura när jag plingar på dem.

- Ännu lite längre fram dyker en tonåring på skateboard upp från ingenstans. Han zickzackar sig fram på CYKELbanan och han har dessutom hörlurar i öronen så mitt plingeri har ingen verkan. As!

- Jag vill också nämna cyklister som talar i telefon medan de cyklar på hårt trafikerade gator (gärna utan hjälm, men de har uppenbarligen inte så mycket att skydda). As!

- Jag måste avslutningsvis även nämna långsamma cyklister – vad fan! Ska ni trampa så fruktansvärt långsamt så är det lika bra ni kliver av och promenerar.

Så... Viktig samhällsinformation:

en CYKELbana är till för CYKLISTER. Okej?

Perfekt lördag

23 maj

Låt mig berätta om gårdagen – den perfekta sommarlördagen. Den började med arbete (naturligtvis) och en promenad på Östermalm. I Humlegården mötte vi Jesus-folket. En talare berättade om ”en ung tjej som flyttade till Stockholm och började knarka. Sedan flyttade hon hem till landet igen och där mötte hon Jesus och blev drogfri”. *Gäsp* Så originellt. Vi gick vidare.

Träffade en vän och promenerade i sommarhettan till Mälarpaviljongen, som ju är ett så kallat gayställe. På eftermiddagarna lyser dock homofilerna med sin frånvaro och den flotta restaurangen är i stället till bristningsgränsen full av folkpartistkvinnor och barnfamiljer (jag lägger ingen värdering i detta – jag bara konstaterar). Och gott om hundar. Vi drack öl efter öl och samtalade om ganska djupa saker. Faktiskt. Vi blev hungriga och bestämde oss för att kila vidare och äta indiskt. När vi slog oss ner på uteserveringen meddelade personalen att de inte hade några rättigheter. Fuck this, sa vi och gick. Vad är indisk mat utan svalkande öl? Inte mycket va.

Vi gick till Bollywood och personalen älskade oss och vi älskade maten. Jag älskade även namnet på rätten jag beställde: Marilyn Ladyfinger.

Ja, detta var den perfekta sommardagen och jag hoppas att det blir fler sådana inom kort. Javisst, den ultimata dagen slutar så

klart i ett regelrätt homosexuellt samlag, men låt oss nu inte skrika efter alltför mycket.

Konvojdramat på lätt, pedagogisk svenska

4 jun

Detta är det STÖRSTA inlägget i bloggens historia.

Idag ska vi lära oss att se på saken ur en annan vinkel och i ett större perspektiv.

Tänk om Sverige en gång, efter att vi blivit attackerade av grannländerna, ockuperade Åland. Till slut lämnade vi området så att ålänningarna skulle kunna bygga upp ett trevligt samhälle åt sig själva. Istället röstade de då fram en terrororganisation att leda dem och denna organisation hade som mål att radera Sverige från kartan. Raketerna började regna över vårt land. Ålänningarna fick miljarder från omvärlden men allt tycktes gå åt till vapen och elände. Till slut slog vi tillbaka och hela världen hatade oss för det. Vi blockerade därmed Åland, för att försvara oss själva då grannländerna konstant matat ålänningarna med vapen att använda mot oss.

Där är vi nu.

Från fjärran länder – ni vet såna länder där människors största problem är att de inte har råd att köpa handväskor för

10 000 kronor – lastas skepp med förnödenheter (att VI hela tiden skickar in MER förnödenheter än vad som finns på dessa skepp – det är det ingen som nämner). De ska hjälpa ålänningarna, men samtidigt erkänner de som står bakom pr-kuppen att det i själva verket handlar om just pr och om att provocera. Vi vet, visa av erfarenhet, att det är något lurtt på gång. Vi vet att de som hatar oss och vill radera oss från kartan (och ha ihjäl oss alla) är inblandade i det hela.

Vi säger således i flera veckor innan skeppens ankomst att vi inte tänker släppa fram dem. ”Ni är välkomna att lägga till i våra hamnar så att vi kan kontrollera att det inte finns vapen, bomber och granater ombord”, säger vi. Om och om igen. Vi försöker få världen att förstå att vi är omringade av länder som vill förinta oss (för inte så länge sedan blev vi faktiskt nästan förintade av en galning) och att vi måste göra vad vi kan för att se till att det är just förnödenheter det handlar om. Ingen lyssnar.

Provokatörerna kommer närmare och närmare. Vi ber dem om och om igen att välja att samarbeta. Men nej. De vägrar. De vill ju bara provocera.

Vi bordar skeppen (på internationellt vatten, det var ju klantigt, men låt oss fejsa det – vi visste ju alla vart de var på väg). På samtliga skepp utom ett går det lugnt till - ”aktivisterna” samarbetar, men på ett av skeppen blir vi attackerade av de ”fredliga” provokatörerna. Tumult uppstår

och människor dör. Världen hatar och fördömer oss. Allt vi säger till vårt försvar ignoreras.

Det visar sig – inte det minsta överraskande – att det fanns både terrorister och vapen ombord. Det är saker vi ”hävdar”, hojtar världen. Förmodligen har vi ”planterat bevis”.

Hela världen tar del av våra motståndares berättelser och de tapetserar löpsedlarna med grova citat från kända svenska Sverigehatare (jämför: juden Dror Feiler). De få gånger ”vi” kommer till tals så väljs de mest extrema ut att föra vår talan (tänk: Jimmie Åkesson företräder hela Sverige år 2010).

Samtidigt fortsätter ålänningarna att skjuta raketer över vårt land – detta ignoreras fullständigt av hela världen. Våra barn har 15 sekunder på sig att ta skydd när larmet går och på lekplatserna finns skyddsrum byggda. För våra barn är detta vardag och fullt ”normalt”.

I fjärran handväskland demonstrerar politiker sida vid sida med terrorister och Sverigehatare. Terrorflaggor vajar i vinden. Ingen fattar någonting. Ingen lyssnar.

Ett tidsdokument: måndag i juni 2010

7 jun

Morgonpromenad med hund

Cykeltur till jobbet

2 koppar starkt kaffe och dagens tidningar + ett par nyhetssändningar på TV
Jobba
Blogga
Informellt måndagsmöte med chef
Jobba
Handla ingredienser till tre dagars lunch (smal, näringsrik grönsallad med halvfet ost och nötter (som överraskande smakar bacon))
Telefonsamtal med vän
Äta lunch
Jobba
Hjälpa kollega med tekniskt dilemma
Jobba
Prata med kollega
Cykla hem
Eftermiddagspromenad (inkl. småjogg) med hund
Situps och ryggövningar (blev avbruten av herr Hund som trodde att jag lekte)
Dusch
Diska
Laga mat (improviserad vegetarisk lasagne ”ta det som finns hemma”)
Läsa tidningar, surfa, kolla mail, diska igen
Blogga
Försöka uppdatera iPhonen som inte vill ”säkerhetskopiera”
Kvällspromenad med hund (lång och rask)
Telefonsamtal med vän

Tvätta hundtassar
Byta sängkläder
Nytt försök att uppdatera iPhonen – det gick till slut, men jädrans långsamt
Blogga
Logga in på Qruiser, Atraf, Gaysir, Gayromeo, Facebook + kolla mail + kolla samtliga tidningar en sista gång
Kolla om det finns nån ny, ljuv musik som väntar på att hämtas
Se nyheterna
Se någon dokumentär på webb-tv
Sova

Nej men grattis!

8 jun

- Tjena Kimman, hur känns det att skriva Sveriges tionde mest lästa HBTQ-blogg?
- Woops, är det så? Hmm... Nummer 10 känns väl så där eller?
- Men spänn av! Nummer 10 av 1110 är ju verkligen något att fira!
- Men för tre år sedan låg jag ju på plats 2!
- Jo, men det var innan alla C-, D- och E-kändisar började "blogga" – du vet de där som varken kan skriva eller har någonting att säga. De med inlägg som "åh, här går jag på stan i mina nya skor", som ändå alla tonåringar och soffliggare läser. Jag drar mig för att säga ordet men... de lite trashiga.

- Du har rätt. Okej, jag är jädrans glad och stolt över mig själv. Grattis även till mina sponsorer som köpte mig när jag var som billigast.
- Nå, hur kommer det sig att du har seglat upp som en komet under den senaste veckan?
- Åh, jag får väl, som för så mycket annat, tacka det heliga landet.
- Hur menar du då?
- Jag menar som så att eftersom svenskarna är besatta av Israel och jag skriver om både landet och dramat [och kulturen] så gott som dagligen så hamnar jag högt på googlelistorna. Det är min teori.
- Jag förstår.
- Sedan skrev jag ju det där inlägget i förra veckan också, och det blev ju både hyllat och sågat, men inte minst hårt länkat till både här och där på nätet.
- Nu kan du ju passa på att berätta lite om hur just det inlägget kom till!
- Som vanligt rasade jag över att ingen fattar någonting och medborgarna ilar runt som fågelholkar och de sväljer tidningarnas värdelösa artiklar med hull och hår och just innan jag kastade mig i bingen i torsdags så kom jag på att jag måste tala klarspråk och bebisspråk med befolkningen för att få dem att både lyssna och kanske – eventuellt – förstå. Hela inlägget kom till mig och jag låg och rabblade det för mig själv varje gång jag vaknade den natten. På fredag morgon rusade jag upp och skrev rakt upp och ner och resten är historia.
- Så flott!

- Ja.
- Elegant!
- Tack.
- Hur ska du fira nu då?
- Jag ska sätta mig på cykeln och trampa hem och gulla med min hund.
- Det låter det! Grattis och lycka till!
- Tack som fasen.

Text: Mikko Ström.

En sån karl

9 jun

Jag har inte känt mig så manlig sedan jag låg med en kvinna för sista gången (1993). Efter en supersnabb cykeltur genom city i eftermiddags parkerade jag cykeln på gården, hoppade av och lyfte upp t-shirten (är det inte tennisspelare som brukar göra så?) och torkade min svettiga panna med den.

Jag blottade till både mäns och kvinnors enorma förtjusning min Tel Aviv-brunbrända mage och svettpärlorna på min till perfektion behårade mage glittrade som de vackraste juveler i solskenet.

Fattades bara en vattenflaska att hälla ur rakt i mitt skäggiga ansikte. Det hade nog i och för sig blivit lite för mycket och därmed mest sett utstuderat ut.

Utstuderat är inte sextigt, ni vet.

Allsång... Då vuxenbrottas jag

10 jun

Igår talade vi lite om populära blogginlägg och det ska vi fortsätta med idag: ett annat ofta googlat inlägg är ett gammalt ett som bär titeln Allsång. Det handlade om att Lordi skulle vara med... vilket ju var en ganska kul nyhet.

Nu när Allsången är på tapeten igen så kan jag avslöja att jag, vad jag kan minnas så här rakt upp och ner, bara har sett programmet en gång; det var när Lili & Susie medverkade förra året. Jag besökte min bror på landet och saknade Stockholm som fan – alltså slog jag på TV:n och njöt av alla härliga bilder från ett somrigt Stockholm (jo, jag sjöng nog med också, vi snackar ändå L&S här, okej).

I år ska miss Carola vara med igen (hatkärlek ju) och jo, när hon medverkade kastade den där blomkrukan på tösen i publiken 2005 ville jag verkligen se programmet, men jag kunde inte. Ni förstår, jag hade just blivit ihop med min dåvarande kärlek och vi var upptagna med att vuxenbrottas. Jodå, TV:n stod på i bakgrunden och jag hörde Carro ta ton. Vuxenbrottandet var prio 1, men hade jag vetat att blomkrukor skulle flyga så vete fan... Det hade nog varit roligare att se det live än att.. ja, ni vet... ligga.

Nej men grattis igen!

10 jun

- Tjena Kimman, det var inte länge sedan vi sågs! Grattis igen!
- Tack som fasen. Och ursäkta – jag är lite bakis idag.
- Så hur känns det att ligga bakom Sveriges sjunde mest lästa HBTQ-blogg?
- Som jag sa förra gången så saknar jag tiden då jag prenumererade på andraplatsen, men skitsamma. Det var inte det vi firade förstår du!
- Inte? Så vad firades?
- Vi firade att det tre år gamla besöksrekordet flög åt helvete. Trodde aldrig att det skulle ske!
- Aha! Så gårdagen var en succé i bloggväg.
- Det kan man lugnt säga och vi var helt oförberedda. Plötsligt ringde det på dörren och där stod vänner och sponsorer med blomsterkvastar och skumpa och... Det värmdes, som Carola brukar säga.
- Så vad är hemligheten?
- Förutom det vi snackade om förra gången så är det ju så att jag är mycket bra på att sätta bra rubriker och titlar.
- Aha. Intressant. Men tycker du inte att din blogg spretar lite åt alla håll och kanter?
- Men herrgud, det är ju det som är mitt magiska vapen! För att få ut alla mina budskap måste jag ha alla sorters läsare. Det är ju ingen vits att predika för de redan frälsta, så att säga.
- Åh, du har så rätt. Du är en riktig smarting och ändå har du inga högskolepoäng – varför har du inte det förresten?

- Därför att jag inte står ut i miljöer med människor som jag inte själv har valt. Du vet... jag är inte mänsklighetens största vän. Människor är as tills de bevisar motsatsen.
- Jag hör dig och jag nickar instämmande. Så hur ser planerna ut nu?
- Jag är nöjd nu. Jag är redo att dra mig tillbaka.
- Yeah right.
- Exakt.

Text: Mikko Ström

Skyddad: Mysteriet med den försvunna kuken

13 jun

Detta är ett mycket ekivokt vulgärt inlägg, så är du känslig så bläddrar du omedelbums vidare.

Igår skrev jag till en vän:

Det satt en grabb på tuben. Han var kanske 27 och såg lite östaktig ut. Oerhört tanig, smal, liten, kort, blek. Och han satt bredbent och fläkte ut sig och han halvsov.

Mellan hans ben syntes en **JÄTTEPENIS**.

Allvarligt.

Hans trånga små jeans var **FULLMATADE** med **MANDOM** och det såg jättepervers ut i och med att han var så liten och tanig.

Han var liksom en **KUK** med en tillhörande liten man som dinglade i den gigantiska superkuken.

Och vet ni vad? Jag mötte honom i morse igen.

OCH KUKEN VAR BORTA! Puts väck.

När jag inte hade hans enorma mandom att stirra på så noterade jag hans skönhet – wow. Hoppas jag ser honom nästa gång jag jobbar helg – om tre veckor alltså. Då ska jag le. I morse log han lite diskret mot Sebbe. För övrigt är jag säker på att han är polack – jag kan nämligen polacker.

Visa lite respekt – snart är du arbetslös och det är jag som betalar din a-kassa

15 jun

Jag måste berätta om gårdagens as.

Efter bion gick jag och min biodate och drack öl på en uteservering på Medborgarplatsen (mycket trevligt men en smula kyligt).

Bakom bardisken hade de tejpatt upp ett fotografi på en människa med texten: PORTAD – han/hon (såg ej vilket) tafsar. Jag trodde det var en karl på fotot, men min vän sa att det var en kvinna – ja, strunt samma. Det var lite lustigt i alla fall.

Det var inte det inlägget skulle handla om.

Efteråt kände jag mig en smula hungrig så vi kilade in på ett snabbmatställe. Jag besöker sådana restauranger ungefär en

gång per år och förutom deras taskiga personalpolitik så får jag varje gång nytt vatten på min kvarn.

Fy farao så otrevliga de är!

Jag beställde en meny och sa att jag ville ha den ”med mig, i påse” (jag äter sällan offentligt, eftersom mat – liksom sex – är något heligt och privat). När gossen bakom disken sedan började fippla med en bricka så tänkte jag att han kanske inte hade hört mig.

Med trevlig röst sa jag då: ”sa jag att jag ville ta maten med mig?” (Notera att jag frågade, lite ursäktande.)

Aset väste då med mycket otrevlig stämma: ”ja, men det tar lite tid, du kan fixa din dryck så länge!”

Nu ser det inte så otrevligt ut i skrift, men läs högt och med så taskig, otrevlig attityd du bara kan.

Jag tittade på min vän som såg lika chockad förvånad ut som jag.

När jag till slut fick min lilla papperspåse (nej men tack, så bra det kommer gå att cykla hem med den i näven) så fräste jag: ”tack som fan!”

(Jag kilade över till 7 Eleven och fick en redig påse att hänga på styret – tack för det. Som jag skrivit många gånger: 7 Eleven har den bästa personalen i stan!)

Ni förstår: otrevlig personal är (förutom terror, krig, sjukdomar osv) det värsta jag vet. Fattar inte dessa små as att de ska vara trevliga så att jag kommer tillbaka? (Det är liksom lektion 1A när man sysslar med affärsverksamhet.) Nej, otrevliga är de och sedan går de i konkurs och de blir

arbetslösa och så blir det jag som betalar deras a-kassa - socialbidrag - ekonomiska bistånd – så visa lite respekt, pappskallar!

Så nej, det blir inga fler besök hos dessa restaurangkedjor. Leve de små arabiska kebab falafelställena i stan – de vet att uppskatta sina gäster!

Städerskan och jag

16 jun

Jag stod i köket och ”lagade” min sedvanliga grönsallad. ”Så avanciirad mat”, sa den engelske kollegan. ”Hmm”, svarade jag.

Medan jag ilade ut med tallriken ur köket skred städerskan till verket – när jag kom tillbaka stod hon där och städade bort grönsaksbitarna som låg i vasken. ”Nej, inte ska du!” hojtade jag och tog över. ”Nej, nej, nej”, pep städerskan och bokstavligt talat SLET grönsakerna ur mina manliga men välvårdade händer!

Därefter satte jag mig ner och åt. Och mådde lite dåligt. ”Du hade ju redan städat köket”, muttrade jag med min manliga men sensuella stämma.

Punka, era as

16 jun

Tack vare att bittra män (då de ej får fitta) krossar flaskor överallt så fick jag punka någonstans vid Slussen. Faktiskt första gången, men en gång är allt som krävs för att jag ska sluta plocka upp efter min hund. HÖRDE NI DET, era jävla as?! Ni ska få så mycket hundskit under skorna så att ni aldrig mer krossar en enda flaska någonstans. Ni ska bada i skit.

Ja, nu sitter jag på tuben, bland jobbiga knuffande människor (säkert glaskrossare) och bågen är inlämnad på repa (hittade till slut en verkstad och där hängde tusentals bågar med trasiga däck, tack vare er som ska bada i hundskit).

Jag föraktar er. Det är krig nu.

Fortsatt helvegetarian

29 jun

Sätt er ner så ska ni få höra.

Trots att jag inte firade midsommar så fick jag i helgen för mig att jag skulle testa att äta sill. När jag handlade så slank det ner en burk senapssill i korgen och när jag sedan åt somrig middag bestående av potatis, gräddfil med en massa gräslök och till det ett par sojakorvar med stark senap så lade jag upp några bitar sill på tallriken. Och jag smakade.

Men nej, det kommer inte hända igen.

Medan jag tuggade sönder de stackars sillarna så att det gnisslade i käften så kände jag att nej, det här är inte min grej.

För mig är djur inte mat.

Förlåt mig, sillar.

Vi har såna ”problem” i det här landet!

7 jul

”Balkongrökare kan vräkas.”

Patetiskt. Jag röker inte – det är äckligt och det stinker, men om min granne bolmar på ballen så får jag snällt acceptera det. På samma sätt som jag accepterar att grannungarna dygnet runt hoppar upp och ned och skriker rakt ut (börjar misstänka att de är tillsagda att göra det för att plåga mig).

”Det är inte trevligt att grannens cigaretttrök letar sig in i sovrummet”, gnäller någon. ”Nej, men det är heller inte trevligt att de i grannhuset placerat två långbord precis nedanför min balkong – och där sitter de och tjoar och tjimmar kväll efter kväll och deras tjatter letar sig in i min bostad”, säger jag.

Kanske ska vi förbjuda gapiga barn på balkongen? Eller skällande hundar? Alkohol? Det blir ju lätt lite högljutt och bullrigt.

Nej, vet ni vad. I städerna lever vi tätt inpå varandra och vi får därmed acceptera störande moment och vi får leva med varandras egenheter. Den som inte går med på det är välkommen att bosätta sig i en liten, liten stuga i skogen.

Ibland säger jag saker

8 jul

Idag har jag hunnit jämföra min chef med både min farmor och med en kamel. Bra jobbat.

Jag klädde av mig eftersom jag ”fick”

9 jul

Att ni har semester gör mig inte glad.

Att ingen bloggar och ingen läser gör mig inte heller glad.

Allting bara stannar medan jag fortsätter som vanligt.

Här bjuder jag trots allt på ett bildreportage från igår kväll (se bloggen) – en mycket varm afton och jag bar färre och mindre kläder än någonsin tidigare (offentligt). Jag kände att jag ville passa på eftersom jag ett par timmar tidigare mött en kvinna i heltäckande sjalett – vad de nu heter, där endast ögonen syns. Ögonen tittade så klart inte åt mitt håll eftersom jag är man och det störde mig och jag kände mig en smula förolämpad. Kanske lite kränkt också. Som man.

Åh, nu är jag så där icke-PK igen, men det var jag ju häromdagen också, då jag gnällde om att kvinnor är klädda i så korta kjolar att man praktiskt taget kan ana kärleksläpparna fladdra i vinden.

Men nej, jag har ingenting emot muslimer bara för att jag inte älskar islam. Faktum är att jag i helgen har en date med en muslimsk yngling. Han kommer härnäst gå under namnet Turken i denna blogg.

Sen pga FOTBOLL

10 jul

Mina bögvänner (judar och kristna) väntar på mig. Jag är sen pga fotbollen. Fatta. Fatta! Nu är jag iaf på väg till bögbaren på Söder.

Bra afton

11 jul

Vet ni vad jag har gjort? Jag har badat i poolen runt hörnet. Efter utekvällen gick jag och Sebba dit och underbart var det. Badade i månskenet. Love it. Och love kvällen som var. Småfull är jag halv tre, men kan jag stava så är jag ok.

Om vi börjar dagen med ett dopp i poolen

13 jul

Innan jag slog mig ner på balkongen för att arbeta så tog jag ett dopp i poolen (har jag sagt att jag bor bra?). Nu sitter jag och skriver hela dagen – så att pennan glöder, eller som vi säger på 2000-talet: så att tangentbordet ryker. Leve sommaren och leve arbetet.

Sluta locka på främlingars hundar!

15 jul

Jag har berört ämnet flera gånger, men igår kväll hände det igen. Sebbe och jag satt på tuben och vi kokade i värmen. Han lade sig på golvet och eftersom vi skulle åka hela 11 stationer så var det bra tänkt av honom att ta sig en snabb tupplur. Då klev en semestersalongsberusad karl på och han slog sig ned snett bakom oss. Snart började det – det där smackande ljudet som betyder ”kom” på hundspråk. Sebbe for upp och såg sig omkring men han rörde sig ej ur fläcken eftersom jag har uppfostrat honom så – på tuben sitter man still och med medmänniskornas intresse i sinnet så interagerar man ej med främlingar.

På nästa station klev en man och hans dotter på och de satte sig på andra sidan gången. Inte många sekunder hann passera innan dottern började klappa med händerna i knät – och även det betyder ”kom” på hundspråk. Sebbe hade just lagt sig ned igen och nu for han upp och undrade vad det var som stod på. Då började även den första människan smacka och locka. Vid det här laget var det inte bara hettan som kokade i mig.

Jag ville, men vågade så klart inte, säga till eftersom det lätt kan resultera i en kniv i ryggen (Sverige 2010).

Därför uppmanar jag så här på avstånd medborgarna att sluta locka på okända hundar. Och inte minst: uppfostra era barn som jag uppfostrat min hund: på tunnelbanan sitter man still och tyst och åker från a till b. Tack.

**Sommarnatt, sommarnatt, får människor att älska,
och kanske älskar vi, innan natten är slut**

16 jul

Det var extra varmt i bostaden igår kväll, så när läggdags närmade sig släpade jag ut gästmadrassen och placerade den framför den helöppnade balkongdörren (med elegant gardin som insektsskydd). Därefter körde jag in öronpropparna (mycket oväsen där ute) och somnade bums.

Ljuvligt var det att vakna omgiven av frisk luft och när jag drog ut propparna ur mina öron (som älskar att bli slickade) så låg jag kvar ett tag och lyssnade på alla tusentals fåglar som väsnades som fan.

Det är ett sant fattigmansnöje att ligga ner och blunda och bara lyssna på fåglarnas sång och kraxande. Try it.

Det var en lustig liten kvällspromme

20 jul

Först och främst så såg jag en rolig dam.

Hon var mycket uppklädd och väldigt, väldigt gammal. Hon hade parkerat rullatorn på trottoaren och slagit sig ner på en bänk intill. Där satt hon nu i all sin ålderdom, under sin eleganta hatt, och bolmade på en cigarett.

Mycket lustig syn.

Nej, jag sa inte ”rökning är skadligt för dig – du kan få cancer”.

Då hade hon nog skrattat sitt tandlösa leende och bräckt fram: ”hör du grabben, jag har rökt i 60 år och jag har inte ens drabbats av astma”.

Nåväl. Lite senare var Sebbe trött och han drog tassarna bakom sig. ”Rappa på nu”, sa jag ängsligt, ”så vi slipper de där skråniga ungdomarna som går en bit bakom oss”. Sebbe lyssnade inte och ynglingarna kom närmare och närmare. De skrålade och sjöng och jag är (och har alltid varit) mycket rädd för skråniga ungdomar.

När de var bara några meter bakom oss så insåg jag att jag kände igen melodin de skrålade på. Jag ruskade på huvudet för att försöka locka fram den vackra låten som jag visste fanns någonstans i mitt bakhuvud.

Och då! Plötsligt log jag med hela ansiktet och jag skämdes som fan. Fy farao så fördomsfullt av mig! Låten de skrålade på är ju en av världens vackraste och fredligaste och den kommer här:

(Matisyahu ”One Day”).

Vulgosnack på Hooker Street

21 jul

Så... Väninnan som är på semester kom förbi jobbet. Vi stod ute på horgatan och pratade lite om livets stora och små ämnen. Hon, som är en mycket vacker kvinna med brinnande

sexualitet, berättade om de senaste män och kvinnor hon varit intim med. Mycket detaljerat delade hon med sig av sina eskapader och jag, som lever i celibat eftersom jag väntar på någon speciell att ge mig till, sög åt mig som en svamp. Det var grovt vulgосnack om ställningar, fetischer och kroppsvätskor och när vi skildes åt så noterade jag att alldeles runt hörnet stod en ung grabb i blåställ och solade sig lyssnade.

Jag kan tänka mig att han vispade frenetiskt med näven innanför snickarbyxorna. Härligt.

Svenne har VERKLIGEN problem

21 jul

Svenskens nya stora problem är att han/hon skickar patetiska frågor till 118 800 och sedan, när svaret kommer, känner sig "kränkt".

Fatta.

Naturligtvis ska nu 118 800 bojkottas; svenne älskar som sagt att bojkotta.

Skärp er för fan.

Varför spenderar ni pengar på sådana här skämtnummer?

Reggae-chock

22 jul

Kollegan gick ut ur rummet men kom snart tillbaka.

Han vispade frenetiskt med skeden i kaffekoppen, såg allvarlig ut och sa: ”Aha, nu förstår jag vad det är som känns så fel här inne just nu – Kim Milrell lyssnar på reggae. Jag kände väl att något inte riktigt stämde.”

”Jag vill inte bli placerad i ett fack, älskling. Jag är full av överraskningar och jag är komplex, precis som Kim Milrell.se.”

Jag smäller upp ett hus mitt i Sthlm City så ser vi hur länge det får stå kvar

22 jul

Fixeringen fortsätter.

I Jerusalem rivs illegalt byggda byggnader och pressen goes bananas.

I Gaza river terror-Hamas bostäder och tystnaden är total. De har inget byggnadsmaterial men smäller upp en flashig shoppinggalleria. Och ett fängelse.

Tystnaden är fortfarande total.

I SVT sitter författaren Jonas Hassen Khemiri och lipar över det ”bisarra” i att araberna ej kan resa in i Israel, men inte ett ord sägs om judarna som inte kan besöka de länder de blev utslängda ifrån.

Denne Jonas Hassen Khemiri säger också ”...den här... inom JÄTTESTORA citationstecken ”skyddsbarriären”...”

Innan denna skyddsbarriär kom till så mördades folk – oskyldiga civila. 2002 strök 183 människor med. 2008, då

barriären var nästan färdigbyggd, mördades ”bara” en människa av terroristerna. Så varför vill Jonas Hassen Khemiri använda ”JÄTTESTORA citationstecken”?

Låt mig låna några rader ur Khaled Abu Toamehs artikel
Palestinians in the Arab World: Why the Silence?

The demolition of an Arab-owned illegal building in Jerusalem is, for most of these correspondents, much more important than the fact that hundreds of thousands of Palestinians in Lebanon continue to suffer from a series of humiliating restrictions.

Not only are Palestinians living in Lebanon denied the right to own property, but they also do not qualify for health care, and are banned by law from working in a large number of jobs.

Can someone imagine what would be the reaction in the international community if Israel tomorrow passed a law that prohibits its Arab citizens from working as taxi drivers, journalists, physicians, cooks, waiters, engineers and lawyers? Or if the Israeli Ministry of Education issued a directive prohibiting Arab children from enrolling in universities and schools?

Fuck celibatet – på tredagarssemestern måste jag (minst) få hängla lite

22 jul

Jag skulle kunna starta en Facebook-grupp med titeln ”Vi som säger ‘men-herrrrre-gud’” när vi ser en tiopoängare.

Apropå den där Gud så spelar han/hon/den/det mig ett fett spratt just nu.

Bara jag går från jobbet och ut på lunch så, när jag är på väg tillbaka, så möter jag bakom husknuten en man som får mig att tappa hakan (och utbrista just den där potentiella Facebook-raden). Ni vet... när man ser någon som är 100% ens våta fantasi.

Från topp till tå. Klädstilen. Attityden. Ja, alles.

Herrrregud, jag måste få till ‘et.

Det har gått för lång tid sedan den där svettiga natten med ”Shimon från Jerusalem” i Tel Aviv.

Den där natten då jag skulle sova hos mitt ex (vilket ledde till drama mellan honom och hans nuvarande) och han ringde mig klockan fem på morgonen och undrade var jag höll hus. ”Jag är hos Shimon.”

”Jaha.”

Ah, livet är smärtsamt!

Hur kan ni vara så fantastiskt blåsta?

26 jul

Detta är bloggens mest kommenterade inlägg. Surfa hit och ta dig för pannan: <http://kimmilrell.se/2010/07/26/hur-kan-ni-vara-sa-fantastiskt-blasta/>

Idag startade Stockholm Pride och tidningarna svämmar över av artiklar.

Tyvärr råkade jag återigen läsa kommentarerna (se länkar nedan) från medborgarna och de får mig som vanligt att vilja emigrera. Hur kan människor i detta upplysta samhälle vara så korkade och fördomsfulla? Det är dagens fråga.

För två år sedan skrev jag ett inlägg med titeln Jag svarar svenska folket. Jag rekommenderar det.

Och så angående alla bilder på hysteriskt klädda människor i pressen (med all respekt – jag älskar er) så kan vi konstatera att de allra flesta bögar (och flator och drugor och bis) är lika tradiga som jag – klädda i jeans och t-shirt sitter vi hemma om kvällarna och ser dokumentärer på webb-tv, medan vi drömmer om tvåsamheten. Okej?

Some people are gay – get over it.

För de hängda bögnas skull

31 jul

Detta är ett mycket ”gillat” inlägg.

Aha, ni undrar varför jag ska gå i prideparaden om några timmar. Ni tror att ”jobbet är gjort” och ”i Sverige är det okej att vara gay”, men låt mig svara nej och nej.

Läs bara kommentarerna till inlägget jag publicerade för några dagar sedan, så ser ni.

Men i alla fall. Jag går i paraden för de hängda arabiska bögnas skull. För att jag kan. De kan ej. Som ni ser på bilden.

Låt oss inte ta någonting förgivet. Snart är det min ståtliga (nåja) kropp som hänger där och dinglar.

Så ja, med mitt judiska böghjärta ska jag gå där för de hängda arabiska bögnas skull. För att jag älskar dem. För att jag kan. De kan som sagt ej.

De kunde tyvärr inte komma.

Jag kan. Idag men kanske inte imorgon.

Puss puss.

Dagens citat

2 aug

Kollegan kliver in på kontoret och på avstånd hojtar han: ”Hej, älskling!”

Snart tittar han in på rummet och han sprudlar: ”Så underbart att se dig – det har varit kaos här utan dig!”

2,5-dagarssemestern var tydligen för lång!

Det känns gott att få känna uppskattning – låt oss vara vänliga mot varandra hela veckan.

Låt oss hylla varann och sprida glädje och kärlek omkring oss.

Nu är nämligen sommaren blott ett svettigt minne.

Stockholm City badar inte i sol; mörkret fyller gatorna och stolarna på uteserveringarna gapar tomma.

Inga nyförälskade par sitter i parken och delar en sallad.

Det är över nu. Och nu ska jag iväg på lunch.

Ni har det svårt

5 aug

Vid kassan på Ica Nära Sveavägen stod ett ungt, nyförälskat heteropar.

Den svaga, hjälplösa lilla tösabiten (trots studier på superhög nivå och trots att ha klarat sig på egen hand i 5-10 år) låtsades inte veta hur hon skulle stoppa ner mynten i den där behållaren (vad den nu heter) och när mynten sedan trillade ut igen så var det katastrof och med den lilla, lilla pipiga rösten hojtade hon om hjälp.

Grabben kom till undsättning; saknades bara en vit häst.

Jag stod där och tänkte: ni har det svårt ni heterofiler. Alla dessa könsroller. Ni sitter i era små trånga boxar och kan inte titta ut.

Älskar mitt liv.

Ni får klara er utan mig, era as

6 aug

Så damp den ner igen: inbjudan till klassåterträff.

Ha ha ha.

Det har alltså gått tjugo år sedan jag var färdig med den horribla grundskolan – äntligen var det slut på eländet.

För tio år sedan reste jag till den gamla hemstaden, som jag för övrigt lämnade samma dag jag gick ut nämnda skola, och jag hyser inga varma känslor för denna stad – nej, mellanstora städer ger mig panikkänslor och svår ångest.

Jag åkte dit av en enda anledning: strax innan den där sista skoldagen så snackades det om klassåterträff om tio år eller så, och den vidrige, tuffe T sa: ”alla måste komma – även Kimmelina”.

Tio år senare tog jag mig dit. Till Grand Hotell. Och den vidrige, tuffe T dök inte upp. Ingen av de andra hemska idiotgrabbarna heller. Jag vann.

Faktum är att de enda som kom var de (få) som var mer eller mindre reko och hyvens. Vi vann.

Nu till det härliga! Ett par av de där härliga människorna som jag växte upp med (varav den ena visade fittan för mig bakom påskelden i hålan där vi bodde) kommer till Stockholm idag. IDAG. Så vi ska träffas och öla.

Vi har inte setts sedan den där kvällen för tio år sedan. Ja, vi har setts en enda gång på tjugo år. Fatta.

Underbart spännande!

Lite privat då

12 aug

För några dagar sedan lade jag ut badbilder på det där communityt och sedan dess har inkorgen varit full av friarbrev. Hade jag vetat att pttbilder var vad som krävdes så hade jag bränt bh:n för länge sedan.

Ah, de är så ytliga och töntiga.

En vän skrev:

Du såg väldigt fräsch ut på badbilderna. Inte alls så tjock som du hävdar att du är...

Ha ha ha. "Fräsch."

Många meddelanden kommer tyvärr från män utan humor.

Allvarligt talat. Det finns så många där ute som inte har någon som helst humor.

Ett meddelande kom från en man som (visade det sig) arbetar på SVT och jag gnällde lite över det faktum att under sommaren är det bara en massa flams och trams på TV. Han blev sur.

Ett meddelande kom från en "vanlig" grabb som sökte en "vanlig" grabb och finns det något tråkigare än någon som berättar för omvärlden att han är "vanlig" och gillar allt som är "vanligt"?

En presenterade sig artigt med namn och hela kittet. Sånt går jag igång på.

En var 16.

En var 70.

En var en sån där som förmodligen är jätteutbildad och kunnig men som har noll EQ – värsta sortens människa.

En var en två meter lång, muskulös man med rötter i

Mellanöstern, inser jag nu, så nu hinner jag inte blogga mer.

Jag är så ytlig och töntig.

Uppdatering: i brev nummer tre frågade jag

Mellanösternmannen (bland annat) vad han heter.

Han svarade (bland annat) ”snälla fråga inte mer, vi kan prata om allt ifall vi träffas, vi får se”.

Jag: ”Okej okej, jag ska inte fråga.”

Och så gjorde jag slut.

As.

Uppdatering 2: en halvtimme senare skrev han: ”vore kul att få ***** dig nån dag”.

Jag orkar inte. Mer. Nu.

Ännu en underbar dag i livet

13 aug

I går var vi återigen på Mälarpaviljongen. Sebba njöt som vanligt av hundrasextiofemkronorsburgaren och ja, jag gjorde detsamma.

”Livet borde alltid vara så här”, sa min vän.

Jag kunde bara hålla med.

När livet är bra så är det väldigt bra.

Skyddad: lördag + läget just nu

16 aug

Ah, om lördagens utekväll då.

Jag träffade min vän Dansken på andra favoritkrogen och det var som alltid trevligt. Han berättade en chockerande sak, som han tydligen berättade redan för ett par veckor sedan. Jag måste ha blivit så chockad att jag bestämde mig för att ignorera hela grejen... Men sanningen kom ikapp.

På krogen såg jag den där Prag som jag dejtade för ett par år sedan (var det väl?) och han var inte all that som jag hade för mig att han var. No loss.

Kvällen slutade med att jag besökte det där arabiska stället som jag gärna handlar mat på på hemvägen. När jag kom hem så insåg jag att jag fått med mig kebab IGEN, vilket är väldigt traumatiskt för någon som varit vegetarian de senaste tolv-femton åren.

Inte ens Sebba ville äta de vulgära köttslamsorna.

Det var andra gången på kort tid jag beställde en vegetarisk rätt på det haket och kom hem med kebab. Problemet är att på

det här stället, som jag inte vet vad det heter eftersom jag aldrig är där nykter, så har de en miljard olika menyer och de säljer kanske två-tre olika varje kväll. De vet aldrig vad det är för något som jag beställer.

Mycket upprörande. Ska sluta gå dit. Kanske skriver jag ett mail. Eller nåt.

I dag är jag ledig och jag tvättar och städar och lagar indisk mat och lyssnar på Alanis Morissette. Mycket trevligt. Livet är ganska trevligt i allmänhet just nu.

Skyddad: Jag och min humor

18 aug

En potentiell friare skrev: (...) du ser så mysig ut så... man skulle bara vilja ta tag i dig och krama, krama, krama ;-)

Jag svarade: Och så plötsligt köra kuken i mig.

Det var kul, tyckte jag.

Morgontankar om människoaset

25 aug

Nycyklad på jobbet. Livsfarligt att passera Slussen på grund av alla nedrivna valaffischer. Vad är det för fel på medborgarna?

I går då, när jag cyklade hemåt, så hände följande:

- Som vanligt körde turistbussarna in och ut lite hur som helst. Mycket obehagligt. Taxichaufförerna ska vi inte ens gå in på.
- En flott bil hade parkerat precis framför uppfarten till cykelbanan på Götgatan (där banan ringlar lite upp och ner). Urbota korkat.
- En sån där överdriven söderpuma, med trassligt hår och trashiga kläder ("jag är så vänster") med den senaste iPhone-modellen tryckt mot örat skuttade, utan att tänka en endaste liten sekund, ner på cykelbanan och eftersom hon hade nämnda lur mot örat så hörde hon inte oss tusentals cyklister som plingade på henne.

Jaha, sedan kom jag hem och gick ut en sväng med Sebbe (i regnet). Plötsligt kom en okopplad best, jag säger BEST, rusande mot oss i 2000 km/h. Hon rusade fram till Sebbe och, tack och lov, nosade hon bara. Bakom besten kom en pimpinett, liten blondin. Hon hojtade som fasen och jag förstod snabbt att hon begåvats med en sambo med väldiga peniskomplex. (Kanske var det han som lämnat nyss nämnda vrålåk penisförlängare på Götgatan.)

Och så i morse, förresten, hade någon hjärndöd cyklist PARKERAT sin cykel mitt på cykelbanan.

Människan är smart, hävdar ni. Tänk om.

Aha, ni vill veta hur det går...

27 aug

... Med dejten. Det går bra.

Han är supersöt och är just nu ute och köper cola (ej knark alltså). Vi strosade genom stan och drack öl på Söder. Hemma är det Whitney (hans val) och jag lagar vegoburgare (mitt val). Ja, det är första gången jag dejtar en svensk man (med -son-efternamn och allt) sedan 2003. Fatta. Tack och lov är han brunögd. Ja, han säger att de är gröna, men jag ser att de är bruna.

Ah, det blir hångel efter filmen (Transamerica) (mitt val – älskar den). Ja, jag kysste honom nyss. Ah.

Det ligger en man i min säng

28 aug

Och sover. Som han sover!

Han snarkar och han talar i sömnen (jättemycket!). Han sa för ett tag sedan: ”jag har väntat på dig”. Ha ha ha.

Jag jobbar. Som jag jobbar! Det ligger en man, som inte är jag, och sover i min säng, men jag måste jobba lite.

Apropå gårdagskvällens vegoburgare så sa han: ”men vad har du i din burgare?”

”Samma som du.”

”Men du äter ju inte kött.”

”Nej, och det är inte kött i din burgare heller.”

”Det smakar ju som kött.”

”Men ändå dog inget vackert djur för att du skulle få din burgare – visst är det fantastiskt!”

Känslosam helg

29 aug

Nu så. 35-åringen har åkt hem till sin småstad och jag kan konstatera att jag har haft en känslomässigt turbulent helg. Mycket trevligt, men mycket smärtsamt. Trots att jag aldrig har för avsikt att hänga ut någon annan än mig själv här så ska jag försöka förklara... Så kort som möjligt.

35-åringen var som mitt ex-ex.

För fem år sedan (när jag började blogga) så gick jag igenom ett underbart men fruktansvärt påfrestande förhållande som slutade med depression, antidepressiva och jag jobbade inte på ett halvår.

Jag tror att Moder Jord kastar en massa hinder framför oss, som vi ska ta oss över, och jag tror att Moder Jord planterar en massa vackra blommor längs vår väg. Ja, de är vackra men de är giftiga och de gör oss sjuka. Grejen är att vi måste lära oss att sluta plocka dessa blommor. När vi lärt oss det så tänker Moder Jord att vi lärt oss läxan och är beredda att ta klivet till nästa nivå och då finns inte dessa giftiga blommor längre längs vår väg (där finns andra dock).

Så den här helgen var ett test. Eftersom jag är 35 (men ser ut som 24 och känner mig inombords som 74) så visste jag att jag skulle hålla tassarna borta. ”Plocka inte blomman, Kimman.” Så det gjorde jag inte.

Jag tycker väldigt mycket om 35-åringen. Tycker om hans kärna och hans själ. Men det får vara bra så.

De som känner mig väl – och gjorde det för fem år sedan – vet vad jag menar när jag säger att han var D2.

D2 is not for me. Jag har lärt mig den läxan och går nu – äntligen – vidare till nästa nivå. Lite som i Super Mario Bros.

Skyddad: Hela historien

30 aug

Angående D då...

D var förhoppningsvis inte mitt livs stora kärlek (jag hoppas ju att det kommer något bättre och hälsosammare framöver), men jag trodde att han var det när det begav sig. När jag insåg att han var psykiskt instabil var det för sent att dra sig ur. Jag försökte naturligtvis hjälpa honom att besegra demonerna som plågade honom; absurda tanke.

För att göra en lång historia mycket kort så kan vi konstatera att D nästlade sig in i min själ och tog över det mesta. Han manipulerade mig och gjorde mig beroende av en typ av uppskattning som endast han kunde ge mig.

När han mår dåligt såg han till att jag mår ännu sämre och när jag kände mig trygg med honom så drog han undan mattan och jag föll platt och endast han kunde få mig på fötter igen.

Allt detta lyckades han med på bara sex månader.

Och under tiden var jag fruktansvärt kär i honom.

Det handlade om en typ av psykisk misshandel och jag som alltid haft lite svårt att förstå hur misshandlade kvinnor/män gång på gång går tillbaka till den som skadar dem förstår i dag hur och varför de gör det.

När jag äntligen tog mig loss från D så hotade han mig med både det ena och det andra och det tog mig nästan två år att faktiskt bli fri.

Jag insåg snart att 35-åringen led av samma typ av psykiska besvär som D och jag fick en massa flashbacks och allt kändes plötsligt väldigt jobbigt. Ångest.

Den allra jobbigaste känslan: en människa som proppar i sig mängder med olika mediciner sover bort hela dagarna. Sover, sover och sover och där ilar jag runt i hemmet, i tysthet, och när jag nu upplevde det igen så togs jag plötsligt tillbaka till ångeståret 2005 och det blev för mycket negativa känslor.

I går, efter en promenad med Sebbe, så kom jag hem och 35-åringen hade just vaknat och då sa jag att "nej, ju känns det

som att du är mitt ex-ex och jag får ångest så nu måste du boka din hemresa och jag måste återgå till mina helgrutiner”.

Han förstod exakt vad jag menade (vi connectade väldigt väl) och sedan lipade jag lite (som vanligt) och därefter vinkade jag av honom och... det var det.

Jag önskade 35-åringen allt gott och det är en väldigt mäktig känsla att verkligen, verkligen önska någon välgång och lycka. Som medmänniska. Åh, kanske har jag tittat lite för mycket på Oprah, men den där mänskliga känslan är väldigt stor och mäktig.

En trevlig, skön, jobbig, känsloladdad, nyttig helg är över och en ny vecka är här. Allt kan hända.

Rockig höst

31 aug

Häromdagen lämnade jag min diskokula i grovsoprummet/miljöstugan. Lite vemodigt var det, men nu ska ju hösten bli rockig och rå.

Kläderna ska vara svarta (tidskrävande med hårig hund i hemmet) och blicken vass.

I lurarna ska grova guror gnissla och sommarens rosévin ska ge plats för bärs.

Människoaset mår bra av att förändra sig en smula mellan varven. Testa!

Dagens samhällstjänst

31 aug

På kvällspromenaden träffade jag alldeles nyss en ca 13-årig gosse. Han kom susande på sin båge och han hojtade:

- Ursäkta!
- Ja?
- Skulle du kunna köpa ut cigg åt mig?
- Börja inte röka!
- Men snälla...
- Absolut inte! Det tog mig 20 år att sluta (stark överdrift som bara ploppade ut ur käften min).
- Jaha. Okej. Tack ändå.

Föräldrarna till denna lilla mulattgosse med brett smil och vita (mjölk?)tänder förtjänar ett pris då de uppfostrat honom till en sådan artig kis ("ursäkta", "skulle du kunna...", tack ändå"). Nästan så han var värd en hel limpa cigg.

Kanske gjorde jag en insats – kanske blir han nu inte en slav under denna helvetiska drog!

Mycket nytt

6 sep

Låt oss nu börja veckan med nya, dagsfärska albumet från Robyn.

Det är mycket nytt denna vecka, utöver Robynplattan.
Ny morgonmotionsrunda.
Ny gymfetisch.
Ny positiv livssyn.
Ny potentiell rysk-judisk make.
Nya böcker att läsa.
Nya ännu sundare vanor.
Ny frisyr (monchichin har snart växt ut).
Nya vänner då de nuvarande ringer och väcker mig före 08,
fastän de vet att jag har min första sovmorgon på evigheter.

Sådant är läget just nu – nytt.

Det bästa jag gjort sedan jag skaffade hund

8 sept

HAR VARIT PÅ GYM.

Ett riktigt gym!

Fantastiskt. Och min Rosh Hashana-gåva till mig själv är

MITT FÖRSTA GYM-KORT! Fatta.

Stannade i stan för att ”gå på gym”

11 sept

Ni undrar så klart hur det gick på daten med Ryssjuden. Jo tack, det gick bra. Jag drunknade i hans eleganta ögon och tappade bort mig fullständigt och sa säkerligen en och annan osammanhängande halvsanning.

Fortsättning följer – med eller utan honom.

Sebbe åkte med bögarna till landet igår. De ska ha fest. När jag lunchade med en av värdarna igår så sa jag: ”Om någon undrar varför Sebbes husse inte följde med så kan du ju säga att han ville stanna i stan då han ville kunna gå på gym”.

En halvsanning naturligtvis.

”Egentligen beror det på att jag varit på så vidrigt hösthumör den här veckan, så jag vill inte vara bland folk. Speciellt inte okända. Och absolut inte fast på landet, utan möjlighet att fly.”

Onsdag morgon (är det onsdag? Jag tror att det är onsdag)

15 sep

Hello. Igår försov jag mig (jag förlåter mig själv då jag bara hade sovit en timme, eller max två, under natten), men i morse var jag på banan igen.

Gick till gymmet och rodde. Jag rodde, rodde, rodde och trampade på i trampmaskinen och svetten lackade. Avslutade med lite ben- och armövningar. Jag älskar att träna armar och, inte minst, axlar. Jag har ju inga axlar. Skulle så gärna vilja ha riktigt breda, trygga, inbjudande axlar, men nej. De existerar dessvärre inte. Från nacken så går det bara rakt ner. Svisch.

Sebbe var sur och grinig under morgonpromenaden – det regnade ju. Inte populärt. Till slut pinnade han på i alla fall, och fick gjort vad han skulle göra.

Sedan fick han kex och morgonkarameller. Därefter gick han till sängs och jag gick som sagt till gymmet.

I dag var vi fyra där. Jag och tre välbyggda män. ”Ah tja”, sa en av dem. Så där som heteromän snackar, ni vet. Lite övermanligt. ”Hej hej”, pep jag och körde in lurarna i öronen. Tre olika spellistor har jag för tillfället: GYM ESC, GYM Pop och GYM Remix. Jag kan starkt rekommendera balkanpop vid träning; mycket inspirerande och rappt och bra (se exempel nedan).

Nog spelas det musik på gymmet, men det är någon ungdomlig radiokanal som står på, och jag står inte ut med sån där drogliberal, kvinno- och homofientlig, ja, människofientlig rap/hip hop-crap.

Politisk vilde

16 sep

Kalla mig gärna politisk vilde.

Gör det bara.

Inget parti tilltalar mig helt och fullt och de som bäst står för det jag står för har ett parti bredvid sig, som jag verkligen inte gillar.

Så nej, jag gillar inte dessa allianser och denna blockpolitik.

Det känns väldigt svenskt på något vis; väldigt lagom.

Ingen blir riktigt nöjd, men de flesta kan leva med hur det nu blir.

I ett kärleksförhållande är jag mycket trogen, men när det gäller politik så är jag (tack och lov – hur sunt är det att aldrig ompröva sina åsikter och ideal?) den otrogna sorten. Jag har hoppat från blomma till blomma (ej bokstavligt, även om det ju skulle kunna vara det i just detta fall) och tänker fortsätta med det.

På lördag ska jag på inflyttningsfest, men jag kommer att hålla mig till en flaska juice. På söndagen måste jag ju upp tidigt för att klä upp mig, parfymera mig, platta till monchichihåret och gå och rösta.

Tar det hela på mycket stort allvar.

Rösträtt.

Rättigheter.

Skyldigheter.

De-mo-kra-ti.

Älskar val och politik.

Gym och kön

22 sep

Klockan ringde 04:00 och strax därefter slet jag på gymmet med de andra grabbarna.

Med betoning på grabbarna.

Var är brudarna?

Jo, de sliter i det så kallade tjejjymmet. Varför finns det ett tjejjym?

Åh, varför inte dela upp människorna ännu mer i denna singeltäta stad?

Hur ska de hungriga karlarna nu träffa kvinnor? På gymmet kan de ju trots allt spänna och imponera med sina enorma supermuskler; armar lika grova som mina låar.

Eller oj, kanske beror det på att männen inte lämnar kvinnorna i fred? De kanske glor på dem, slickar sig om läpparna och utför obscena rörelser med höfterna?

Heteromannen ni vet – roten till det onda i världen.

Det är ju just de som surfar runt på diverse bloggar, enbart för att sprida hat och elände.

Aldrig är det kvinnorna som betar sig så infantilt.

Aldrig är det bögarne.

Nej, det är de bittra, tragiska heterokarlarna.

Jag är så jävla trött på dem och deras pubertala vanföreställningar.

Det vore nog bättre om det fanns en gymavdelning med en fet skylt på dörren: ”De primitiva heterosnubbarnas hörna”.

Vackra Ägg-Liisa

22 sep

I dag köpte jag mitt livs första aubergine. Har haft en kärleksfull relation till fru Ägg-Liisa ända sedan jag i mellanstadiet fick i uppgift att skriva om auberginen, och på den tiden hade jag ingen aning om vad detta var för grönsak.

För övrigt känns det konstigt att aubergine är en ”frukt som även definieras som grönsak”.

Jaha.

Hursomhelst så har jag trots den där skrivuppgiften aldrig tidigare köpt mig en äggplanta.

Vad jag ska göra med den vet jag ännu inte – men visst är den vacker! Och skön att hålla i. Vill liksom bara gosa loss med den.

Bananmonarki

25 sep

Ni vet hur Svenne älskar att blanda sig in i och ha åsikter om andra länders angelägenheter (ett specifikt land i synnerhet). Jag anser ödmjukt att Svenne bör ta sig en titt på sin egen bakgård och sopa rent framför den egna legendariska dörren. Det ljuva åttioatalet är sedan länge förbi och det mesta allt går åt helvete.

Några konkreta exempel:

Vi har nazister i kommunfullmäktige.

För att inte tala om nassar, rassar och kommunister i riksdagen...

Valet har varit ett stort skämt: Valsedlar hanteras inte korrekt.

Var är de danska valövervakarna?

Polisen kallar medborgarna ”apejävlar” och ”blattajävlar”.
Vi har helt sjuka sjukregler.
Låt oss inte ens gå in på Quick-dramat.
Låt oss heller inte gå in på pressen. Ja, pressen som förvränger
allt som har med Israel att göra.
Och alla dessa muthärvor som ploppar upp som små svampar
ur den sura jorden!
Medborgarna är förslappade och inget lär sig ungdomarna i
”skolan” heller.
Judar jagas ut ur landets tredje största stad. Fatta.

Det sjukaste av allt är att det talas om ”den nya
främlingsfientligheten”. Det finns inget nytt med den – den
har alltid blommat friskt. Oerhört stötande.

Farbror suckar och konstaterar att listan är lång.

Point taken.

BananMONARKI. (<- Bara en sån sak.)

Das Leben einer Hausfrau är mycket exhausting

27 sep

Idag – min lediga dag efter sjudagarsveckan – har jag lekt
Hausfrau.

Mycket trevligt.

I morse ringde jag min stylist M. Broberg Møller och bad
honom följa med ut på shoppingtur, men han (som nyligen sa

upp sig från sitt fashionabla fashion-arbete på grund av att han "behöver nya utmaningar") var upptagen med att skriva arbetsansökningar ("You are such a good invandrare", sa jag då), så jag fick ge mig ut på egen hand.

Jag är värdelös på att shoppa och tycker att det är SÅ tråkigt, så jag kontaktade min andra fashion-vän, som vi kan kalla Africa (när vi möttes på Götgatan så hojtade jag "my African womaaan" innan jag gav henne en redig kram). Hon bangar aldrig, och hon tog mig med till en för mig tidigare okänd butik på Söder.

Där fann jag en elegant blus att bära på vinterns många fester.

Blandat om gym, höst och människor

29 sep

Onsdag morgon och efter ett svettigt besök på gymmet sitter jag som en sol på arbetsplatsen.

Apropå sol så var gårdagen årets vackraste dag; det är bara att acceptera. Nu blir det grått och brunt och förhoppningsvis så småningom vitt.

Så jag satt och trampade på gymmet och bredvid mig satt en supermuskulös man iklädd slyniga, tigha trikåer och han flåsade och stönade på ett sätt jag aldrig tidigare hört en man flåsa och stöna (mycket intressant). När jag lite senare gick upp en våning för att lyfta skrot så satt en annan lika flåsigt och stönigt man bredvid mig. Oj oj oj.

Jag avslutade med att ro mig i hamn och duschade och åkte till jobbet.

Extra tidig var jag då jag ville hinna chitthatta med kollegan ("favoritflatan") innan dagens hets och stress satte igång. Häromsistens sa jag till henne: "det är så härligt att komma hit på värdelöst morgonhumör och se dig sitta här; genast blir jag på bättre humör. Ja, du vet, du är en av de få människor som jag faktiskt gillar".

Människan är ju i regel ett as (look around you), men de få homo sapiens som förtjänar att höra att de är reko och hyvens får ofta höra det från mig.

I förrgår – efter den där shoppingrundan med Africa – så sms:ade jag: "vi borde verkligen ses oftare. Jag gillar ju dig!" Så är jag – full av kärlek och känslösamma uttryck för dem som förtjänar det! De övriga ignorerar jag så gott jag kan.

Jag glömde glasögonen hemma och kontorsbelysningen är fortfarande inte fixad, så jag ser knappt vad jag skriver. Hoppas det viktiga framgår ändå.

Att ha ett jobb som inte ger en ångest är ack så mycket värt

30 sep

Ibland undrar vänner och bekanta hur det kommer sig att jag jobbat kvar på samma företag så väldigt länge.

Sätt er ner så ska jag en gång för alla berätta!

Utöver den på tok för höga lönen och att det är fysiskt slapp och att jag har mycket tid över till att 'göra annat' (tänk: skriva

och blogga och läsa) så är det människorna jag jobbar med som håller mig kvar.

Som jag nämnt tidigare så uppstår lätt en Ally McBeal-känsla på kontoret.

Idag exempelvis så var jag ute och handlade (falafel och mozzarella, tomat och pesto) på lunchen och när jag kom tillbaka så stod högsta chefen, aka ägarinnan, utanför porten och poserade småekivokt och inbjudande för en ung, skäggig fotograf. Hon höll en stor hjärtformad ballong i handen och minen hon fyrade av mot linsen fick mig att tänka på den fantastiska Marilyn Monroe.

Vi är ett gäng mer eller mindre udda karaktärer och jag är ack så tacksam över det; speciellt när jag lyssnar till vänners berättelser om torra, fnasiga arbetsplatser.

Några sådana där Svenne-typer har passerat under årens lopp, men de har aldrig blivit långvariga.

De där bitterfittorna-nej-kukarna* som finns på alla arbetsplatser packar även de ihop och drar, då de inser att här är det ingen som tar åt sig – och ingen lyssnar till deras eländiga jämmer.

En gång, för en fyra-fem år sedan, så hade jag en kollega som vi kan kalla Bitch A. Hon gjorde mitt liv till ett helvete – så där som bitchar utan någon som helst självsikt gärna vill göra. Jag bet ihop och visste att Karma, Skaparen och Moder Jord snart skulle ställa allting till rätta – och mycket riktigt fick Bitch A snart packa ihop sina vidriga påsar och masa sig vidare.

Som extra bonus sitter jag mitt i centrala Stockholm, på första våningen i en elegant byggnad i en snirklig korsning. Utanför – speciellt runt lunchtid – ilar otroligt heta män förbi. Ibland flämtar jag ”Men härregu! Kolla in!” Och så står vi med kranarna tryckta mot rutan och dreglet rinner ur käftarna. Det var det.

*Jag är trots allt feminist.

När slutar Svenne gulla med terroristerna?

3 okt

När bomberna börjar smälla även här så kommer Svenne förhoppningsvis inte ha så mycket tid över till att lägga sig i, och fördöma, de metoder andra länder tar till för att skydda medborgarna.

Alltid något.

Kommer Svenne sluta gulla med terroristerna när det är hans egen familj som sprängs i bitar?

Kommer Svenne fortsätta skicka så kallade ”hjälpkonvojer” (här tar vi alla en kort paus och skrattar högt) som endast stärker diverse terrororganisationer?

Spänningen är olidlig.

Skyddad: Lite privat då

4 okt

I fredags var jag på date med Z.

Uppklädd till tänderna mötte jag upp honom utanför biblioteket vid Medborgarplatsen och han var lång, stilig och färgglad.

Vi slog oss ner på en för mig tidigare okänd restaurang och han beställde in en sallad (vilket krävde lite tankeverksamhet då Z är vegan). Själv nöjde jag mig, mätt på pasta och quornfärs, med en öl.

Z åt och jag drack och vi pratade om ditt och datt och datt och ditt. Han var mycket stilig och konstnärlig och smart. Han hade dessutom bott ett tag i min favoritstad i världen – Tel Aviv (det var tack vare den gemensamma nämnaren vi kom i kontakt med varandra).

Jag gillade Z, kände jag, men han var nog lite för alternativ för mig. Lite för mycket vegan (vegetarian, som jag själv, får liksom räcka). Lite för mycket vänster. Lite för piercad (jag plockade ut mina patetiska piercingar när jag fyllde 30). Ja, jag kände mig helt enkelt lite för bekväm och medelklassbögig.

När vi skildes åt kramade jag honom och sedan sade jag: ”Och förresten – du har väldigt fina tänder!”

De där replikerna bara faller över mina läppar och skuttar ut ut käften. Alltid.

I lördags träffade jag M – en ganska rolig och rapp grabb från en annan stad. Han hade vägarna förbi huvudstaden så vi bestämde oss för att ses.

Vi möttes i Gamla stan och gick en sväng längs de mörka, kusliga gränderna och jag kände genast: ”Nej!”

Ibland vet man bara... Och jag visste som sagt att NEJ TACK.

Lämnade honom, hävde två öl medan jag suckade och skakade på huvudet och därefter åkte jag hem och såg Project Runway och åt ostbågar. Hellre ensam än i fel sällskap (Sebbe sov över hos granngossarna den natten).

Det var det. Nu ser jag fram emot nästa date.

Jag skulle gärna knipa drömjobbet

4 okt

Det kom ett mail från en israel.

”Du gör ett mycket bra jobb i ditt rapportering och balansering”, skrev han. ”Du borde anställas av den israeliska staten”.

Jag tackade så mycket och fortsatte: ”Jag skulle mycket gärna arbeta som en ny typ av korrespondent – ta gärna ett snack med Bibi (premiärminister Benjamin Netanyahu alltså) och be honom fixa en lägenhet åt mig i Tel Aviv + en nått liten månadslön, så kommer jag bums och så sitter jag där och knappar på tangenterna hela dagarna”.

Fatta så gott det vore.

Dear Bibi – you can contact me on this address:

kim[at]kimmilrell.se

Våta drömmar om håriga hyndor

5 okt

Klockan var 04:30 och de hotfulla höstvindarna hade äntligen lagt sig. Hemma i den eleganta 80-talsinredda bostaden låg jag och sov. Ovanpå täcket, vid mina fötter, låg Sebbe och snarkade gott. När klockan slog 04:31 så slets jag ut ur mina mycket rogivande drömmar då jag hörde ett hjärtskärande skrik som jag aldrig hört förr. ”Mjiiik!” Det var ett kort, koncist och högt skrik jag vaknade till. ”MJIIIK!”

Jag satte mig upp, lite lätt panikslagen, och kunde i mörkret ana Sebbes konturer; han låg och darrade, eller snarare skakade, och jag gav honom en örfil (skojade bara), klappade honom på huvudet så att han skulle vakna. Han satte sig upp och vi tittade på varandra ett tag – båda lika förvånade och vilsna.

Jag drog honom till mig och kramade honom och sa: ”Sov nu, lille vän. Det var bara en mardröm.”

Då såg jag den.

Mina ögon hade kattaktigt vant sig lite vid mörkret, så jag såg den.

Den blöta fläcken.

Den låg där på täcket (jag hade dagen innan bytt sängkläder – det var min första, primitiva tanke denna natt).

Bredvid mig betedde sig Sebbe lite underligt; han nosade och småtvättade sig mellan benen och jag visste bums att det ej var urin dramat handlade om.

(Sebbe har inte kissat på sig sedan den där kvällen då både Lordi och Carola gick vidare från semin till ESC-finalen, och jag skrek ut min glädje och lättnad. Sebbe låg bredvid mig och sov och när jag gick upp i falsett så skvätte han reflexmässigt ner soffan.)

Nej, vi snackar inte urin här.

Vi snackar inte överfull blåsa.

Vi snackar våta drömmar.

Sebbe låg väl där och drömde om de kåta hyndorna Chili och Salsa, som bor i grannhuset. Eller kanske drömde han om den vackra men ointresserade Lisa?

Eller kanske den polska boutiqueägarens lilla chihuahua Georgie?

Vem han än drömde om så var det ingen liten fikadate som var på gång – nej, vi snackar svettiga juck under sensommarsolen. Långa, slanka hundtassar och vickande, håriga hundstussar. Så pass upphetsande var det hela, att herr Sebastian Milrell, medan han lämnade en blöt fläck på täcket, fyrade av ett hjärtskärande ”Mjiiik!”

Vissa går det bra för

10 okt

Efter ännu en helg som ensamstående så kan jag konstatera att det går bättre för andra.

En god vän har under de två senaste dygnen fått både nytt, flashigt jobb och ny pojkvän*.

SMS:n har haglat in: "Got the job!" och "Got the man!" och jag är glad och jag gratulerar.

Fatta.

Så hang in there.

Vad som helst kan hända – och gör det.

*Okej, potentiell.

Lite lätt måndagsdjup

11 okt

Jo, jag tänker så här:

Allt vi misslyckades med förra veckan, kan vi lyckas med under denna nya, fräsiga vecka.

Svindlande tanke. Allt är möjligt.

Därför älskar jag måndagar.

Ett vanligt möte, en vanlig söndag, i ett vanligt Stockholm

11 okt

Gunilla flämtade högt när hon klev in i det provrumsupplysta källarrummet. Trapporna hade sugit musten ur henne, men nu var hon framme och hon log inombords när hon noterade att stolen i mitten på den främsta raden var ledig. Kvickt som attan skumpade hon dit. Innan hon slog sig ner vände hon sig bakåt, åt höger samt åt vänster och hälsade och log mot alla och envar. Det var inte många ansikten hon kände igen, men hon ville trots allt verka trevlig.

Juristen Göran klev in och bostadsrättsföreningsmötet kunde börja.

Gunilla var noga med att stänga av ljudet på mobiltelefonen och hon hängde den fluffiga täckjackan på stolsryggen, puffade upp det röda, permanentade håret och sedan så... Var vi igång.

Göran hann inte säga många meningar innan Gunilla sträckte upp handen; hon hade en fråga på lager. ”Räknas balkongen till boytan?” Göran svarade kort att så naturligtvis ej var fallet och därefter fortsatte han berätta om den stundande ombildningen.

Gunilla sträckte återigen upp den rultiga lilla handen. Och igen. Och igen. Och igen. De avbitna naglarna blev snabbt en dominerande del av utsikten. Gunilla var en mycket frågvis kvinna, men snart började även andra personer ställa frågor och Gunilla trivdes inte med att dela rampljuset. Hon levde ensam, hade ett trist jobb och få vänner och när hon gick på

möten så ville hon ha uppmärksamhet. Hon krävde uppmärksamhet!

När Björn, en äldre herre med stort burrigt skägg och små runda glasögon, ställde en fråga rakt ut i luften så brast det för Gunilla. När hon nästa gång fick ordet så började hon med att säga: ”Ja, jag tycker att det vore trevligt om vi som ordningsregel kunde ha att samtliga räcker upp handen innan de säger något. Nu har jag suttit här med armen i vädret väldigt länge och det är jobbigt då jag har så väldigt svaga muskler”.

Ett sus gick genom lokalen.

”Då till min fråga...”, fortsatte Gunilla.

Ingen lyssnade. Alla surrade.

Halvvägs in i mötet ställde Gunilla undan sin medhavda vattenflaska och började gräva i handväskan. Snart prasslade hon med ett papper. Hon prasslade med flit; hon ville verka påläst och viktig. Prassel, prassel och så sträckte hon återigen upp armen. Lite halvt så där – hon hade ju trots allt mycket svaga muskler.

Göran, för övrigt en mycket charmerande skåning med väldigt, väldigt lång stubin, gav Gunilla ordet och hon bräkte på med sin släpiga, nofsiga stämma: ”Det står ju här, i det här informationsbladet vi fick hem inför det här mötet, att har

man frågar så går det bra att ringa dessa nummer. Jag kan tala om för er att jag ringde och vet ni vad – jag fick ”no comments” på fyra av mina fem frågor!”

Återigen gick det ett sus genom källarlokalen.

”Fyra av fem!”

Gunilla fick inget ”svar” på det påståendet.

Göran började tröttna. Han gav ordet till Katinka – den enda utomnordiska mötesdeltagaren. Med gnällig men mycket, mycket spröd röst frågade Katinka om den nya tvättstugan skulle komma att hålla samma höga standard som den gamla. ”Kommer där att finnas TORKRUM?”

Göran svarade att när en ny tvättstuga byggs så kommer den naturligtvis att hålla minst samma klass som den förra. ”Allting vi talar om idag handlar ju om förbättring.”

”Men finns där inget torkrum”, sa Katinka näsvist, ”så är ju det ingen förbättring”.

Kim, bögen med den gosiga hunden, reste sig upp och rättade till den eleganta kepsen och sa: ”Men kom igen nu, medborgare. Vi har blivit erbjudna att köpa våra stockholmska lägenheter till kraftigt rabatterat pris – vi snackar närmare halvmiljonen – och ni orkar bräka på om tvättstugor och

balkongkvadratmetrar! Jag är ledsen, men jag orkar inte lyssna mer – nu går jag och tränar. Och for your information så röstar jag ja.”

Fjollan tog träningsbagen och ilade iväg.

Kvar satt Gunilla och hängde läpp. ”Fan att det alltid ska vara nån fjoll-fia som stjälar uppmärksamheten”, muttrade hon.

Därefter förklarade Göran mötet avslutat – inga nya frågor ramlade ju in.

Posten är ett skämt – volym 2

13 okt

Det händer lite väl ofta – något jag skrivit om flera gånger tidigare – att posten kommer fel.

Senast igår, när jag väntade en mycket viktig försändelse, så noterade jag (tack och lov) att den rullstolsbundna grannen på bottenvåningen hade tejpats upp min avi på väggen.

Det gör hon ofta – hon kan ju av förklarliga skäl inte klampa runt i huset och leta efter rätt brevinkast.

Jag ilade iväg och hämtade ut mitt paket och när jag kom tillbaka till hemgatan så mötte jag, av en slump, grannen ifråga. ”Jag ser att du fick ditt paket”, sa hon, och vi pratade ett tag om Postens slarv.

Vi lät säkert som surkärningar, men låt mig påpeka att Posten sysslar med viktiga grejer!

Tänk om grannen varit bortrest i en vecka eller två (alla medborgare har faktiskt inte semester i juli) – då hade min avi legat på hennes hallgolv och jag hade varit förkrossad.

Tänk om min röstsedel hamnat bland en bortrest grannes post! Man kan säga att Posten äventyrar demokratin.

När jag för inte så länge sedan arbetade som webmaster för ett prominent företag så fick jag konstant skivor skickade till mig – skivor fullmatade med bilder och texter som skulle ut på nätet ASAP. Hade de hamnat hos någon bortrest granne så hade jag fått smaka på käppen.

Jag har vid några tillfällen till och med mottagit betalningspåminnelser, vilka chockat mig svårt eftersom jag alltid har haft stenkoll på mina räkningar. De första gångerna skämdes jag och tänkte: ”men åh, vad jag har blivit slarvig!” När det sedan hände igen så vände jag upp och ner på min bostad och kunde konstatera att de där räkningarna hade då sannerligen aldrig nått mig. Antingen så hade Posten slarvat bort dem, eller så hade de hamnat hos någon mindre reko och hyvens granne (på grund av Posten) och så gick det som det gick: skandalösa betalningspåminnelser och onödiga avgifter.

Så, Posten, ni pysslar som sagt med viktiga saker!

Hur svårt kan det vara att förstå att namnet på kuvertet ska överensstämma med namnet på brevlådan?

Insändaren – Extended (Original) Version

14 okt

Angående insändaren i dagens Metro så inser jag i efterhand att texten blev på tok för lång. Dessvärre strök redigeraren de bästa partierna, så hela texten kommer här:

Med eller utan fjädrar

Svar till Snezana (Metro 13/10). Du, och många med dig, missar poängen. Oavsett om en människa "går runt med fjädrar i stjärten" så förtjänar han eller hon lika mycket respekt som alla andra. Vi ska inte bedöma våra medmänniskor efter hur de ser ut, utan hur de är som människor. På samma sätt förtjänar en kvinna med millimeterkort kjol samma respekt som en dam i elegant långklänning.

Sedan det här med att "vi alla tycker olika". Vad är det du ska tycka om? Varför ska du överhuvudtaget tycka någonting om något som på intet vis påverkar dig? Bara för att jag (homo) inte förstår eller uppskattar raggarbilskulturen så ställer jag mig inte på gatan och skriker "dö!" varje gång raggarna kör runt längs stadens gator och torg. Jag låter dem – respektfullt – hållas.

HBT-människor paraderar för att de vill visa andra att de finns, och för att bevisa för sig själva att de inte är ensamma (underbar känsla). Prideparaden äger rum EN dag per år. Övriga dagar är som en enda lång orgie i heterosexualitet – den faller mig ej på läppen, så jag pysslar med annat under tiden.

Kim Milrell

Husse – och nu även ”pappa”

16 okt

Jag såg klippet ”Annie Lennox SING Campaign” och så grät jag en skvätt och därefter klickade jag runt lite på nätet och vips så hade jag blivit fadder.

Man kan säga att jag ska få barn. Att jag ska bli far.

Och ingen vet om det blir en tös eller en gosse.

Det enda vi vet är att jag kommer att bli en fin och bra fadderpappa.

Om orkestern börjar spela efter utsatt tid så går jag hem

17 okt

Igår spontan-gick jag på konsert.

Mötte upp grabbarna grus och jag var så lycklig över att de båda dök upp i tid – inget gör mig lyckligare än punktliga

människor. [PPAP*] Faktum är att jag har slutat umgås med vissa människor på grund av deras tidsoptimism (sant). Hurts spelade och sjöng. Till slut. Väntan var nämligen lång och spänningen steg så högt att den till slut inte kunde stiga mer. Det var då den övergick i något slags ”öh, kom igen nurrå”-surr.

Efter ett par låtar så gick jag hem. Hade orkestern börjat spela i tid så hade jag så klart tagit del av hela konserten, men som sagt så står jag inte ut med SENA ANKOMSTER.

Hur som helst så var det ju lite trevligt att ta sig ut och vara en smula kulturell (om än populärkulturell), men det här med att ränna på konserter är inte längre min grej; på tok för mycket stök, bök, bus och larm.

Jag är en mogen man som hellre sitter hemma och youtubar mina favoritartister – ja, hos mig är det konsert varje kväll. Och man kan välja både artist och låt själv. OCH MAN KAN PAUSA!

Simpel kvällstur blev polisdrama

18 okt

Vi skulle bara gå ut. En snabbis.

Det visade sig att huset var omringat av blinkande polisbilar. Nåväl, vi började gå vår lilla kvällsrunda och snart började även polisbilarna cirkulera.

Jag kände mig liten och illa till mods där jag smög runt i oktobermörkret.

”Äh, det är bara en fjolla som rastar sin hund”, sa säkert konstaplarna.

Vi gick vidare och bilarna strök runt i mörkret. Som iglar.
I mitt huvud gick jag snabbt igenom allt olagligt jag någonsin gjort. Allt preskriberat.
Något snattat örhänge i tonåren.
Lite röka i London.
Inget att uppröras över.

Snart satte sig Sebbe på sitt håriga arsle för att gå på herrarnas.

Just då dök en polisbil upp. ”Åh nej”, tänkte jag. ”Nu tycker de att jag är skum som står här mitt i mörkret.” Jag ställde mig så att Sebbe verkligen syntes där han satt och krystade.

”Tänk om de hojtar ‘hallå där, du plockar väl upp efter din hund!’”, tänkte jag. ”Ja, konstapel. Skippar endast hundbajan när jag är en smula anarkistisk och plockar upp krossat glas, plast och metalledar istället, som jag sedan noga sorterar i miljöstugan.”

Jag kunde inte undgå att beundra Sebbe som lyckades gå på herrarnas med ett par strålkastare riktade mot sig medan de blåa ljusen så aggressivt lyste upp i mörkret.

Jag kom att tänka på den där gången då konstaplarna haffade mig och påstod att jag hade knarkat – jag klarade inte av att lämna urintest då en stor, stark polisman stod bakom mig inne i toalettbåset.

Huvaligen. Hemska minnen. Jag är ingen ränna-man heller för den delen. Rännor är både perversa och dekadenta.

Ja, ja. Nu är vi hemma i tryggheten och det har slutat blinka utanför. Förhoppningsvis fick poliserna tag i huliganen de letade efter.

Uppdatering: Det visade sig så småningom att ett ungdomsgäng rånat en kiosk i närheten. Idioter. Uppfostra gärna era barn!

Skyddad: Livets otroliga otroligheter

18 okt

Ni vet det här med tankens kraft – det är något jag upplevt (och kommit att tro på) så många gånger om.

Man tänker, efter väldigt lång tid, på någon och så dyker människan ifråga upp som gubben ur lådan.

Idag hände det två gånger. Först och främst så tänkte jag på Miss U – min allra äldsta stockholmsväninna. Vi ses jättesällan – senast av en slump när jag i början av året åkte till Oslo. Idag dök hon upp här på KM.se.

Därefter tänkte jag på Prag – mannen jag dejtade och blev stormandes kär i strax innan jag träffade mitt nuvarande

israex Y. Nyss när jag loggade in på det däringa communityt så var han den som senast hade besökt min profil.

Mycket märkligt.

Han skrev inget (men han kollade mer än profilen, för er som förstår vad jag menar).

Åh, han var så fin. Synd att han var ett så konstigt as.

Men han var, till skillnad från den så kallade "Italienaren" som jag dejtade ungefär samtidigt, bra mot Sebbe. Det var så fint.

Och det var så romantiskt. Åååh. Vad. Jag. Törstar.

Stockholmspärlor: Slakthusområdet

19 okt

I och med att de bygger en ny arena vid Globen (för det behövs ju verkligen för i helvete) så har de grävt upp hela området och om man gärna promenerar i krokarna så får man, i och med att vägen är borta, snällt svänga in på Slakthusområdet. Detta fick mig att upptäcka denna fantastiska del av stan!

Jag tänker som så här att om ni slutar konsumera köttprodukter så kan dessa företagare börja odla grönsaker en bit utanför stan och då kan hela Slakthusområdet förvandlas till ett nytt, supercoolt bostadsområde – ja, en helt ny ultrahipp stadsdel!

Man skulle kunna bygga om de robusta komplexen till extremcoola bostäder och fräcka restauranger. Läckra nattklubbar skulle också rymmas och jag ser utställningslokaler och ateljéer. Konstnärer skulle trivas ypperligt i denna nya Söderaktiga stadsdel som skulle dofta av såväl DDR som New York. Kom igen nu! Detta är en suverän idé!

Det bor en ung man i mina krokar

20 okt

(Nästan) Varje morgon ser jag en ung fjolla på perrongen. Han kommer från den södra entrén medan jag kommer från den norra (om jag har tränat, annars varierar jag mig en smula). Han är lång och slank. Ja, slank. Inte smal – jo, det är han också – men nu menar jag slank. Han tittar igenkännande på mig. Men han gör det i smyg. Jag sänder mina homofila signaler vare sig jag vill det eller ej.

I söndags sprang jag på honom utanför närbutiken. Jag hajade till. Han hajade också till. Det kändes fel att ses så där oförberett och i dagsljus. Han såg min glåmiga hy och jag såg spåren efter hans tonårsacne.

I morse sågs vi igen, efter två dagars paus då jag ju avnjutit ett par lediga (oerhört ickeproduktiva) dagar. Kanske undrade han var jag höll hus i måndags och tisdags. Kanske saknade han mig en aning.

När han klampade – nej, tassade – förbi mig för ett par timmar sedan så såg han nästan lite lättad ut. Jag satt på en bänk och läste en av de fem böcker jag läser parallellt just nu (jag kunde inte bestämma mig för vilken av dem jag skulle läsa först – jag och beslut, ni vet).

Vad vet jag om denne man? Inte mycket. Jag vet att han bor i mina krokare och att han söndagshandlar ensam (han är singel eller så har han en lat sambo). Han är, liksom jag, uppe med tuppen och sitter rakryggad insjunken i arbete när kollegorna dyker upp. Jag tror att han är politiskt aktiv; han ger moderatvibbar men jag tippar nog ändå på att han är folkpartist. Jag är ganska säker på att han under de välpressade byxorna bär fladdriga boxershorts (inte bra – lika meningslöst plagg som en sladdrig bh – helt utan push up-effekt).

Han ser ut som en sådan som man inte förväntar sig ska vara rökare, men så är han det ändå. Jag anar mentolcigaretter. Han dricker nog te istället för kaffe (snacka om galenpanna). Förmodligen är han inflyttad från Skåne. Kanske Lund. Eventuellt (hoppas inte) från Örebro eller Eskilstuna (vilket fruktansvärt ortnamn - nästan på samma nivå som Gnesta och Flen – ”tun” med långt u låter horribelt i mina vassa öron).

Han är nog något av en ensamvarg; han trivs hemma i den minimalistiskt, lite tråkigt, inredda tvårummaren. En kopp svagt meningslöst te med liten tallrik under koppen (viktig detalj) framför sig och en tjock bok i knät.

Han ogillar damm (allergiker?) och dammsuger därför ofta.

Ja, detta är mina spekulationer om en helt okänd människa. Det vore ju kul att få veta hur mycket av ovanstående det är som stämmer med verkligheten.

Hojta om ni känner mannen ifråga.

Ett lunchinlägg som blev till något helt annat

20 okt

Jag ska koka upp ett paket nudlar.

Det får mig att känna mig väldigt ungdomlig och bara det prassliga ljudet från förpackningen får mig att färdas tillbaka till mitten av 90-talet. Jag levde på nudlar då. Älskade dem.

Jag bodde i andrahand i Aspudden och köpte tre paket kryddstarka nudlar för en tia.

Åt dem hemma. Åt dem på jobbet. Jag krossade dem medan de låg i paketet och därefter kokade jag upp dem.

Jag var 175 centimeter lång och vägde inte många kilo.

Håret var blekt (på bilden dock brunt) och de alltid så trendiga kläderna hängde och flängde på min arma lekamen.

Jag bar svarta byxor i något glansigt tyg. Köpte dem på Solo vid Norrmalmstorg. Köpte nog de flesta kläder där. Och så fanns det en liten, liten butik med t-shirts med fräcka tryck och slogans. Fäbodjäsentan och liknande. En gång köpte jag en väldigt dyr jacka i den butiken. Jag minns att jag spenderade

mina sista pengar och att jag tänkte ”äsch, jag har nudlar hemma så jag klarar mig resten av månaden”. En gång köpte jag en t-shirt som det stod ”Jesus Lever” på. Texten glittrade och den var väldigt fin. Dessvärre använde jag den bara en gång eftersom jag råkade få blonderingsvätska på den och t-shirten var därmed förstörd. Kanske var det en mening med det hela. ”Jesus” liksom.

Tillbaks till nudlarna – jag äter dem sällan nuförtiden. Föråt mig på dem och blir lite lätt äcklad bara jag tänker på dem. Jag ser hur de åker ner i vasken och så ligger de där och ser ut som små äckliga maskar.

Maskar skrämmer mig. När det gäller döden så är jag nog mest rädd för maskarna. Därför vill jag bli kremerad – illa kvickt. Tillbaks till nudlarna igen – de kryddstarka kan vara riktigt goda och det blir faktiskt en riktigt smarrig lunch om man blandar i en skivad morot. Och ett par vitlöksklyftor.

Nej, när jag tänker på saken så skippar jag nog nudlarna idag. Känner mig lite för gammal för dem så jag går nog och köper mig en sallad istället.

Flera nya kontakter idag – bra och mindre bra

20 okt

En idiot skrev till mig på ett community.

Han hade ingen ansiktsbild, utan bara en överkropps bild. Ja, det var ju en stilig överkropp, men jag är en sån som kräver att få se fulfejan.

Han skickade plötsligt nakenbilder på sig själv.

”Jaha”, svarade jag, ”jag ser en lem men inget ansikte”.

Då låtsades han skicka bild på trynet.

Sedan skrev han ”fick du ansiktsbilden?”

”Nej.”

”Kanske nåt tekniskt fel då.”

”Nej, det vore väl lustigt om dina nakenbilder kommer fram men inte din bild på truten. Skärpning.”

Trodde att han skulle bli sur men det blev han inte.

Istället skrev han: ”Vi kanske kan ta en öl till att börja med?”

Skulle inte tro det, så jag jag loggade ut.

Fick ett meddelande från en (kanske) reko ung man.

Vi låg på samma våglängd. Det kändes direkt.

Det blev ett kul ”samtal”.

Han skickade bilder på sig själv. Bland annat en där han bar en scarf över halva ansiktet.

”Jag skulle vilja dra ner scarfen”, skrev jag, ”och kyssa dina feta lips”.

Han var rolig och snygg.

Jag gillar roliga och snygga.

Dock ej oseriöst roliga, utan så där arty kuliga.

Lite udda och lite svåra.

Kanske är det det som är mitt problem.
Kanske borde jag försöka finna någon stel, trist typ.
Trist men trygg.
Men usch så tradigt.
Nej, det skulle inte gå.
Stela, trista typer faller inte för mig eftersom de finner mig för
”excentrisk” eller nåt. För ”mycket”.

Människor med psykiska besvär dras dock till mig. Jag vill ju
gärna ta hand om dem. Bota dem. Få dem att må bra.

Det funkar aldrig med sådana.
Nej, jag ska nog försöka snärja mannen med scarfen.

Jag skrev att han inte ser ut som han heter; att hans namn inte
passar honom.

Han undrade hur en sådan ser ut och jag svarade: ”En **** ser
nog lite... eh... svennigare ut. Med finnar i fejset och lite glåmig
hy. Torrt och en aning tunt hår. Dåligt schampo, det syns.”

Han skrattade till. Jag trivs bra med mig själv när jag får någon
att dra på smilbanden. Då känner jag mig lite lyckad.

**Det små betydelselösa dagarna som inte alls är
särskilt betydelselösa**

20 okt

Du vaknar en oktobermorgon.
Ödmjuk som du är så är du tacksam över att du vaknade till
ännu en dag, men nog känner du dig en smula nedstämd och
nog har du den där känslan i bröstet: nä, nu får någonting
faktiskt hända.

Dagen börjar som de flesta andra dagar.
Du tar dig till jobbet.
Du slår igång datorn och ser morgonnyheterna. Snabbkollar
dagens tidningar. Läser ett par favoritbloggar.
Allt känns helt okej men den där känslan finns kvar i bröstet.
Du är både rastlös och trött. Du är ”nöjd” men ”nöjd” är inte
bra nog.

Timmarna går och en massa saker händer. Eller ”en massa”
egentligen... Men när vardagen lunkar på så blir ju även de
små sakerna till stora händelser och happenings.

Sedan, huxflux bara, så har du ”samtalat” med en okänd
människa i flera timmar och plötsligt har du en date att se
fram emot.

Han skrev: ”en date?”
Du svarade: ”gärna.”

Det är sådana här dagar som gör oktobermörkret värt att
uthärda.
Plötsligt händer det.

Bara så där.

Plötsligt känner du det där pirret i den trötta gamla kroppen. Eftersom du var helt oförberedd på det så känns det väldigt klart och tydligt. Du kan knappt koncentrera dig på annat.

Du ler.

Världen ler med dig. Inte åt dig, men med dig.

Du åker hem från jobbet och ser fram emot ”en höstpromenad i Haga”.

Smaka på den meningen. Inga sunkiga dejter på dubiösa krogar. Nej, när man uppnått en viss ålder och mental mognad så är det höstpromenader i Haga som gäller.

Stockholmspärlor: Blattekirren i Hötorgets tunnelbana

22 okt

Den ganska nyöppnade kiosken i Hötorgets tunnelbana, alldeles intill spärrarna vid den södra uppgången, är guld värd.

Eller man kanske inte säger ”kiosk” längre, utan ”butik” – man går ju trots allt in i dem och regelrätta kiosker har jag då inte sett på många herrans år (tyvärr, säger hundägaren).

Varför handla på Pressbyrån mitt emot när blattekirren har både lägre priser och trevligare personal?

Generellt sett så gillar jag så kallade blattebutiker (tidigare kända som turkbutiker), kanske inte främst på grund av de lägre priserna, utan framförallt för att personalen är rapp och vill sälja – och därmed är trevlig och tillmötesgående. I blattebutiker arbetar sällan aldrig sådana där tuggummituggande ungdomar som varken säger bu eller bä och som ”jobbar” fastän de inte måste (och därmed är helt oengagerade). De ”jobbar” bara för att kunna festa loss kommande helg och i övrigt så lever de på föräldrarna eller på staten. Jag ogillar dem starkt.
Lata ungdomar*. Tvi.

*Har haft många sådana på mitt jobb och det kommer nog ett inlägg i ämnet inom en snar framtid.

Säg hej till mitt fadderbarn

22 okt

Säg hej till mitt adoptivbarn, jag menar... fadderbarn Fifamè (född 24 juni 2006). Jag sprättade upp kuvertet och hennes ansikte var det första jag såg och naturligtvis höll jag på att börja gråta.

Fifamè är tösen jag ska hjälpa här i livet – jag ska stötta henne, hennes mor och far + bror och syster. Inte bara ekonomiskt – jag ska även skicka vackra brev med bilder på Sebbe. :-)

Nej, jag tror inte att Fifamè har något emot att synas i min blogg – det är ju trots allt så att Moder Jord har fört oss

samman och vi vet således alla att Fifamè tycker om att synas
– precis som jag.

Mellanbarnet (bara en sån sak) Fifamè är fyra år och bor i
Glahounsa i Ouémé i Benin i västra Afrika. Hon har en bror
som heter Agossou (född 2008) och en syster vid namn
Rosaline (född 2004).

Fifamès far Augustin (44) är farmare och modern Béatrice (38)
säljer chili. De föder också upp grisar.

Familjen bor i ett single roomed bamboo room built on a stilt.

På fritiden roar sig Fifamè med att sopa och diska. Hon strosar
också gärna runt och leker med vatten, sand och blommor.

Skyddad: Nej, jag vill inte fistficka dig

23 okt

Ni tror att bögar bara knullar, men låt mig avslöja att när vi
dejtat så går vi på romantiska promenader i Hagaparken och
därefter, när vi känt lite på varann, så kanske den ene bjuder
hem den andre på en kopp kaffe.

Vi kliver in i bostaden och tar av oss ytterkläderna; tittar lite på
varann i smyg och den hembjudna "tar in" den potentiella
makens bostad och leverne.

Vi småpratar.

Vi spelar lite musik.

Vi ställer frågor som ”vilken var den första skiva du köpte?” och ”vilken skiva köpte du senast?”

Vi vidrör politik, men går inte in och gräver för mycket i ämnet.

Vi talar om våra rötter och avslöjar (eftersom 99% av stockholmarna är inflyttade) när, hur och varför vi kom till staden (jag kom alltid först eftersom jag kom hit som tonåring).

På 2000-talet kan vi även känna oss tvungna att yttra meningar som: ”nej, jag vill inte fistfucker dig” och den andre svarar då: ”men gu så skönt att hitta någon som känns ‘normal!’”

Om den ene har hund med sig så kollar hundägaren hur hunden och den potentiella maken interagerar.

Verkar han förskräckt över att hunden hoppar runt i soffan?

Den lyckade bögdejen avrundas sedan med en kort kram i hallen. Den ene (oftast undertecknad) klappar den andre lite ömt men inbjudande på kinden (obs. viktigt – det måste vara inbjudande och sensuellt och absolut inte töntigt och nedvärderande!). Kanske lägger den ene även den andres hår bakom örat och säger ”du har så mjukt och fint hår”.

”Låt oss ses igen”, säger den ene.

”Ja, låt oss ta en öl eller annan valfri dryck”, svarar den andre (jag).

Vill han ses igen så var dejten lyckad.

Den var lyckad.

Äntligen.

Uppdatering: Han hörde aldrig av sig och svarade mycket kort och ointresserat när jag gjorde det.

Alla är vi fördomsfulla

25 okt

Idag ska vi vara lite fördomsfulla.

För några månader sedan öppnade Ryskan en butik boutique i närheten av min bostad och jag har varje gång jag strosat förbi tänkt att kläderna i skyltfönstret varit lite för sobra, minimalistiska och Filippa K-tråkiga för att behaga en ryska. Jag har dock hela tiden levt på hoppet om att Klänningen snart skulle dyka upp, och mycket riktigt – häromdagen hängde den där. I all sin glans. Denna lila kreation med stora glasapplikationer. (De såg mycket större och tyngre ut IRL än de gör på bilden.)

Varje rysk donnas dröm! Jag kunde andas ut och ännu härligare var det att ett par dagar senare notera att klänningen var borta.

Nu över till en helt annan ryska (tro mig – jag kan identifiera en ryska när jag ser en). I lördags när jag åkte tunnelbana så klev hon plötsligt på. Hon slog sig ner mittemot mig och jag kunde inte slita blicken från hennes... eh... horaktiga look.

Denna hårt sminkande, ”eleganta”, medelåders kvinna satt där i all sin pimpinettighet och skramlade med sin lilla pastillburk (ryskor älskar stil och finess och skulle aldrig drömma om att inte hålla över pastillerna i en elegant plåtburk).

Jag blev lite förtjust – hon påminde om den medelåders kvinna som bor någonstans långt inuti mig; hon som tittar fram när jag sippat i mig ett par glas whisky.

Med detta vill jag säga att jag älskar damer över 45 – fina grejer.

**Skyddad: Vad försöker Moder Jord säga nu då?
(Alltid har hon någonting på hjärtat.)**

30 okt

Ni som hängt med ett tag kommer nog ihåg herr Prag – en man jag dejtade för ganska exakt två år sedan.

Jag blev mycket förtjust men han fick kalla fötter och drog sig svinaktigt tillbaka (utan att riktigt meddela mig om detta).

Åren har gått och mycket, mycket vatten har runnit under min paranta bro.

Prag har jag inte tänkt på (även om jag i svaga, ensamma ögonblick tänkt tillbaka på den där fantastiska kvällen då han lagade mat åt mig och jag kände Den Där Känslan) och jag har heller inte sprungit på honom. Det gjorde jag först i somras (bloggade om det) men sedan har det gått undan.

För några veckor sedan kollade han min profil på det där communityt, vilket var samma kväll som jag suttit och tänkt på honom (svag).

Och så för några dagar sedan när jag skulle möta en vän på favoritkrogen så stod han där tillsammans med en gemensam bekant och ja, just det – Prag.

Jag visste inte hur jag skulle bete mig.

”Hej, hur mår du?” frågade han. ”Bra tack”, svarade jag.

Sedan gick de tack och lov hem. Och jag var småotrevlig och tittade bort när de sa hej då.

Kvällen var förstörd.

Igår kom en kommentar från ”A.” som hade uppgivit emailadress ”prag@tjeckien...” -någonting.

Denne ”A.” hade dessutom besökt min blogg femtio gånger sedan i onsdags.

Om ”A.” inte är Prag så slå mig i huvudet med en fet hammare.

Nu noterade jag just att han återigen besökt min profil på det där communityt.

Därav detta inlägg.

VAD FÖRSÖKER MODER JORD SÄGA?

Hon har alltid någonting på hjärtat.

Ett evigt jiddrande.

Och just när jag skulle klicka på publicera så kom detta:

”Läget med dig Kim?”

Ha ha ha.

Kom igen nu, Moder Jord. Spit it out!

Okej, nu läser jag inte igenom detta för då blir jag ännu mer förvirrad. Nu klickar jag på ”publicera”.

Uppdatering: Nej, det är inte ”normalt” att höra av sig till sin ex-date två år senare, bara för att ”säga hej”. VAD VILL DU, SLYNGEL?

16 juni 1999

31 okt

Alla människor borde skriva dagbok. Det är nämligen så att livet består av små, små händelser som skapar vår historia. Minnena bleknar (ibland är det positivt) men när man en grå, regnig oktobersöndag plockar fram en gammal dagbok så väcks minnena åter till liv.

Denna händelse hade jag helt glömt bort; en helt vanligt onsdag för elva år sedan. Varsågod.

Hälsade på MM idag. Hon bjöd på våfflor. Sen gick vi över till mig och jag hämtade mina jobbsaker och därefter åkte vi in till byn och jag gick till jobbet. På kvällen träffades vi igen och gick på Häcktet + Tip Top. Det var rätt kul. När vi skulle till bussen (hem) ringde MM sin franske pojkvän Julian, som inte svarade och jag fick för mig att ringa J (som jag just börjat dejta), som svarade fastän klockan var 03. Jag sa på skämt: ”Kan inte du komma till centralen och möta oss?” och han svarade ”OK, jag är där om 20 minuter”. (!!!) Så vi träffades där och väntade på bussen. När den kom en timme senare så hoppade MM på och sen jag. Satte mig bredvid henne och undrade vart J tagit vägen. Bussen körde iväg. Jag ringde J och han sa: ”Men du frågade ju inte om jag skulle med”. Det vara bara att stiga av och promenera tillbaka till centralen. Då insåg jag hur söt J är. Vi promenerade till Fridhemsplan och satt på trottoarkanten (eller i trapporna till en port) och väntade på första t-banan. Jag undrade om han verkligen trodde att jag var så vulgo att jag ringde honom mitt i natten och bad honom komma för att sedan bara dra utan att ens säga hej då. Han berättade om elaka människor som han träffat under sin vandring genom livet; t ex hans ex-fru som drog honom i öronen så att de höll på att lossna (jag såg märkena!!!). Sen åkte vi hem till mig och hånglade.

Hej då Zipper

31 okt

Jag kan konstatera att Zipperfolket börjat bete sig som huliganerna på Patricia – de slänger ut folk på måfå bara för att kunna släppa in nya, färska som de kan mjölka på pengar.

Nej tack, säger jag. Efter sammanlagt tre besök så gör jag slut. Vilken tur att kärleken aldrig slog till.

Aha, du tror att jag skämtar, ditt lilla as – låt mig då påpeka att när jag gjorde slut med Patricia så var det slut för alltid. Patricia existerar liksom inte längre i mitt medvetande. Och jag är inte den ende som dumpat slynan – ingen besöker ju henne längre.

Så fuck you Zipper bitch. Jag håller mig till Torget – där är jag alltid välkommen.

Avloppstraumat fortsätter

2 nov

I afton kommer grannpojarna över för att rensa mitt rör. Ja ja, jag vet vad ni tänker, men ni har som vanligt livlig fantasi.

Jag är så rädd för avlopp att när översvämningen i badrummet i söndags var ett faktum så var min första tanke: "Äsch, jag duschar ju på gymmet".

Eftersom granngossarna var upptagna så försökte jag faktiskt själv ta tag i problemet; jag grävde runt lite med ett hjälpmedel men ingenting hände.

Vattnet sjönk sakta, sakta. En millimeter i timmen eller så, men till slut var det helt borta.

Tack och pris.

Det är på grund av sådana här saker som jag behöver en sambo. Ni förstår – man kompletterar varandra. Sambon får ha sina nojor och ”fel” och förhoppningsvis kan jag då rycka in. Men avloppsrensning – det får han fixa.

(Om ni tycker att jag återkommer ovanligt ofta i detta ämne så beror det naturligtvis på herr Hund. Han hårar.)

Snark

3 nov

November betyder sömn.

Och jag är jetlaggad och utslagen av det där förbannade tidsomstället.

Vet ni hur mycket en timme hit eller dit betyder för en människa med strikta rutiner och allt, från morgon till morgon, hårt inrutat efter klockan?

Mycket.

Även Sebbe är förvirrad. När klockan slår 18 undrar han varför vi inte går ut på kvällsrunda – klockan är ju enligt våra kroppar och psyken redan 19.

Klockan 20:30 börjar jag se en film men en halvtimme senare är jag på vippen att somna i soffan och kastar mig därför i bingen och sover, sover, sover men inte är jag pigg och alert när klockan ringer många timmar senare. Nej nej. November gör oss alla lealösa och apatiska.

November-februari... är en fet snarkning. Vi ses på andra sidan.

Granngossarna rensade rören. Tacksamheten är enorm.

3 nov

Igår kom alltså granngossarna förbi och rensade mina rör. Själv smög jag runt iklädd hatt och boa. ”Varför har du klätt upp dig så på en helt vanlig novembertisdag?” frågade gossarna. ”Därför att jag går runt och plockar och tvättar och småstädar i bostaden och det blir så mycket roligare om man klätt upp sig en smula”, svarade jag.

Efteråt kunde jag (äntligen) nyduscha och tacksam lägga mig i soffan och se om den dagsfärska Sex and the City 2. Ja, jag somnade som sagt mitt i, men det var trevligt så länge det varade.

Tack, mina fina granngossar. Ni gör mitt liv så mycket bättre.

Vi låser in spriten tills Svenne kan uppföra sig

7 nov

Jag kryssade mellan spyorna på väg till kontoret denna morgon.

Såg till att Sebbe inte trampade på de tusentals krossade flaskorna, som nu likt otrevliga, isiga snöflingor täcker stadens trottoarer och torg.

Vissa medborgare var på väg hem från festen. Nu stod de bittra och sura och påverkade och muckade med alla som passerade. Jag känner mig inte trygg i min egen stad.

Jag kom till kontoret; fixade kaffe; gav Sebbe mat och vatten; snöt min febriga kran; slog på datorn och satte mig ner för att ta del av dagens tidningar.

Elände och stök.

Larm och brus.

Bus och bok.

Jag jobbar alltid när Svenne super.

Samtliga så kallade storhelger; midsommar och jul och allt däremellan. På senare år har även den patetiska Halloween blivit en superfest. Vi ska ju tänka på de avlidna på Alla helgons dag, och besöka gravar och så vidare. Sebbe och jag tycker bättre om djur än om människor (go figure) så vi besöker istället djurkyrkogården i Björkhagen. Vi är båda nyktra och reko.

Nyårsafton firar jag (inklusive Rosh Hashana) – men i hemmet – och då handlar det sällan om några spritorgier.

Snarare ilar jag runt och sippar på mitt röda vin medan vännerna kommer med eleganta födelsedagspresenter. Jag tackar och tar emot. Och bjuder på en shot. Senast en timme efter tolvslaget måste alla gå hem. Det står skrivet på inbjudan.

Jag yrar nu; feberyrrar. Men det går snart över.

Jag sitter här och håvar in cash till statskassan medan ni sover ruset av er.

Alla har vi vår roll i samhället.

72 år senare

9 nov

72 år senare brinner mitt Chai-ljus i fönstret; ljuset som är köpt på förintelsemuseet Yad Vashem i Jerusalem och som bara tänds under judiska högtider och extra-ultra-jättespeciella tillfällen. Som idag. Jag är mycket sparsam och selektiv då jag vill ha ljuset kvar så länge som möjligt eftersom jag, trots mina många Israelresor, inte tänker besöka museet på länge då det tar flera dygn att återhämta sig.

Men nu sitter jag här. Och tittar på ljuset som brinner medan snön faller utanför mitt fönster.

Inget för mig

10 nov

Jag guidade just en bilist på telefon.
3,5 små kilometer skulle han köra i sydvästra Stockholm och
det tog lång, lång tid och oerhört många svängar till både
höger och vänster innan han slutligen kom fram.
Han svor högt i luren.
Jag kunde nästan känna hur hans röda panna osade.
Han spottade saliv när han skrek.
Förmodligen hytte han med näven och drämde huvudet i
instrumentbrädan.

Jag kan konstatera att jag inte skulle vilja arbeta som
trafikguide.

Yrken som ej är för mig:
Trafikguide
Matematiklärare

Herren var inte upptagen den dagen*

10 nov

En gång hade jag en något äldre flickvän som kom från en
superreligiös familj.
Hon gav mig den första regelrätta kyssten och hon var allt
annat än präktig.
Hennes feta, villiga läppar tog för sig av mina små tunna
pojklips.

Nu sitter jag ensam på kontoret och läser hennes ”wall” på Facebook (vi är dock inte ”vänner” – vi har inte setts sedan jag liftade med henne i maj 1993).

”Må Herren barmhärtigt välsigna ditt arbete”, skriver någon.

”Tack för att vi, genom fotografier, fick ta del av ert nya hem. Må Herren välsigna det. Förresten: hur går du till väga när du tvättar?” skriver en annan.

Jag säger inget, så har jag ingenting sagt.
Men roligt har jag.

*Lite som jag idag då, med andra ord.

Jag lånar din kille lite

11 nov

Igår kände vi oss lite ensamma, Sebbe och jag, så vi lånade ena granngrabben ett tag. Det är ju så att har man inte en egen kärlekspartner så får man låna någon som är ledig för kvällen.

Tack för det. Sällskapet gjorde oss gott i det eländiga novemberhelvetet (Positiva Veckan känns långt borta).

När klockan slog 20:47 så hade Sebbe redan somnat på sina fluffiga röda kudde på vardagsrumsgolvet och jag höll på att

slumra till mitt i en film så jag kastade in handduken och hoppade ner i bingen.

Ett par timmar senare vaknade jag, så där som vi farbröder gör, och det kändes så vansinnigt konstigt att klockan inte ens hade slagit midnatt.

Nåväl. Inte hjälpte all denna sömn inte. Nej, när morgonen var här och iPhonen så vackert sjöng Hatikvah så snoozades det för fulla muggar och till slut var timmen sen och vi var, som alla andra morgnar, stressade och på uruselt humör. Ut i det eländiga novemberhelvetet (det är inte ens grått – det är brunt) och slutligen tog jag mig till jobbet och mötte den vackra, fantastiska Favoritflatan som gör min morgon värd att vakna till.

Vad jag vill säga är att det vidriga tidsomstället fortfarande plågar mig (och Sebba, som varje kväll vill gå ut klockan 18 eftersom vi ju brukar ila ut klockan 19) och jag tycker det är schit, schit, schit att vi ska acceptera detta eländiga fifflande med tiden. EN TIMME ÄR EN TIMME ÄR EN TIMME.

Avslutningsvis vill jag säga att när jag fyllde 30 så började jag svära (trettioårskris) och då, så att säga, gav mina svordomar mitt språk den där extra puffen och folk häpnade och lyssnade eftersom de aldrig tidigare hört mig svära; de visste att jag hade något tungt att komma med. Nu har den effekten för

länge sedan avtagit så nu, fem år senare, slutar jag svära. Vad är det liksom för fel på "Fy farao" egentligen? Ingenting. Å andra sida, och här kommer dagens superdjupa tanke, så om det nu är SYNDIGT att svära så är det ju bara fejt att säga "Fy farao" då Skaparen ju vet att jag menar "Fy fan". Eller hur? Så jag vete fan vad jag ska säga egentligen. Kanske kniper jag käft.

Njut torsdagen. Snart fredag. Supersnart.
Jag sitter på jobbet och spelar israelisk ARABpop.

Alltid är det nåt

11 nov

- Hej, Kimman heter jag. Ni har skickat A till mig och på A står det att ni ska skicka B senast idag. Kan ni vänligen skicka B till mig ASAP?
- Hej. Jag skickar vidare din fråga, men bifogar A.
- Jamentacksomfan.

Uppdatering:

- Hej Kimman. Det är superenkelt. Logga bara in på ditt konto så kommer du till A.
- MEN JAG VILL JU TILL B FÖR I HELVETES JÄVLA SKIT.

Uppdatering 2.

Så där ja. Tänk att man alltid måste bli lite lätt otrevlig för att komma fram till mål.

Sitter här och väntar på våren

16 nov

Jag har ingenting gott att säga om denna årstid.

Blir fullkomligt dränerad och deprimerad och irriterad men samtidigt apatisk.

Inte bra.

Inte undra på att människor kastar sig från balkonger runt om i Norden.

Inte undra på att det supps och knarkas och tröstäts.

Man måste ju försöka stå ut.

Själv ligger jag i fosterställning och kedjesnuser – allt för att känna att jag överhuvudtaget har en puls.

Har november någonsin fört något gott med sig?

Överhuvudtaget i världshistorien?

Hurtigt värre och tack så mycket

17 nov

Hur många hurtiga poäng får jag för följande: när min vän tog vägen förbi McDonalds på hemvägen från favoritkrogen så åkte jag hem och svängde ihop en linssoppa som jag sedan glupskt kastade i mig på nattgreden innan jag lade mig mellan mina eleganta, nymanglade* lakan?

Ganska många va?

För övrigt vill jag bara, så där apropå ingenting, tacka Moder Jord för att jag trivs på min arbetsplats och med mina oerhört fina kollegor. Tackar ödmjukt. Jag har gjort det förr men jag gör det igen. Tusen tack.

Det blev så tydligt igen igår, på supermötet vi hade på kvällen.

Vi kan inte alltid bara gnälla, önska och kräva – ibland måste vi även tacka, bocka och niga!

*Okej, det var ett skämt. Jag stryker inte ens, annat än någon skjorta då och då.

Glögg, choklad och språkbruk

19 nov

Igår hälsade jag och Sebba på granngossarna och vi, eller jag dårå, fick smaka på årets glögg.

Den är vit. Eller ja, genomskinlig och gulaktig.

Jag säger lika bestämt nej tack till vit glögg som till vit choklad.

Choklad ska vara brunt och glögg ska vara mörkrött.

Inga konstigheter.

Inga nymodigheter.

Jag smakade även på någon typ av lakritsglögg (helcrazy) och den smakade som en uppvärmd shot. Mums.

Kom då att tänka på att jag en gång i tiden, i begynnelsen, sa ”lakkris” och ”scheks”.

Fy farao!

Ordning och reda: ”laakrits” och ”kex”, tack.

Ibland gillar jag utveckling. Ibland inte.

Skärp er, slapptaskar

24 nov

Idag undrar jag varför det bara är brudar och bögar som, på arbetsplatser runt om i landet, fyller och tömmer diskmaskinen.

Skärp er, slapptaskar!

Och heterobruttor – sluta skämma bort era män! Ni sabbar för oss alla!

Sushipremiär

26 nov

Igår premiärråt jag vegetarisk sushi.

”Varför har du inte ätit sushi tidigare?” undrade Det Lyckliga Bögpåret.

”Därför att jag är vegetarian”, svarade jag.

”Och vegetarisk sushi låter ungefär lika meningslöst som koffeinfritt kaffe eller en slapptaskad hunk.”

Men det var gott.

Mycket gott.

Och den gröna sörjan (wasabi var det va?) var så stark att mina ögon för första gången sedan 1800-talet tårades på grund av stark mat.

Dagens mail

1 dec

Samtalade med en hunkig israel igår kväll. Avslutningsvis sa jag Layla Tov och han skrev:

gok well

:~)

WAD

1 dec

Det är inte bara chanukkah idag – det är även världsaidsdagen. Eller World Aids Day, som vi säger på utrikiska.

Evenemangen är många: konsert i Engelsekyrkan och ljusceremoni på Sergels torg osv. osv. osv.

Först och främst så tycker jag att du går och testar dig – så att du inte sprider denna smitta vidare (inte bra).

Det kan även vara bra att se över ditt liv!

Hur många har du haft sex med i år? Hur många gånger har du sprutknarkat?

Jag testade mig, som vanligt, i somras. Nej, jag hade inte sprutknarkat men jag hade ju lekt lite med Shimon från Jerusalem.

Tack för att du respekterar mig

2 dec

Om du undrar varför jag gillar vintern så kan jag avslöja att det till stor del beror på att årstiden är smidig för oss som inte vill visa ansiktet för främmande kvinnor.

Jag känner mig konstant kränkt av deras våta blickar och jag älskar att få bylsa på mig riktigt ordentligt så att damerna inte kan se mina (uppenbarligen) upphetsande kroppskonturer.

Tack och pris!

Jag ser hur dessa kvinnor får något vilt i blicken så fort de ser mig och jag känner mig konstant som ett stycke kött.

Lammkött.

Jag säger nej tack till att agera sexuell fantasi.

Tanken på att Britt-Marie fantiserar om mig medan hon genomför ett våldsamt, heterosexuellt samlag med Göran får det att vrida sig i magen min.

Nej tack.

Jag vill inte visa mitt ansikte för dessa frustrerade kvinnor. Jag vill inte visa min kropp och jag vill heller inte ta dem i hand då jag vet var de där händerna har varit.

Iik.

Skyddad: Jag marknadsför mig själv så väl

2 dec

Jag ändrade profiltextr på det där communityt idag.

Vet inte riktigt varför jag lägger upp den här, men nu gör jag det.

Det är trixigt med profiltexter – att presentera sig med en text som ingen läser då de bara letar efter feta ***bilder. De små asen.

Säg nu till om jag måste lägga till något väsentligt!

Jag är en relativt ung man och jag trivs med det mesta. Jag gillar mitt arbete och jag bor där jag vill bo och jag har en rolig och fin hund och många vackra vänner.

Jag är en av de där få som har både en halvskarp hjärna och en redig dos humor (fatta). (Det finns faktiskt människor utan humor – jag har mött flera stycken. Värsta sortens människa.)

Det enda sexpaketet jag kan erbjuda står i kylskåpet (men jag jobbar på att skaffa mig ett annat också) (tiden är dock begränsad).

Gillar öl, rött vin och whisky.

Eeh. Jo, jag skulle vilja kela lite. Vuxenbrottas. Det är därför jag är här. Människor som "inte söker något" ger jag inte mycket för.

Jag uppskattar tystnad (jag närmar mig trots allt 40, även om jag ser ut som en hårig tolvåring) (det lät ganska perverst, jag vet) och människor som pratar hela tiden står jag inte ut med. Ett jävla pladdrande men inget av intresse kommer ut ur käften. Nej tack.

Jag är inget stort fan av människoaset och jag är inte en sån som "gillar att träffa nya människor" och jag vill verkligen inte "jobba med människor". Ogillar de flesta men dem jag gillar gillar jag för all framtid och helt villkorslöst.

Det gör inget om du är lite förbannad och allmänt aggressiv. Jag förtjänar en örfil då och då.

***

Den gamla pressan finns här nedan; mest för att jag ska ha den sparad inför nästa vinter – jag tänker verkligen superpositivt, gör jag inte..?

Ska vi inte ta och gå på en riktigt torr och tradig vinterdate? Rakryggade sitter vi på pinnstolar och pillrar på de blommiga kaffekopparna, vars öron är så små att våra manliga, grova fingrar ser ut att tillhöra jättar. Vemodig musik sorlar i

bakgrunden och du smakar nervöst på din torra kakbit (jag gillar inte sötsaker – jag föredrar sälta). Du försöker att inte sätta i halsen medan du mm-ar och hmm-ar och rättar till flugan.

Förmodligen har du skum i mustaschen som för övrigt tagit dig månader att odla (för mig går det på ett kick eftersom jag är så fruktansvärt manlig och testosteronstinn).

Du ilar iväg till herrarnas för att lätta på det enorma trycket (kaffe, du vet) och jag gläds då jag under ett par minuter slipper suga in gubbfläsket.

Du slår dig ner och jag väser: äh, vad fan. Ska vi inte gå och ta oss en bägare istället?

Vi kommer ut på gatan och vinden viner och snön yr runt våra enorma herrfötter. Snart slinker vi in på krogen runt hörnet och beställer in ett par öl. Vi häver dem och beställer in Irish coffee och sedan går det undan; plötsligt står vi ute på gatan och du hånglar upp mig mot någon vägg och jag kippar efter andan och din skäggstubb river gott mot min hals. Dina feta, kvicka läppar gör vad de ska och vi märker inte ens de tunga snöflingorna som faller över staden.

Ja, allt det där kan vi göra, men istället sitter du där och trånar medan jag sitter här och klappar på tangenterna och inget blir gjort. Inget.

Kom igen nu.

Men vad fan.

Jag tipsar nätdejtaren

6 dec

Detta inlägg kan uppfattas som stötande.

Detta inlägg skulle publicerats i fredags (Freaky Friday) men pga enormt läsarantal (pga icke-hatiskt Israelrelaterat inlägg) så sparades det.

Om du är en sådan som lägger ut vulgära bilder på andras kön på nätet och påstår dem föreställa just din apparatur så har jag ett mycket simpelt litet tips!

Framgår det av din profil att du är omskuren så bör du vara nogga med att välja en bild på en omskuren apparat.

Amen kom igen liksom...

Att sådana som visar sina privata delar för alla och envar är lite rubbade och korkade är ju inget nytt, men någon måtta får det faktiskt vara på idiotin.

Jag har förmodligen inte drabbats av en blodpropp

6 dec

Doktor Johan ropade upp mitt namn och sträckte fram handen. Jag skakade den ömt och försiktigt. Mitt platta, ostylade hår störde mig.

”Vad kan jag hjälpa dig med?”

Jag kämpade med att få av mig jackan och lyckades till slut hänga upp den på en krok.

Kände mig som en ung gosse hos skolsköterskan.

”Jag har ont i handen och armen”, pep jag, ”därav mitt slappa handslag”. Min humor tar ju ingen ifrån mig.

Han undersökte mig grundligt. Kände och klämde; masserade till och med mina axlar en smula. Han pillrade på och smekte mina händer och överarmar och för en ickepromiskuös ung man blir all beröring ett plus i dagbokskanten.

Plötsligt släckte han lampan. ”Nu blir det åka av”, tänkte jag blixtnabbt och tacksamt.

Doktor Johan plockade fram sin minimala ficklampa och kollade min syn. Han hmm:ade och tände åter taklampan och beordrade mig att göra alla de där ”löjliga” (hans ord) övningarna som man ser på film (föra pekfingret till näsan osv) men nej, han hittade inget anmärkningsvärt.

”Jag tror inte att du har drabbats av en blodpropp”, sa han plötsligt. ”Du är för ung för det (woohoo!) och det passar inte riktigt in på dig”.

Jo jag tackar.

”Förmodligen är det en typ av musarm du drabbats av.

Plötsligt säger kroppen stopp! I det här fallet väldigt hastigt.”
Kanske är det så.

Nu sitter jag här och knaprar antiinflammatoriska piller och ser över mitt liv och mitt leverne. Inte minst min arbetssituation.

”Du har ätit dessa piller förr”, sa Doktor Johan innan jag gick.

”Ja, det var för knät eller kanske för hälen.”

”Och hur mår de nu?”

”De mår mycket bättre, tack. Men som du vet: alltid är det nåt!”

Alla har vi våra problem

7 dec

Svenne åker på uppfriskande, avkopplande vintersemester till hulanlandet Egypten – ni vet landet där de tycker att det är hyvens, reko och helt i sin ordning att mörda homosexuella – och nu poserar Svennes bortskämda ungar med ledsna miner på kvällstidningarnas sidor. De gnäller över att de inte får bada. ”Det har varit hajar, någon har blivit uppäten”.

Några kilometer bort förföljs och plågas Egyptens kristna minoritet, men det har varken Svenne eller ungarna någon aning om.

De kom för att bada.

Opublicerat inlägg: Underbar konversation

10 dec

Här följer en MSN-konversation mellan mig och J. Tyckte den var rolig och härlig men valde att ej publicera på grund av det grova språket (varning!).

J: whats up

K: hej söta pojkvän

J: hej söte pojke

söta*

K: are you in bed, boy?

J: nop

in the chair

already took a shower

im semi-clean

(Här följde lite småsexuellt snack.)

K: I wonder if I will ever have a non sexual conversation with you.

ha ha ha

J: well you started it...

K: I know. It's because you are such a delicious piece of a man the sexy feeling just comes to me

J: i am, i know..

so when are you heading off to israel?

do you reckon we would meet there?

im there itll january 11

K: I wanted to come in Jan but realized there are no direct flights now... they start in March. :-(And I do not want to change planes in bloody Kiev or some place similar.

I am very scared of changing planes anywhere really

J: ok

i LOVE changing planes

but yeah, good, so this means you will have to buy me a ticket to stockholm instead.

you will buy it

and i will come

and you will have the first time in many years some meat balls

K: I am such a sugar daddy. I am so desperate and sad.

I will give you meat balls

many many meat balls

J: swedish meat balls

mhmmmmm

K: yes. and I have a tip for you. 1 sec.

J: what? to breathe through the nose?

tell me something i don't know

K: http://www.ehow.com/how_4695644_speak-swedish.html

and

[http://www.ehow.com/how_4834321_make-swedish-](http://www.ehow.com/how_4834321_make-swedish-meatballs.html)

[meatballs.html](http://www.ehow.com/how_4834321_make-swedish-meatballs.html)

J: i don't need a crash course in svenska. ive got you.

plus, give me 2 months there with you and the language and i

will be able to speak it.

secondly, i meant some other meat balls....

K: AHA!! ;)

I wonder what your voice sounds like...

J: well, you should give me a call one day

to tell me you bought me a ticket to stockholm

K: I will meet you at Arlanda. With flags and balloons

J: whats arlanda

K: Stockholm Arlanda International Airport. :-)

J: hahaha

do you know who's coming with me now to israel?

K: no, some sexy bitch

J: take a guess

K: hmm. tell me

J: my x

K: omg

J: i know

K: WHAT IS YOUR FATHER GOING TO SAY?

J: oh please

he doesn't even know

and they're not going to meet

K: but he is sending spies on you in Israel too.

worries me

what if you never ever get online and I will never ever know

that you are kept hostage

J: I think that now that he knows what he actually didn't want

to know, he's not going to do that anymore

well then, i guess you will buy another israeli guy a flight ticket
to stockholm to have some swedish meat balls...

K: no

you are the only one

i love you

J: kapara on you :)

love you too pojke

K: I am off this weekend. all weekend. no work. not even a
little bit.

J: nice

where are you going to?

to your brother's cabin in the mountains?

K: not my brother

nowhere

maybe to a bar

for a beer

with a pal

desperately trying to get laid

J: i bet i were there i could have found you good looking bloke

to do some body-fluid exchange with

K: Probably. You have a good eye for these things.

J: i am soooooo hungry

i haven't eaten probably in weeks

K: Me too actually. Why not? WHY?

J: didn't have the time really

K: you need me in your life, so that I can cook for you. take care of you and serve you.

J: but you don't cook meat

i need meat

K: You won't miss it, dear. I am very impressive in the kitchen.

Unfortunately not in the bedroom.

But I am working on it (not, obviously)

J: haha

a bit of practice, that's all it takes.

i forgot most of it myself really.

K: sure

J: it has been ages

K: sure

J: 3 months i think

K: that's why I keep going to Israel. To practice.

J: hahhaa

nice

K: and I tell it in customs, cause I heard it's best to always tell the truth

J: hä?

you tell it in customs?

K: "I came here to learn how to suck dick, and how to please a man in the bedroom"

J: an excellent first impression!

K: Yes. That's me. And the next time I came to Israel they said: "oh, it's you again? ready for lesson number two: how to take a really thick cock up that tiny ass of yours?"

J: oh...you poor thing!

you're so horny!

listen to you talk about dicks and asses!

K: Yes I am.

I need it.

I really need a bj

J: ohhh tz tz tz , it breaks my heart! if I were there (ahem ahem) I would've done something to help you

K: Ah. The thought of it makes my poor penis hard.

Not good while at work.

J: show it to me!! show me!!

K: yes, I am pulling my pants down at the office, taking pics of my hard goy cock.

J: that's the kim i know!

K: you said my name for the very first time. made me shoot a huge load in my pantyhose.

J: is it now really?

well, i have said it my heart many times before

well dear

K: :) Ha ha

J: i am off to the post office

and to uni

K: Okey. :-(

J: and to get sometihng to eat

K: Ok! :-)

J: have a nice weekend

K: Puss.

J: Puss puss.

'Positiva veckan' får en helt ny innebörd

13 dec

Varje dag jag kommer fram till jobbet utan att ha mött en självmordsbombare på vägen är en bra dag.

God morgon, Lilla Bagdad.

Jag är så jävvla förbannad.

Mycket konstig stämning i Stockholms tunnelbana denna

morgon. Tyst. Eftersom jag är 30+ så uppskattar jag tystnad – men inte den här typen av tystnad.

Fatta att kliva in i denna stämning iklädd slöja.

Horribelt.

Sov superdåligt. Så klart. Varje gång fru Sömn knackade på dörren så såg jag medborgarna fly i panik.

Jävla as.

Ingen vanlig dag på jobbet

13 dec

Snacket går.

TV och radio står på i alla rum. Svenska nyhetsändningar blandas med utländska.

”Men du som varit mycket i Israel”, säger någon, ”där är man ju rädd hela tiden.”

”Nej, det är det man inte är. Jag känner mig alltid väldigt trygg när jag är där, ty myndigheterna är vana och har stenkoll och när inget annat hjälper, efter år av terrorattacker, så bygger man helt sonika ett stängsel/en mur för att skydda medborgarna. Under tiden sitter Svenne i sin, tror han, trygga lilla nordiska bubbla och fördömer och bojkottar. Han skickar ”fredliga” skepp fulla med terrorister och ryter och stormar. Snacket blir lite annorlunda när det är hans egna barn som riskerar att sprängas i bitar.”

Frågor på det? Nej, jag tänkte väl inte det.

I PK-Sverige måste ännu en rad läggas till: nej, jag hatar inte muslimer och nej, jag tror inte att varje muslim är en potentiell terrorist.

Vi måste kunna prata om saker utan att någon ropar ”rasse”.

Medborgarna lallar vidare som vanligt

13 dec

Dagens vidrigaste tweet, med ursprung hos en för mig okänd tösabit med stora glasögon, som sprider sig som en löpeld på Twitter:

Förstår ni hur fint det är att människor försökte rädda självmordsbombarens liv direkt efter explosionen? Förstår ni innebörden av det?

Eh. Nej, det förstår jag inte. Bara idiotiskt. Det är inget annat än en annan typ av martyrskap att ‘som en fin och omtänksam medmänniska’ ila fram och försöka rädda livet på en självmordsbombare.

Man riskerar att bli ihjälbombad själv.

Dessutom visste de inte att det handlade om en självmordsbombare, så resonemanget funkar inte hur man än vrider på det.

Var inte så jäkla propra och puttinuttiga.

Nästa gång det smäller så springer ni därifrån! HÖR NI?
Detta är terror – allvarliga grejer! Så sluta lalla.

Och sedan det här med att ”vi inte ska vara rädda” och ”ingen höjd hotbild” och bla bla bla. Lite som i lördags då med andra ord? Det är okej att vara skraj. Helt okej.

Vi avslutar med dagens bästa tweet:

Tur att vi har det däringa FRA, så att man inte behöver oro sig för att det ska vandra omkring galningar med ett batteri bomber runt midjan.

Det finns viktigare saker att ompröva

14 dec

Självordsbombaraset hyllas och det spekuleras kring underavdelningar till al-Qaida medan en svensk plan mot extremister saknas. Under tiden sitter Svenne i sin (tror han fortfarande) trygga nord och orkar tugga sitt Israelhat ännu ett varv i den frågande käften.

Istället för att Sverige ska ”ompröva sin Israelpolitik” så kanske vi borde ompröva vårt enorma bistånd till palestinierna – pengar som glatt halkar ner i Hamas fickor (och därmed används till att terrorisera civila israeler).

Nu när Svenne vet hur det känns att ha självordsbombare rännande på gator och torg så kanske, kanske han äntligen

skulle kunna dra ner lite på Israelhatet och visa en gnutta sympati.

Jag tror dessvärre att Sverige gullar vidare med dessa extremister. Se tidigare inlägg och ta dig för pannan.

Lalla vidare ni, medan jag bunkrar upp

15 dec

Min kollega visade mig just sina bilder och videoklipp från helgens drama; han hade suttit på ett kafé i närheten av den brinnande bilen.

Och ja, på filmsnuttarna syns hur den blåögde Svenne (eller Svenita i detta fall) rusade närmare med sin barnvagn för att kunna se den brinnande terrorbilen.

Min kollega (med ursprung i Mellanöstern och därmed lite mindre blå ögon) sa till Svenita: ”Jag är korkad som står här, men jag är ensam. Du däremot står här med din barnvagn...” Det gick upp ett ljus.

Jag upprepar: detta är terror; detta är allvarliga saker. Sluta jiddra om era pepparkakor och ert glöggdrickeri och samtala om vad som håller på att ske med och i samhället.

För övrigt har jag kommit på att smäller det innan året är slut så lär det inte smälla i tunnelbanan eller i stora varuhus – nej, smäller det innan storhelgerna så smäller det så klart på

systembolaget. (En miljard medborgare kommer handla – varav noll 'lydiga' muslimer eftersom de ju inte 'får' dricka sprit.)

SÅ BUNKRA UPP NU.

Bildgoogla gärna på 'suicide attack' så att du fattar vad vi snackar om.

Fredagspoesi

17 dec

Jag skrev nyss i ett mail:

Lyckan ler och kärleken är stor medan jag strimlas i en köksmaskin.

Jag tycker nu, så här i efterhand, att det var vackert, poetiskt, tragiskt och sorgligt.

Sådant är livet – mångsidigt.

Min livslögn: den arabiske gudfadern

17 dec

I hela mitt liv har jag trott att min gudfar heter Farid.

Jag har inga minnen av honom men jag har ett glatt fotografi på oss tillsammans; på mitt födelsedagskalas någon gång i slutet av 70-talet.

Farid försvann och (av någon anledning) har jag ibland fantiserat om att han är shejk i något arabland och att jag en supersolig dag ska få ett brev som säger att han aldrig fick några egna barn och att jag nu ska få ärva honom och leva i lyx och flärd tills jag lämnar jordelivet.

Idag kom jag att tänka på att när min syster bad mig bli gudfar till hennes senaste pojkspoling så gick det inte för sig eftersom jag inte längre tillhörde någon kristen församling. Jag hade i och för sig redan lämnat kristendomen bakom mig när jag blev gudfar till hennes förstfödda tösabit, men av någon anledning så gick det för sig den gången.

Tankarna vandrade vidare och jag kom på att Farid ju var muslim – hur skulle han då ha kunnat bli gudfar i Svenska kyrkan?

Jag SMS:ade min mor. ”Dagens överraskande fråga...” och så frågade jag lite om denne Farid.

Det visade sig snart att min gudfar inte alls heter Farid – han heter Sune.

Och jag som alltid tyckt att det har varit lite spännande att ha en arabisk gudfar. Tji fick jag.

Alltid är det nåt. Och vem Sune är har jag ingen som helst aning om.

Köp inte en massa skräp, medborgare

18 dec

När ni nu ska ge er ut och julshoppa så har farbror ett tips: skippa't. Skriv en dikt istället. Skapa ett vackert kollage. Rama in det där glada fotot från den där ljuva sommarkvällen. Bring back the spirit! Köp inte en massa skräp.

Under tiden jobbar jag. Jädrans hårt jobbar jag dessutom.

Och så sitter jag här och undrar vad som har hänt i Hötorgets tunnelbana. Där finns mängder med blod. Jättemycket. När stockholmarna stannar, tittar och funderar så vet man att det är väldigt mycket blod de ser.

Jag undrar lite om blodägaren lever idag. Mycket dramatiskt. Men vår nya vardagsmat, i och med att ingen ordning längre råder. Drama, död, bråk, stim och stoj.

Jag är oroad.

Ni lallar väl vidare.

Jag är ett skenheligt as

18 dec

Ungefär så lät det när en väninna brusade upp då jag ansåg det vara osmakligt att någon (al-Qaida, eller vem det nu kan vara som sörjer, då familjen uppenbarligen tagit avstånd från

wannabe-mördaren) tänt ett par ljus i korsningen Drottninggatan/Bryggargatan . Det vill säga där självmordsbombaren sprängde sig själv till döds.

Det vill säga platsen där han önskade spränga dig, mig, våra föräldrar, barn och 'otrogna' husdjur till döds.

Japp, skitäckligt av mig. Verkligen. Förmodligen även rasistiskt och islamofobiskt.

Låt oss lalla vidare; gulla vidare.

Låt oss smälla upp (dvs 'resa' i detta fredliga fall) ett minnesmonument som asets sörjande (återigen: al-Qaida) kan besöka när de vill sörja och beklaga att så många av oss ännu lever.

Nej, vet ni vad. Som reko och hyvens medborgare, som går runt på Stockholms gator och är skraj, så behöver jag inte ännu en påminnelse om vad jag är skraj för.

Självmordsbombarasets sörjande får helt enkelt komma i andra hand, och om det gör mig till ett svin så kan jag väl bara säga nöff.

Pursvenskar är liksom inte min grej. Förlåt då.

18 dec

Jag dejtar inte pursvenskar.

Finner dem helt enkelt inte särskilt attraktiva. Trevliga, roliga och lajbans, ja. Men varken attraktiva eller upphetsande.

Eftersom samhällstillståndet är som det är så gör jag det lätt för pursvenskarna: klicka bara på bilden nedan.

[Bildlänk till Diskrimineringsombudsmannen.]

Visst är det härligt att leva i det nya Sverige – landet där ingen får säga något, ty alltid är det någon som kan känna sig diskriminerad och kränkt. Grattis.

Fan vad kul vi ska ha!

Simmar i snö

20 dec

Jo men jag måste ju berätta en kul grej.

Igår, när han kommit hem från ännu en helg på landet, var Sebbe och jag på väg in och vi genade som vanligt runt knuten. På vintrarna brukar där ligga undanplogad snö i en stor, stor kompakt hög, så vi har för vana att helt enkelt inte gå runt, utan snarare över den.

Igår var snön väldigt porös, men det visste varken Sebbe eller jag. Han tog ett redigt kliv upp på högen och *tjoff* så försvann han. Han syntes knappt; det såg ut som att han dök och förtvivlat försökte simma. Mycket dramatiskt, så klart, men jag kunde naturligtvis inte låta bli att stormflabba.

Kontraster

20 dec

Om ni undrar vad jag gör så kan jag avslöja att jag städar + sippar på ett glas champagne.

December är ju – rent ekonomiskt – en mycket bra månad för de medborgare som inte har en massa onödiga lediga dagar och inte firar jul (och inte spenderar en massa cash på diverse krimskrams).

Rekommenderas.

Okej, okej. Jag fick flaskan. Av någon som tycker att jag verkligen förtjänar den. ”För att jag är jag.”

Hybris

20 dec

”En god vecka mate!”

Jag är så stor att till och med israeliska politiker önskar mig en god, ny vecka.

På google translate-svenska och allt!

Detta inlägg skulle egentligen ha publicerats i morse, men jag hade tappat ett ord – nämligen ”hybris”. Asjobbigt var det, men nu satt det äntligen.

Sluta stressa, köp en get

21 dec

Aha, ni undrar varför jag hatar julen.

Därför att budskapet är borta och allt handlar om stress, press och konsumtion.

Jag har fina juliga barndomsminnen och de handlar inte om prylar jag fick (även om jag fick en hel del fina grejer – som en LP-spelare och ett chockrosa paraply) (ska se om jag hittar ett beskrivande fotografi när jag kommer hem i eftermiddag).

Medborgarna går runt och gnäller över ”shoppingstress” och de väser ”ah, jag måste ut och handla julklappar”. Men nej, säger jag, det måste du inte alls det.

Du kan klippa och klistra något vackert. Rama in ett fotografi. Ge fotmassage.

Eller så kan du ge bort en get. Klicka bara på bilden nedan och shoppa loss.

”Jul”: Afton

24 dec

Så det blev ju en trivsamt afton.

Efter lite jobb kom Dansken över och jag bjöd på lyckad middag... Buffé får man nog säga. En blandning av ”en vegetarians dröm”, lite finskt och lite Mellanöstern.

Vi såg Sarah Silvermans ”Jesus Is Magic” och skrattade högt och rått.

Och jag fick julklappar av Dansken – själv hade jag så klart inga att ge tillbaka eftersom vi ju inte skulle fira jul. Men han jobbar i modeindustrin och ville väl ge mig något som höjer mina aktier på den förhatliga singelmarknaden. Trots både dödsbud (i min släkt står vi varandra så nära att vi hör på omvägar när någon ska dö) och ostädat, inte det minsta juligt hem, så hade vi en underbart trivsamt aften och när Dansken började säga saker som ”jag är så tacksam över att du är min vän och jag älskar dig” så var det dags att bädda åt honom i soffan.

Men innan dess DJ:ade vi friskt på Facebook. Ni förstår; Dansken är en grabb som konstant levererar. Han har oneliners så det räcker och blir över.

Opublicerat inlägg: Vi ligger eller så ligger vi inte

25 dec

Jag lyssnar till Prata Om Det-snackisen och jag tar mig lite för pannan. Vilka jävla problem.

Antingen så knullar vi eller så knullar vi inte.

Varför gör ni det så svårt? Jag vill ligga med någon som vill ligga med mig. Inga konstigheter.

Ni gör allt väldigt, väldigt svårt. Och jag förstår inte vad denna ”debatt” ska leda till. Låt oss skriva kontrakt innan vi drar ner gylfen/axelbanden?

Jag menar, om det inte handlar om våldtäkter, utan om ”jag ville egentligen inte”, så vad finns det att prata om?

Vi gör saker vi ”egentligen inte vill göra” hela tiden. Men vi gör’t. Av en eller annan anledning. Ska vi snacka om det? Nej, den här ”debatten” drar ett löjets skimmer över regelrätta våldtäkter.

Jag förstår inte poängen. WTF?

Öpublicerat inlägg: Kungens jultal

25 dec

Jag lyssnade just till Kungens jultal och jag tog mig för pannan.

Förstår han vad han säger?

Snacka om floskler som spottas ur en karl som inger noll förtroende.

Och noll intellekt och noll intresse för omvärlden.

Jag älskar att leva i ett land där man får säga vad man tycker.

10 var ett onödigt år

26 dec

Det onödiga året 2010 är snart – äntligen – inget mer än en sönderriven kalender.

Kanske hittas den bakom soffan om ett par år eller så.

Lika bra det, känner jag. Ödmjukt naturligtvis.

Året började med en efterlängtd resa till grannlandet.

Därefter följde ännu en resa till det heliga landet. Därefter jobb, jobb, jobb (inte illa alls!) och en raksträcka till ett oerhört slitigt december som kommer att avslutas med,

förhoppningsvis, en väldigt trevlig vistelse på landsbygden. Ja, några helger på landet blev det förresten också under året. Och de var roliga och avkopplande och bra. Tack.

Och så några dejter så klart – inklusive ett par bra sådana. Men ni vet hur de är; ”jättebra, det här gör vi om!” Men inte hör de av sig för det.

As. Helt onödiga dejter således.

2010 blir som 2002 – siffror som inte säger mig någonting.

Den djuriska människan

28 dec

Sebbe har sitt favorittorrffoder i en skål på golvet, men han äter inte. Nej, han vill att jag ska stoppa maten i aktiveringsbollen så att han får peta och snurra ut de små matbitarna.

Inget konstigt med det.

Människor är likadana när det handlar om relationer: han/hon vill jaga och efter en redig match fälla sitt byte och släpa hem honom/henne till kammaren. Den som kastar sig i en annan människas famn blir snabbt avvisad. Den som visar sig svag blir ögonaböj kastad på sophögen.

Intressant att människan fortfarande är så djurisk.

Det var tisdagens djupa tanke det.

Singelshopping

29 dec

God afton.

Jag har storhandlat. 2 127,50 kronor står det på kvittot och jag kan avslöja att Det Lyckliga Bögpåret som var med mig spenderade endast 400 kronor mer. Det är dyrt att vara singel, förstår ni. Vi borde få en massa förmåner och sänkt skatt. Tänk på att vi jobbar sjudagarsveckor och drar in en massa cash till statskassan – pengar som går till barnomsorg och VAB:ande och annat sånt där parigt. Inte får vi ligga heller, nej, vi måste betala för all fysisk kontakt vi får. (Vissa går till prostituerade – jag går till intim-doktorn och låtsas att jag KAN ha könssjukdomar.)

På jobbet

30 dec

Den nygamla kollegan är på kontoret för lite upplärning.

Kollega: ”Har du koderna till bla-bla-bla?”

Nygammal kollega: ”Nej.”

Kollega: ”Men hur ska det här då gå?”

Nygammal kollega: ”Men jag ska inte jobba än på ett tag, jag ska bara lära mig verktyget.”

Jag tittar upp från min dator.

Kim: ”Så sa jag till min förra kille också, när han visade ballen för mig.”

Nygammal kollega: ”Vad då menar du?”

Kim: ”Jag ska bara lära mig verktyget, men inte jobba med det!”

Framme!

31 dec

Efter en nervös två timmars bilresa är vi framme i den luxuösa villan. Ett glas mustigt rött framför brasan – inte illa alls.

Idag fyller jag svindlande 36! Gott nytt år.